

Ad primū in op̄o sitū dicēdū q̄
fiet virtute diuina p̄ncipalit me
diāce voce instrumentalit p̄ mod
sīc dicitū est. **A**d secūdū dicēdū
q̄ forme verbōrū sacramentaliū ha
bent suum effectū nō ex hoc q̄ au
diunt̄ s̄ ex hoc q̄ p̄ferunt̄ **E**t sic i p̄
posito **A**d tertīū dicendū q̄ vt̄
non ē in voce subiectiue s̄ dī esse
in voce q̄ voci assistit operando.
Ad quartū p̄z q̄ fiet p̄ncipalit
virtute infinita **A**d quintū q̄ re
surrectio xp̄i ē causa exemplaris
nre resurrectōis non autem effici
ens pprie.

Capitulū q̄ntū. Lcō 18.

Quic stabuuit iusti in
magna constācia ad
uersus eos qui se agu
stiauerunt et q̄ abstu
lerunt labores eorum. **P**ostq̄
spūs scūs dedarauit formā confu
sibile in qua necessario op̄a ebūt
miasti i iudicio gnali **H**ic osequē
tertia ordinate occasione tā malorū
q̄ honorū aggredit̄ enarrare ordi
nē eius in speciali. **I**n quolibet
aut iudicio q̄tu or p̄sonē requiri
tue ad minus de cōi iure. sc; **J**udex
actor. testis. & reus. **I**n isto vero iu
dicio iudex erit de⁹ Re⁹ peccator.
Actor p̄tm. testis iusti i q̄ne pec
cator deliq̄t **S**i agat̄ iusticia p̄ti
culai. d̄s q̄ ē de⁹ ip̄e. **S**i agat̄ de iu
sticia gnali. sīc mō dicitū ē in vltia
lectōe q̄ in iudicio gnali peccata
tenebūt locū accusatoris **S**ic dic
tum fuit heri q̄ traducent illos ex
aduerso m̄q̄tates eorum. q̄ nos
restat describendū illud iudicium
n̄ q̄tū ad tres p̄sonas viz Testes
Reos. Judices **E**t hoc facit spūs sā

Dī in capitulo isto toto **Vii** sic p̄t
capituli istb̄ it̄duci. declaro q̄uo
se h̄ebit accusator: **B** Sdāt q̄uo
se h̄ebit testis **J**udex & Re⁹. **E**t s̄m
h̄ capl; **I**stb̄ totū diuidit̄ s̄ p̄
tes **N**am primo declarat q̄ testis
non terribitur ab aduersitate. **S**econdo q̄ reus confitebitur sine
falsitate. **T**ercio q̄ iudex nō mo
uebitur a summa equitate **S**ed a
pars ibi. **V**idētes turbabuntur
Tertia ibi **J**usti in perpetuum vi
uent **E**st igitur intencio huius
capituli q̄ tum ad reprobos dedā
re tria videlicet q̄ accusabuntur
cū seruore laudabili turbabunt
timorē miserabilita confitebuntur
cum pudore inestimabili. **P**rimū
ostendit̄ in hō dierna lectione
Secundū ibi. turbabuntur viiden
tes **E**t tertium ibi. dicentes intra
se penitenciam agentes sicut ista
patebit. **R**uatum ergo ad p̄
mum. videlicet testes nō terribū
tur aduersitate sed accusabunt
malos seruore laudabili. dicit̄ si
Tunc stabunt iusti in magna
constācia. q̄c **I**n quo processu
quinq̄ circunstancie iudicialis
testimonij iustis assignantur **V**i
delicet tempus comparēdi. gest⁹
proponēdi. modus prosequendi
forma resistendī et causa contra
dicendi. **T**empus comparēdi exprimit̄ cum dicitur **T**unc: gest⁹
proponēdi. **S**tabunt **M**odus
prosequendi **I**n magna constan
cia. forma resistendī: aduersus eos
qui se angustiauerūt **E**t causa co
tradicendi **E**t qui abstulerūt la
bores eorum dicit ergo **T**unc vñ
in die iudicij non modo durante

pacia huius vite. sed tunc qd **Luce**
 z. Tunc videbunt filium hominis ve-
 nientem in nube cuius potest magis et ma-
 iestate **Et in ps** : Tunc loquetur ad
 eos in terra sua et in furore suo turbabit
 eos **Et ideo tunc stabut** qd prius
 iacuerunt predicti ligati oppressi et
 prostrati **Mach. i.** State nunc con-
 tra iudeos et expugnate eos **Vult**
 emscriptura quod iusti stare debet ad
 quatuor actus. s. ad vindicandum do-
 cendit ad testificandum et ad pug-
 nadum. Primo ad vindicandum. Na-
 ple qui stat ad emotum per videre quod
 qui se det **Hc. 6.** State super et vias
 avidece et interrogate de semitis at-
 tipis quod sit via bona et ambulate in
 ea. Secundo ad docendum. prece pro
 predamaturus edictum regis ascendit
 in altum ut eminatur et datur. Pre-
 ce quicunque est quasi predicatori
 predamaturus edicta regis et pre-
 cepta christi **Actu. 4.** Stantes loquitur
 omni in templo omnia verbata vite
 huius et necesse est. Stetit Esdras super
 dum ligneum quem fecerat sibi
 ad loquendum. Tertio state iubet
 iustus ad testificandum **Mach.**
9. Stabitis ante reges et presides
 propter me. Quarto ad pugnandum
 ad **Ep. 3. 6.** Accipite armaturas dei
 ut possitis resistere in die malo et
 in omnibus perfecti stare. Stabuntur
 ergo iusti in magna constantia quod
 in vita ista abieci fuerunt in mag-
 na miseria primi. **Mach. 4.** Macha-
 tias et filii eius ostenter steterunt
 unde Constantia martium ac. Quod
 responsum fecit quidam rex fracie
 nomine Ropertus qui floruit circa
 annos domini. 996. haec occasio
 ne Cuius esset vir litterature et sub-

titute celebris a modum civilitate
 urbanus. carmina multa in la-
 tino sermone ad honorem dei com-
 posuit videlicet prosam Sandi spi-
 tus assit nobis gratia. Et respon-
 sorium de nativitate domini videli-
 cer **Iudea et iherusalem** **Et responsori-**
um de beato Petro Cornelius
ceturio **Et de omnibus scis** Concede
 nobis **Cuius** ex ore vocabatur **Con-**
stantia que moleste tutus quod de ea
 nichil posuerat quod posset ad eum
 laudem decatari. Ille ergo ad pla-
 eandum eius impatiens com-
 posuit predictum **Responsorium**
 de martiribus **Constantia mar-**
 tirum quod illa de se estimans decata-
 tur placata est. **Stabunt ergo**
 iusti in magna constantia adiutus eos
 quod se angustiauerunt **Inimici** a fla-
 gello ad **Hc. 2.** Circueunt in me-
 lotis in pellibz cap. ege. an. aff. quibus
 dignus erat mundus **Et subdit causa**
Rum abstulerunt labores eorum
 auferre voluerunt cogendo eos de
 relinqueret legem christi

Dubitacio circa materiam huius
 lectionis erit ista. Utrum in iudici-
 io generali erit aliqua discepta-
 tion vocalis. Quod non: quod secundum **Aug.**
 de. ci. dei. li. e. c. 26. Deus conscienti-
 as reprobatorum consumet sine vi-
 la sermonis prolixitate. Sed si fie-
 ret accusatio singulorum fieret magna
 summo plixitas. Ergo nulla eit ibi
 voluntis disceptacione neque iudicis neque
 testium neque ratione **pp Aug** secundum
 et. 14. loquens de librorum ex cuius
 scriptura omnes homines iudica-
 bunt **Sicut dicitur Apoc. 20. dicie**
 quod hoc non debet intelligi colliter quod
 haberent magnitudinem; ineffabilem

SNT 118

119

et virū in longissimo tpe possit le-
gi s̄ non min⁹ temp⁹ requirit ad
narrandū oretē q̄ ad legēdū
in libro si esset ibi scriptura Ergo
sicut lib⁹ vite deb⁹ intelligi simpli-
citer p̄ qđam virtute diuina per
quā fiet ut vnicuiq; opa sua tam
bona q̄ mala in memorīā tuocē-
t atq; simul om̄s & singuli iudicē-
tur Ita debet iudicū & q̄tū ad se-
tencīā & q̄tū ad disceptacōe; intel-
ligi metaliter **T** p̄ ad Rōsz. Te-
stimoniū ēdente illis consīa eo-
rum & m̄ seimūcē cogitationū ac-
cusanciū seu etiam defendēciū in
die qñ iudicabit de⁹ Ergo accusa-
tōes ibi non erūt nisi mentales &
eadem racōe disceptacio & sentēci
aiudicis **A**d oppositū est Gre-
xxvi.moral. c.21.vbi loquēs s̄ re-
pbis dicit Illi verba iudicis au-
dient qui ei⁹ fidē saltē verboten⁹
tenuerunt **H**oc de verbo īteri-
ri intelligi nō p̄t & de verbo voca-
li. **T** p̄ sentēcia debet congruere
statu illoū contra quos ferēda
est Ergo sicut i iudicio particulari
contra animas exutas fertur sen-
tēcia spiritualis Ita tunc cū fer-
tur in homīnes corporaliter assi-
stentes: debet esse corporalis **T** p̄
Augustin⁹ 10.8 ci. dei. c.1. dicit q̄
per quot dies hoc iudicium tecla-
tur incertum est Si fieret mentali-
ter statim exp̄ediretur Ergo erit
vocalis **A**d istam questionem
respondeat sanctus thomas super
q̄ sentēciarum d. e. a. q. i. a. r. 2. d. q̄
quid in ista questione sit verū p̄
certo diffiniri nō potest probabi-
lins tamē estimatur q̄ totum il-
lud iudicū et quo ad discussio-

et quō ad accusacionem malorū
& commendacionem bonorum q̄
quo ad sentēciā de vtrisq; mē-
taliter perficietur quia si singulo-
rum facta nārarentur inestimabi-
lis tēpos longitudo exigeret. **V**n-
ū s̄m eum Probabile ēq̄ processus
recitatus Mat̄.27. Efurū q̄rē
mentaliter tñ pficietur salua tue-
rencia doctoris sancti Alij dicunt
probabilius & concordans cū
tertu sacre scripture videlicet q̄ ibi
erit disceptatio tam v̄olis q̄ men-
talisi qua xp̄ūs qui iudicabitē
deus & homo & iudicabit modo di-
uino & modo humano Et ex h⁹ e-
rit mai⁹ gaudiū sensibile beatorū
& magis dolor sensibilis malorū
Magis autem congruet corpali
apparitione iudicis & iudicandorū
& etiam vocali eorum citatiōnē p̄
cedenti iudicium p̄ tubam de qua
lectiōne precedenti dictū fuit **V**n-
dicendum videlicet q̄ vocalis erit ac-
cusatio malorum a cristo dicente
realiter consimilem processum sic
ipse posuit Mat̄.xxv. Et commē-
daciō & sentēcia diffinītua conse-
quentē erit similiē accusaciō menta-
lis sicut dī in lectiōne p̄cedenti q̄
tradūcent eos ex aduerso īiqui-
tates eorum An homīnes testi-
tabunt̄ cōtra malos vocalitē ī du-
biū. Dicūt qđā q̄ sic Angli vero q̄
fuerūt custodes ēp̄bōz specialitē tel-
fieabunt̄ cōtra eos sicut tenēt sc̄
Et h⁹ idē st Apul⁹ li. suo de so-
cīs Notās ē at q̄ fiet discussio
s̄ duobz viz s̄ p̄ceptis iustitiae de
opibz mīe Re. p̄bi ei dānabūt p̄
& 2° viz q̄ p̄ceauēt tñsgredie⁹ p̄
cep̄ iustitie & q̄ p̄ctā sua n̄ ēp̄ieis

p opa mīe. p̄ima erit de meritis
a erit mentalē. secunda de opibus
mīe vt appareat eos nō ēē dignos
mīa a erit reueratōlis sicut sonat
textus euangelij. In oppositū
hūus vie dicendum q̄ Augusti-
nus non negat sermonem h̄i see-
mōis prolixitatem. Ad secundū
vult Augustinus dicere q̄ non si-
et discussio in particulari a singul-
lari de culpis vocaliter: h̄i mentali-
ter simul tñ a inimicis indicā-
bunt vōliter sicut dñm est. Ad ter-
tiū q̄ accusātōes fient utroq; mō
a p̄ cogitatōes vīniſciūsq; ad se-
metip̄uſ mentalē a p̄ replicacōem
iudicis ginaliter de opib; mīe ne-
glectis. Ad motiū dōctoris tenē-
tis viā opposita; de plixitate t̄pis
pt; q̄ non requiriāt magnū t̄pus
ad replicandū cōtra omnes in ge-
nerali a ad p̄ferendum sentētiaz
mō p̄dicto. Sed discussio taz me-
ritarū q̄ peccatorū in particulari
erit mentalis vt dictū est. De die
vero iudicij generaliter hoc credi-
mus a tenemus q̄ non erit ante
q̄ antecēstus venieat sicut Aposto-
lus. 2. ad. Thess. 2. Cui aduen-
tus nobis omnino incertus est.
Nam cieca eius aduentum calcu-
latores a p̄endo astromim sedu-
ci sunt. Hoc tamē scienclum sicut
de quidā expositor sup capitu. 2.
Ap̄c. Antīp̄us regnabit sic ibi-
de 8t. 2. mensib; tribo amīs cum
dimidio a tūc remēt Enoch a He-
lyas a p̄dicabūt dieb; 1260. Hoc
est totū tpe q̄ regnabit antīp̄us
amīci satis vt p̄uocēt h̄ies ad
pmāz q̄s standē occidet Antīp̄us
a iſepulchri iacebūt p̄ tres dies a di-

midū p̄p̄ Antīp̄i timorein Et po-
stea resurgēt a ascēdet in celū a po-
stea occidetur Antīp̄us a xp̄ovk
a Michaele sicut de Glō. Thess. 1.
Post mortem autē Antīp̄i dabū-
tur ad pmāz. e. diebus p̄ illis q̄ i
p̄secutione Antīp̄i tytubauerē
Tūc ergo mīstri a sequaces Anti-
p̄i licet ipse sit mortu⁹ pacē a secu-
ritatē h̄ntes vbiq; ducēt v̄xores
a celebrauit cōiuia Et cum dixe-
runt pax a securitas tūc repentinus
eis supueiet interitus Ita grauis
a subitūs sicut ē dolor mulieris p-
tientis Et non effugieut sic dī
Apl̄us Thess. 4. Vbi in glosa fe-
re omnia p̄dcā ponūt. Sic etiā
St Haymo Et h̄etur etiā in Glosa
Thess. 2. Nasceret de tribu dan.
Cridetur autem in monte oliveti
in papidione a i solio suo. In loco
illo circa quem dominus ascendit
Qui autem dominus post illos. e.
dies venturus sit p̄mitus ignorat
hec Haymo.

120

nōna
Loco quinquagesimaf

*I*entes turbabunt timo-
re horribili a mirabuntur
in subitatione insepara-
te salutis gementes pre angustia
spiritus dicentes intra se peniten-
tiam agentes a pre angustia spiri-
tus gementes. Declaratū est su-
perius q̄ tria genera personarū
necessario comparebunt i iudicio
generalī. Iudex iustus. a reus. Ju-
stus non terribilitur aliqua adver-
sitate. Reus confitebitur sine falsi-
tate. Iudex nō mouebitur a legis
equitate. De istis tribus quantū
ad primum declaratum est in pre-
cedente lectione ubi oīfūz ē q̄mō

*S*eu
 iusti se habebunt: semetipsos fortis p iusticia opponendo. Continuatur & lato ista sic // Postquam spūs sanctus declarauit qualiter iusti iudicio testificabūtur veritatem laudabiliter. Hic ostendit quō reprobis in iudicio cōfitebuntur veritatem cōfusibilis. // Et circa hoc duo facit. Nam primo ponit cōfessionis causā necessariam. Secundo subdit eiusdem cōfessionis multiplicitatem materialē. Secunda p̄s ibi. H̄i sunt quos aliquā // Circa primū dicit spiritus sc̄is q̄ illam tardā et inutilē eis saltem cōfessionem quā faciat reprobis in iudicio tria p̄cedent: quia turbabūtur. mirabuntur et tristabūtur. Et ex istis ebus causis coadi veritatem de sc̄ipis necessario fatebūtur. // Quantū ad primū dicit q̄ vidētes turbabūtar timore horribili. Greg. 24. mora. c. 2. Oculos quos culpa daudit pena aperit. Sed certe in presenti: culpa daudit oculos malorum ne videant veritatem. si statim in morte pena aperit oculos. & isti hoies vidētes se de gloria mudi transferendos statim ad penā inferni merito debent turbari. nec mihi: qui a horrendū est incidere in manus dei viuentis ad Heb. c. 8. tantum est q̄ nullam oportunitatē euadendi vidētes cōfitebuntur illud qd̄ postea subiūgetur. Secundo mirabūtur. sicut in latrā dicitur. et hoc in subitaōne insperate salutis. Quā homo vehementer sperat vnu negotiū & pse qns negotiū suū deficiat mirat de subitaōne negotiū. Non sic est q̄ iniusti nullam spēm habent de cōualeſcētia iustorum

postq̄ fuerūt ab eis sup̄pessi. q̄o merito annirari dicuntur in subitaōne insperate salutis. Quia de iniustis supra Sapie. 2. nec sperauerit mercedem iusticie. Ista autem salis licet esset insperata a malis. tñ fuit sperata cotidie a bonis. In p̄s In te dñe sperauit nō cōfundatiternum. Quia salis iustorū a dñe ap̄tector eoz in tpe tribulacionis Tercio reprobis ante eoz oscē cōfusionem inutilem cōtristabūtur. Et quantū ad hoc dicit. Et pre angustia spūs gemētes. Et merito: quia h̄i nobiscum angustiarū deliciari. Et impossibile est sic dī sādus Iherom⁹ q̄ quis a delicijs ad delicias transeat. Ideo ibi cūtiabūtur q̄ h̄i delicate et deordinate virēt. Et dicit ita se penitētia inutilem agentes Ad heb. 12. Non iuemit penitētie locū q̄q̄ cū lacrimis iquisiuisset eam. Et iterū ad dit Pre agustia spūs gemētes p̄i duplīcē materialē gemitus. Gemēt em̄ a p̄ pena quā sustinebūt a p̄ gloria qua i p̄petuum carebunt. Quia igit̄ in ista lectōe est mensio de penitētia et attritione quaz mali homines sustinēt post mortem. Occasione huius querit de occōone penitētium virtuose in presēti. Et sit hec dubitatio Vtū dolor penitētis possit esse nimius. // Qd̄ nō: q̄ dolor de p̄dō p̄cedit ex dīa mōris quia omnis dolor fidatur i amore. Si enī h̄o nō amaret dēū nō doleret si eū offenderet. Sed amor dei nō potest esse nimius. & nec dolor de p̄dō // pp̄ Anselm⁹ i quādā oratione Vtīna sic impiguerē vis cera aie mee ut medulle corporis mei ex

mei excententur. Ergo talis dolor de peccatis qui morte cordis inducit est laudabilis. & licet esset tam nō est nimis. ¶ pp de peccatis. 3. cito post principium diuinum de penitente. Semper doleat a nō sit quod satis doleat. ¶ pp ad contritionem; requirit dolor maximus. & nullus potest esse nimius. Assumptum pte; quod quantum est amor coniunctionis ad deum tantus daret esse dolor de separatione. Sed a morte coniunctionis debet esse maximus quod maior daret esse quod amor coniunctionis anime ad corpus. Ergo dolor debet esse maximus. & dolor de peccatis nō potest esse nimis. ¶ Ad oppositum ad Rō. 12. exhibeat corpora virā hostiā viventē deo placente; rationabile sit obsequiū vīm. Sed dolor contritionis potest esse tantus quod interficeret penitentem. & foret irrationalis. ¶ pp virtus moralis consistit in medio & corruptit tam super habundatiā quam defectum. Sed contrito est virtus moralis cui sit pars iustitiae. & consistit in medio. ¶ Ad questionē dicendum quod in penitente est considerare triplicem dolorem. Unus est essentia pmi & est in voluntate ipsa; viz. displicantia de peccato per quanto patim est offensa dei. Et ista displicantia voluntatis est essentia litterarum tritio. Et quia dolor directe causat de caritate in deum quem legē datam intendi nimis nō potest. Iste dolor nō potest esse nimius. Alius est dolor nō essentia lis pmi & est in sensualitate. Et est passio appetitus sensitivū & iste dolor causat uno modo ex redundancia doloris vel displicantie in voluntate per modū quo vires inferiores obtent.

patit in suis actibus seu viribus inferioribus. Namque & Aristoteles ^{supponit} 3. de anima. quod appetitus intellectivus caput aliquum appetitū sensitivū sic spera speram. Tercio pte accipi dolor in penitente per afflictionem corporali. Et istis duobus modis possibile est quod dolor penitentis sit nimis. Nam doctores multos sunt quod nō licet alicui inferre fibi ipsi ex intentione causaz mortis. Sed de secundo dolore pte esse dubium: ex quo ille dolor causatur directe & naturaliter ex displicantia voluntatis: cum displicantia ipsa non possit esse nimia nō apparet quod aliquis dolor possit esse nimius. ¶ Sed de isto tertio dolore qui causatur ex afflictione corporali constat quod possit esse nimius. Ideo videlicet dicitur quod si penitens ex vehementissimo amore ad deum tantum doleret de peccato suo quod causaretur dolor in appetitu sensitivo tante intensitate quod corrumpere armoniam corporis necessariam ad vitam a se induceret mortem: non esset iste dolor excessivus in genere mortis nec superfluous. sed virtuosus & opus perfecte pmi: hoc tamē supposito quod voluntas sic penitentis nō ferretur in illa; passionē causādam propter mortem consequendam sed tantum propter displicantiam de peccato de quo in qua deum offendit. Et sic legitimus multos commendatos de perfectione tritio. ¶ Ad primū ordinandum est ordinatio de dolore qui est displicantia voluntatis vel de dolore ab ea naturaliter vel causa a dilectione. ¶ Ad secundum de dicto Anselmi Excessivus a metaphysicis modus loquendi est nee applicatur quod humores sui corporis

Dicitur de philosophis.

exsiccarentur ad literam: sed mo-
nes carnales in eo extinguerent
vel coed iporest q̄ appetit dolorem
secundo modo dicunt quē posui op̄
perfecte cōtricōis. **A**d tertium lo-
quitur de displicencia voluntatis.
Ad quartū dicens q̄ dolor p̄mo
modo acceptus debet esse maximus
in genere: quia quantū aliq̄d pla-
cat: tantum contrarium displicet.
Deus autem summe placet: ī ideo
debet summe displicere peccatum.
Non est tamē necesse q̄ dolor sen-
tientius sit maximus: sed tantum
intellectuus: quia sic debet homini
peccatum displicere: q̄ nichil plus
sibi dispiceat a q̄ pro nulla re vel-
let peccare. Et hoc ē ne cessariū: ad
cōtricōez. Et pro tanto dicit maximus
dolor per cōpacionem ad ali-
es dolores de tribu creatis causatos.
Motabiliter dicit q̄ vidētes turba-
būtur timore. Cā em̄ quare pueri
mō nō turbantur est: q̄ nō vident de-
fēctus suos ne q̄ picula suor̄ defec-
tum. Et vna ratio q̄re nō vident est
negligētia plator̄ et doctoz. Hō e-
nim se nō videt nisi per speculū sibi
obiectū. Prelati et doctores funerē
debet esse specula lacrym̄ viuendoz
docēdo et corripiendo. et si sic essēt
peccatores se viderent et agerent peni-
tentia. Istud aut̄ speculū offēsiū
est insipientibz: si platinū valde
sapientibus puerbior̄. Argue
sapientē et diligit te. Et reueā op̄
caritatis maxime: est p̄mūrē ho-
minem de suis defectibus modeāte.
Nemo enim est quātumcuq̄ sapi-
ens qui omnes defectus suis vide
possit. Vnde in libro quodam qui
intitulatur dicitis philosophoz

a sapientium. et de dictis Alexandri
sic narratur. Quidam vice domin⁹
diu fuerat in servitio Alexandri co-
moratus et numq̄ icte pauerat Al-
exandru ad partem. Isto ergo
no die ad servitio Allerāder dicit
Ei. Non delector inq̄t in servitio tuo
Et alius. Quare demine. Et Alle-
ader. Quia homo sum: et homines en-
percent resistere non possunt et tu
si in tanto tempore n̄kum meum
perpendisti errorem nimis ignar⁹
ingratias fuisti. Et si percipies: oc-
cultasti eās mei fraudato. Et con-
similis sententia ponitur eodem li-
bro capitulo de dictis Plōis. Pla-
to dicit sic Homines iquit magis
ex inimicis q̄ ex amicis proficiunt
qua dum inimici errores eis ipso
perant inde corriguntur. Dum vero
amici sui eis non annunciant ero-
res: si tolerant et occultant. Ipsi eo
rum errores augmentant et conti-
nuant. Vnde si peccatores nobis
annuntiantibus vel peccata sua
deum pro peccatis punienter vide-
rent non est dubium quin salubris
turbarentur. In Psalmo. Viderat
te aque deus viderent te a timo-
tunc turbati sunt abissi. Videat
te aque glosa id est populus timu-
bit de peccatis et turbati sunt p̄
ter contritionem abissi id est pro
fundissimi peccatores.

Leđio
sexagesima

Nh sunt quos habuimus a
liquādo in derisum et in si-
militudinem ipropriū. Nos
insensatū vitam illorum estimaba-
mus misamam et finem illorum si-
ne hōre. Quomō ḡ cōputati sunt m̄
filios dei et iter sc̄os sois illoz est:

60

Post q̄ spūs sāct⁹ assignauit cōfessionis confusibilis a reprobis
in iudicio faciente causa; necessaria.
Pic enārat eiusdē confusiois
matelam multiphariam. **P**ri⁹ ei
fatent⁹ se peccasse in primos. **S**ed o
se errasse quo ad seip⁹ ibi. ergo
errauim⁹. **C**irca p̄mū duo facit
quia primo pot⁹ recongnicōe; p̄
ueritatis. **S**ed o admiacōe; noui
tatis ibi quō ḡ. **R**uātūz ad pri
mū congīo eoꝝ stat ex duob⁹.
Fatenture ei exp̄sse p̄mo q̄ viuos
iustos iniuste et̄p̄serūt. **S**ed o q̄
vitam eorū male iudicauit. **D**e
primo dicunt sic. **V**nū fūt quos ali
q̄n habuum⁹ in derūm ⁊ in simi
litudinē iprop̄cij. **A**liquā° supple
bui tpe vite mundial⁹ hūmus i
derūm. **J**ob 12. **D**eridet iusti sim
plicitas. **S**ed certe non ipune q̄a
p̄i. 3. **I**llusores ipse illudet ⁊ mā
fuetis dabit gratiā. **E**t ei⁹ de⁹ rix.
Parata sunt derisorib⁹ iudicia ec
mallei p̄cuentes stultoz ⁊ corpori
bus. **C**onuicti deridores sunt per
tinaces ⁊ dure sive ferree ceruicis.
Et id oꝝ aboꝝ sicut faber ferrai
us malleabit sup eos q̄si sup can
dens ferrū in iferno. **E**t i filiitudinē
imperij q̄ im p̄perij qd fecerunt
sanctis nō fuit reū in imperij. **V**e
tu enim in imperij est de malo. **I**p
si aut̄ in p̄perauit quod nō fu
it malū imo bonum sicut q̄ erant
paupes ⁊ abiecti i mūdo q̄ ip̄i cre
debant in hominē crucifixum qd
euera non fuit in p̄perioſū ſi poti
us gloiosū. **A**d Gal. 6. **A**bfit glo
biari nisi in cruce bñi n̄t̄ ihū cristi
Sic ḡ fatentur quia viros iustos
iniuste cōtempserunt. **S**econdo fa

sent q̄ vitam illoām male iudica
ueūt. **E**t hoc dicitur quātū ad me
ntum ⁊ quantū ad premū. **R**uan
tum ad premū fatetur q̄ vita; ſā
torum estimauerunt insaniam.
Vnde dicunt sic. **N**os iſe nsati eſti
mabam⁹ vitam eorum insaniam
Ecce mirabilis transmutatio. **R**ū
vixerunt ⁊ alios reputauit
bant ſe ſapiētissimos. **S**apiētis
ad decipiendum: ſapiētis ad ac
quirendum. ⁊ ſapiētis ad ſem⁹
ipſoꝝ defendendum. **S**ed reuera
Stultam fecit deus ſapiētiā hu
ius mundi. **E**t ideo bene incipiunt
ſuim conſiteor dicentes. **N**os iſe
ſati vitam illoām estimabam⁹ i
saniam. **V**nū de noſtriſ temporib⁹
procedamus quoq̄ uita mag
reputatur insania q̄ vita illorum
qui cr̄ſtum totaliter imitantur in
voluntaria paupertate qui relin
quunt habita ⁊ habenda. **R**enu
tiant curis ecclēſie. ⁊ hereditates
amplias permittunt alios occu
pare. **I**sti apud mundo debitos fa
tu fabulosiā insanii putantur. **S**;
a quibus. **C**erte non niſi ab insa
niis mundi amatorib⁹. **E**t iſtud
est mirabile. **C**redūt ſatiū xp̄ian⁹
xp̄m ſaltē v̄loten⁹ ee ⁊ uifſe dei
pri⁹ ſapiaz ⁊ reuiffe in mundum
ad docendū hoies viam rectam ve
ram ſinceram: in celum produc
rem. **E**t tamen illam viam ſectan
tes derident et ab homināntur et
quantum poſſunt deprauantur.
Nota q̄ quatuor genera hominū
cr̄ſtum legimus derifisse. **D**iuices
auaros. **P**rincipes preclaros. mi
lites amaros. ⁊ ſimplices igna
ros. **E**t iſti minime peccauit inter
P. 7.

(22)

omnes. **D**e plurimis habemus **Luc**
16. **V**bi xps legitur ducuisse q̄ ne
mo potest deo seruire a māone.
Et ibi subditur sic **A**udiebat aucte
omnia hec pharisei et q̄ erant tua
si a deridebant eū. **D**e secundis **Lu**
ce 22. **D**eridebant eum principes
dicentes. **A**lios saluos fecit: seipsum
non potest saluum facere. **S**c̄ in eo
de capitulo **S**preuit autem illū **H**e
rodes et exercitus eius et ille se ut i
dutum teste alba. **D**e tertio gene
re hominum **Luce 23.** Illudebant
autē ei milites et accesserūt et affec
tes acutū dicentes illū. **S**i tu es xp̄
i deo q̄ saluum te fac. **D**e quarto.
genere hominū scribit **Luc 18.** **R**ū
fuscauit filiam archisinagogi q̄
a dixerāt. **N**ō ē mortua puella s̄t
dormit. **D**eridebāt eū sc̄iētes q̄ mortu
a est. **C**um ergo xrist⁹ tot derisi
ones patienter pro nobis sustinu
it felix est qui pro eo vices rependē
do derisiones malorum equanimiter to
lerabit et sustinebit. **R**isi ei sānd⁹
a mūdi dilectoribus cōtempnatur:
viam xp̄i non sequit nec discipu
lorum eius. **R**ui enim mūdū dete
liquit: et honorem tñ a mūdānis
requirit. **I**ste videtur seruire deo: si
metudem recipiet a diabolo. **G**a
deat ergo mūdi contēptores quo
ciens vite sue inueniant derisores.
immo ex hoc recipiant augmentū
q̄ viam xp̄i imitantur si a mūdi di
lectoribus tamq̄ fatui contemnē
tur. **Vnde** **S**eneca libro de morib⁹
Mondū felix es si non te turba irri
serit. **S**i beatus vis esse cogita hoc
plūmū non contēpnere ab alijs cō
tempni **Coy. e.** Spectaculū facit su
m⁹ mundo: angelis et hominibus.

Notis fūm

Dicit apostol⁹ de seruis suis sequacib⁹
Nos stulti ppter xp̄m. vos autē pru
dentes in xp̄o. **E**t ē yronice dictum
scdm glo. q.d. **N**os cōputamur stul
ti: a qui xp̄m p̄dicamus a putatis
vos esse prudentes quia tacetis q̄
non est verū. **Vnde** **Aug⁹** super ps
38. **E**t ponitur ibidem in glosa sup
illud preallegatū. **A**ngelis a hominī
bus. **B**oni enim angelis a boni homi
nes laudāt nos et mali irritāt. **H**ec
funt dextera et hec sinistra. **H**ij sunt
quasi armis ad ferendum dy
abolum scilicet laudātibus et vici
perantibus si nec ista eleuentur nec
illa frangant. **H**ec **Aug⁹** dicent q̄
xp̄istianos et xp̄i sequaces cōtemp
nentes in iudicio genealī. **N**os isen
sativitam illorum estimabamus in
samiam et finem illorum sine lora.
Istud fuit licet sati fatue ppter fa
litatem autē tamē satis bñ conse
quentē estimauit. **S**i enim vita fo
ret insania: simis foret sine honorē.
Nam honor est plūmū virtutis
scdm omnes. **S**ecundo principaliter
in ista lectione posita cōgnitione
perueritatis. **P**onitur admiratio
nouitatis sub nota questio ista.
Quō ergo computati sunt in fili
os dei: et int̄ sāctos sors illorum ē.
Istam questionem querent ratio
nabiliter quia certe est de mirabili
eventu. **S**ed querent eam nimis
tarde pro salute sua. **S**i c̄ hāc que
suissent in vita: eam p̄fēcte p̄ xp̄i
p̄dicatores didicissent q̄ **Job 1.**
Dedit eis potestate filios dei fieri. ac
Vnde qui natura eram filii ire ta
lem a deo recepim⁹ p̄e gratiam ea
vitatem ut filii dei noīaremur a sim⁹
Io. 3. **V**idete qualem caritatē dedit

nobis deus v t filij dei no i arem ur
 a simus Ad hue tamē aliquid re
 tinentes de veteri satuitate expri
 munt eam in titulo q omis cu z di
 cunt q inter scōs scōs ilorūz est
 quasi status b titudinī nō meti
 tis : s scōtē debet attribui p t ta
 men mīcīs sanctoū pro tanto vo
 carīs q dīn homo viuit inē
 tum est quid de eo finaliter euem
 at a ppter mutabilitatē volūtatis
 p pām defacili īdīnabilis ad pec
 candum Eccl. 2. Sūt iusti atq sa
 pientes et opa eotū ī manu dei
 a tamē nescit homo an amore vel
 odio dignus sit sed omnia ī fu
 tu rū seruantur īcerta Et bene di
 cunt q iusti computati sunt īter
 filios dei Illa que sunt preciosa bo
 na seruantur sub certa computa
 tione Illa que sunt vilia n̄ cadūt
 sub computacōe. Istō mō sancti
 qui sunt preciosi cora; deo ysaie.
 13. Precioſior eit vir auro a homo
 mundo obriso. Satui vero non ca
 dunt sub computacōe quia Eccl. 1.
 Stultorū infinit⁹ est numer⁹. Vñ
 sunt quos aliquid habuim⁹ ī deri
 sum Notandū q īter locūtōnes
 humanas vna que vehementē co
 trariatur virtuti est derisio. et est
 derisio locutio de ordinata de defec
 tu hominis ppter ludum vt hō i
 de erubescat Vñ intencio deridētis
 fz q derisio est pām; est diminu
 ere gloriam quā homo p t ī con
 scia sua habē de bono virtutis per
 erubescētā creatam ī eo sub spe
 cie ludi Vnde dicit Aristotiles 2.
 ethicōū c. 2. q circa ludum conti
 git repite suphabundanciā et de
 fectum a medium ī quo cōsistit

virē? Est enim ludus necessari⁹
 ad vitam sicut requies quedā mē
 tis q si mens humana semp ex
 tenderetur circa seria hebetaretur
 a fatigare nīmis Et ideo cōueniēs
 est q pro loco a tempore habeat req
 em hoc aut̄ est per ludum Caueri
 tamen debet suphabundātia mar
 imē Quia dicit Aristotiles ix Ethicō
 delectacō est necessaria ad vi
 ta; sicut sal ad cibū Modiciū at de
 sale sufficit ad magnā q̄titatē ci
 bi Vnde si quarta ps cibi foret 8
 sale nichil valeret Eodem modo 8
 ludo certis tempib⁹ sufficit ad q̄e
 tem mentis Vñ illi qui totum tem
 p⁹ suum expendunt ī ludis vena
 cōib⁹: aleis et taxillis excessuū sūt
 avicioſi ī ludō. De quib⁹ vēſicat
 illis sapie 17. Estimauere tūt ludum
 esse vitā nostrā. dicit g Aristoti
 les loco p allegato q nīmis derisi
 uī suphabundant ī ludis sunt
 tales qui nichil curāt qd dicant
 siue sit offensiū siue placiduz si
 ue hoestū siue ihestū dūmō cau
 set risū Et tales sūt onerosi nichil
 oīno desiderātes n̄ risū et vocātur
 belmolothi et raptoēs tēployz Et i
 ponebatur illis hoc nomē ad fili
 tudinē miluocē volitancū circa tē
 pla gētiliū. In illē em locis relinq
 bantur ītestina 8 sacrificijs aiali
 um Vñ sic milui et tine volitant
 circa tēpla ad nichil aliud valētes
 nisi ut rapiat ītestia Ita belmolothi
 ī offerēdo cū hoib⁹ nichil aliud
 explorat n̄ defect⁹ hoib⁹ q̄ possint
 recitāe ad causandum risū ī a
 lijs et in alijs erubescētā. Et tal
 ludus non est ludus liberal⁹ nec
 discipliatus b ſuīl a idiscipliat⁹

quia ad ludum literalem requirit
q̄ dicanter placida a honesta.
Est ergo notandum q̄ deilio qua-
tuor facit. Primo ostendit stultici-
am: suspendit amiciciam: offendit
iusticiam a intendit maliciam. Pri-
mo ostendit stulticiam quia qui de-
ridet hominem simile sibi pro quo-
cūq̄ defectu naturali vel morali ig-
norat propriā fragilitatē. Potest
ei fieri deſibilis de consimili si de-
permittit. **Vnde Greg 24 Moral.**
c. 8. Quid sumus hodie nouimus:
quid autem post paululum esse pos-
sumus nescimus. **H**ūn vero quos for-
tasse despicimus a tate possunt i-
cipere a tam en vitam nostram fer-
uentioribus studijs anire. **T**imē-
dū itaq̄ est ne etiā nobis cādetib⁹
furgat q̄ nobis stantib⁹ irridetur.
q̄uis stare iam nō nouit q̄ nō sta-
tem nouit irride. **Hec Greg** Et ide-
o aduertat quilibet illud **Job. 2.**
Cum ceteros irriseris tu a nullo co-
futaberis. **sq. d.** q̄ sic **Quia prouerb. 3**
de deo dicitur **Illusores ipse delude**
Secundo suspendit amiciciam. **E**t
enim ut frequenter causa conten-
tionis a discordie puerib⁹. **E**cce de-
ſisorem a exhibet cum eo iugium.
Tercio offendit iusticiam. Facit ei
derisor alteri q̄s sibi nollet fieri. **E**t
ideo **pūblio 19.** Parata sunt deri-
ſoribus iudicia. Quarto itēdit ma-
liciam. **I**ncepit ei in ludo a sub specie
ludi intendit in honestatem proximi
a ſic committit mendacium facti.
Ihere. 6. **O**mnis amicus fraudulē-
ter incedet: a vir fratem ſuum irri-
debit a veritatem non loquetur. **E**t
ideo contra deſisores dat scriptuā
quatuor minas. **D**icit enim q̄ non

fint arguendi de iniqtate: nō fuit
inſtruendi de fatuitate. Sunt eiciē
clia societate a ſunt deridendi a dei
maieſtate. **D**e pmo pūblio 9. No-
bi arguē derisorem ne oderit te. Ar-
gue ſapiētem a diligēt te. **D**e ſecū
Queret deſisor ſapiencia; a nō
inueniet. **D**e tercio pūblio 12. Si
te deſisorem aē de quarto Tu dñe
deridbis eos: ad nichiluz deduces
ōnes gētes. **S**ap 12. Propter hoc tā
q̄ pueris iſeſatis iudiciū eis i dei
ſu deſistiā. **Lectio 61**

Ergo errauimus a via ve-
tatis a iusticie humen nō
aluit nobis a ſolitelligē
de non est ortus nobis. **P**oſita
est ſup̄ violenta oſſeſio quā repro-
bi compulsi facient iūdicio gene-
rali quātum ad iniuſtiām quā
proximis intulerunt. **H**oc ergo fa-
to exequitur ſpirituſa nō ſanctus pone-
re eorum confeſſionem quantum
ad maliciām quam in ſeipſis ha-
buerunt. **E**t circa hoc duo facit. **P**ri-
mo ponit eorum confeſſionē. **S**ecū-
do dictorum eā capitulationem ibi:
Talia direcunt. Cīra pīmū tria
ſunt. **P**rimo fatentur ſe iūſte fuſi-
ſe deſraudatos a vera cognitione:
Secundo facent ſe fuſiſe fruſtra fati-
gatos i opacō. **E**t tercio fatentur ſe
fuſiſe vane deordimatos in dilectō
ne. **S**ecunda pars ibi. **L**affati ſumus
Et tercia ibi. **Q**uid nob̄ p̄fuit ſup-
bia. **D**icit ſe primo confeſſionē
ter ſic iferēdo. **E**rgo errauim⁹ aē. **O**p-
tie concludūt de ſeipſis: nos iſenſati
eſtimabam⁹ viā ſcōꝝ fuſiſe iſam-
ā a fine illoꝝ ſine hōre. **E**t iā viðe⁹
q̄ vita eoꝝ ſuit ſūma ſapiā a ſum
eoꝝ ē i maximo hōre. q̄ aſtat nob̄

61

modo q' tunc erratum a via veritatis a doctrina xp̄i **Io. 3.19.** Ego sum via veritas et vita **Et iusticie lumen nō habuit** Quia sponte recessim a via veritatis a a doctrina fidei christiane. a ideo lumen iusticie nō habuit nobis **Sicut ille qui elatus vīs in sup̄ficie terre ambulabat p̄ specus subterraneos ip̄emēt eredit a lumine et est causa sibi nō p̄ficarentia luminis sequit et sol iusticie nō est ortus nobis.** **Vicit enim cristus sol intelligencie et sol iusticie** Sol intelligēcie q̄r facit eūz nobis intelligere p̄ fidem psaie. **Nisi credideritis non intelligetis** Fm vñā sita Sol iusticie q̄r iuste retribuet nobis fm facta nostra. **Malach. 3.** Orientur vob timetibz nomē meū sol iusticie. **Compatit autē xp̄s soli ppter tria.** primo q̄r sicut sol ē causa et fons luminis et caloris et vite corporaliter in istis in ferioribus **Vnde dicit Aristotiles et p̄phic hō gnat hoiez a sol** Ita cūtis causa est noticie et vite ḡcie i omnibus creaturis **Vn** sicut sol radices suos vbiq̄ p̄icit supra pulchra et feda **Ita xp̄s radios sue** beatitatis extendit nō solū ad benos sed etiā ad malos eos ad penitenciā alliciendo eis tp̄ alia largiendo et pena eis debitam differendo **Ecc. 22.** **Sol p̄ omnia illuminans** respicit a **Mat. 5.** Solem suū oriens facit super bonos et malos. **Vn** autē ita ē q̄r sol p̄icit radices suos sup̄ muem et super glaciem non liquefiant signū est q̄r aliq̄s planeta frigidus impedit radices solis et ei⁹ effecit **Et ita est moraliter** quādū cristus p̄icit radios sue dem̄

tie sup̄ cor congelatūz alic⁹ peccatoris facit eum cogitare de beneficiis cristi in creatōe redemptōe et peccatoē remissione. et premioē distributione et tamen nō liqueficit cor illud durum **Reuera signū** est q̄r frigidus planeta et dyabolus p̄ maliciam in frigidatūs **Lc. vi.** **Sicut frigida facit cisterna a quam suam: sic frigidam fecit maliciam suam dñat dyabolus sup̄ regionem cordis talis** Et per oppōtūm ē de peccatoribus congelatis non tamen in tanto excessu in frigidatūs Illi enim liquefiant ad ē dios solis xp̄i **Exemplum de petro** **Lu. 22.** Qui post h̄ xp̄m negauit et xp̄s eum resperisset egressus foras fleuit amare Ecce quomodo liquefiebat et conuertebatur in a quam **Exemplum de magdalena** **Luce septimo** que irradiata ab isto sole lacrimis cepit irrigare pedes eius et capillis tergere de qua canit ecclēsia liquefecit et refecit ē solutam in lamentis verbum misum celitus de talibus exponit p̄t illud e. **Regum 3.** **Surgentēs** orto sole ex aduerso aquarum videbunt moabite. **Secundo compatit xp̄us soli:** ratione sue motionis. **Quando ita ē q̄r sol rubet de mane** in ortu suo signū ē tempestatis sequentis et quādū rubet in occidente signū ē serenitatis **Vnde Mat. xvi.** **Facto vespere dicitis.** Se renū erit. **Rubicundum ē enim celum.** Et mame hodie tempestas erit. **Rutilat enim triste celum.** **Hic circa cristum accidit.** Naz p̄ ortum et originem sue predare natiatis stasi rubor apparuit q̄r die **M. 2.**

octauo venient cū circuitu puer
Vnde statim effudit suu; sanguinem. Et certe istum rubore; sequebatur tempestas valida. **In psalmo.** **I**n circuitu eius tempestas valida. **I**terum etiam sero in oca-
su istius sol apparuit rubedo magna quando totum corpus effusie sanguine flagellatum. condauat. lanceatū a spinis in capite corona-
tū. Sed iste rubor fuit signu; futre serenitatis in resuere cōtra tranquillitatis ppetue. **Thob. 3.** Post tempestate tranquillū facis a post lacrimacō; a fletū: exultacionē infundis. **Sicut** autem sol sine le-
sione oculo; conspici nō potest clā. **s**i nube tegatur que non ē nimis grossa delectabiliter iā videt **Ecclesiastes. 2.** Dulce lumen delectab de oculis est videre sole; **I**ta filius dei in sue nature puitate ab oculū mortali bus videri non potuit ante incarnationem. **E**t ideo volens se exhibere hominibus nube humanitatis nostre de virgine sumpta se inuolut operaante spiritu sancto: sicut prophetatum fuerat **Ezech. 32.** Solez nube tegam. **T**ercio sic radio itro-
misso in domum quātumcūq; videatur pūa; oñt eam habere phares que tamen non videntē nisi i radio solis. **I**ta dedarat xp̄s domum con-
scientie i quoq; homine quantū cūq; videatur honesta magnam compiam habere veniam pectatoū q; quanto magis aliquis gratie radium recipit: tanto magis se frequens de erroribus p̄p̄is deprehendit. **I**stum solem a suum radiūm tria a nobis subtrahunt a abscondunt. tra nubes a luna. **T**ēra mū-

dial cupiditatis **N**ubes temporalis vanitatis. **E**t luna carnal' voluptatis **Q**uando terra q; ē ifimū elemētū interponitur iter aspectū nostrum a solem sicut contigit de nocte. **N**ec videamus solem nec solis radios: **s**i manemus omnino in tenebris in frāmbrām terre. **I**sto modo mul-
ti sunt inter quorū aspectū dē um interponit ipsa terra quia tota eorum sollicitudo: cogitatio affectatio ad terram dirigitur. **E**t eis occidet sol in meridie sicut diciatur **Amos. 8.** **S**unt alij quib; sol ab-
scindit prop̄ nubem interposi-
tam. **D**ignitates huius vite volati-
les sunt quasi nubes sine quiete.
que interponunt super oculos sup-
borum a ambia. scūm a deum q;
eum videre nō possunt quia nubi-
bus attī condita nullum fundere
possunt sidera lumen. **P**rimo de co-
solatione i fine: **s**i i morte satis eu-
videbunt ad trorem a iudicium su-
um. **2. Mach. 1.** **T**empus affuit q;
sol refusit qui pri erat sub nubi-
bus. **T**ertio sunt alij quibus sol
edipsatur per interpositionem lune
carnalis voluptatis. **E**t hī sunt tel-
tiales libidinibus dediti a igne co-
cupiscentie inflammati. **In ps.** Sup-
cedit ignis a non viderunt sole.
Dicatum est superius q; xp̄istus so-
li comparatur propter operationē
viuificantem: apparitionē signa-
tem a declarationem manifestan-
tem. **R**estat ergo considerare qua-
liter iste sol morabit complet a p-
agit motum suum. **Vbi** sciendū q; sol sicut ceteri planete describit
zodiācum complens cursus su-
um in anno solari et pertransiens

vniuersa siḡ q̄ fuit 12. iuxta illos
 versus cōes. **E**t aries taurus gemi
cancer leo vgo Libraq; scorpis
architenē cap amphoā pisces
 dicitur aut aries esse dignor̄ ps
 dextra celi & nobilior unde incipit
 motus **Vnde aries ē primū signū**
 sūphm & sū catholicoꝝ **Sol cre-**
 atus fuit in ariete & ideo in ariete
 fuit primo sicut tenet cōmuniter.
 Moraliter p̄ ista signa 12. transit
 a trāsibit xp̄s. Primo enim i sta-
 tu innocencie qn̄ creauerat p̄mos
 pntes & in p adiso collocauit nul-
 lam adhuc feritatem eis oñdit. S̄
 tamam̄ potenciam in creādo & gu-
 bernando res & innocēcīa. Aries
 aut est aial naturaliſt innocēs sū
 genus sū fortis tamē & potens i
 sua sp̄cie **E**t ideo moraliter dei fili-
 us tunc fuit q̄si in signo arietis q̄
 nichil aliud adhuc mundq; signa-
 uerat. p̄.z. Aries ē & non rex qui
 resistere Sed statim homine pec-
 cante transiuit in thaurū qui est
 animal magne fortitudis & mag-
 ne feritatis quia statim eos expu-
 lit de p adiso in terram. Infiltrit eci-
 am eis necessitatē moiendi in cor-
 pore ad inferos descendēci in mor-
 te. **E**t at natuā thauī q̄ q̄tūcūq̄
 fuerit feror si sicui alligat̄ mafues-
 cit. Sicut dicit ysi. eth. 1A. c. 1. **E**t
 ita fuit de filio dei donec alligatus
 esset sicui dulcissime & virginī glo-
 rioso p̄ incarnationem: cōtinuam fe-
 rotatem ad genus humānū se-
 uauit s̄ alligat̄ ad eam vinculo
 filiali continue manfuescit. **E**t vel-
 ficatum fuit illud Mathei viceſi
 mo p̄mo. Ecce rex tuus venit ti-
 bi mansuetus **E**t ideo tunc tran-

suit iste sol in signum geminoꝝ.
 quando duas naturas ineffabi-
 liter copulauit procedens de tha-
 lamo suo pudoris aula regia ge-
 mine gygas s̄bstācie alac̄ ut cur-
 rat viam sicut dicit Ambroſius
Gen. viceſiō q̄nto **E**t ecce gemini
 in vtero eius reperti sunt. Depin-
 gitur illud signum in forma duo-
 rum iuuenium ſeiuicem amplec-
 tenciuꝝ **E**t sicut quidam fingunt
 Illi fuerunt Castor & pollux duo fi-
 lii Iouis ſe mutuo diligentes i tā-
 tum q̄ cum Castor haberet a p̄te
 immortalitatem & poſſe non mori ſi
 voluſſet: mol voluit p̄ germando
 ſuo ad temp⁹ vt vtriq; daret im-
 mortalitas **Vnde ambo ſtellificati**
 ſunt et signo illo nuncupati qd
 gemini dicitur **I**ta xp̄s fact⁹ ger-
 manus hominis q̄uis poſſe non
 mori habuit: ſi voluſſet. p̄ elegit
 tamen pro hōie mori ut nos imor-
 talitatis ſue faceret eſſe particeps
 de iſto ſigno tranſiuit ſol iuſtici
 e cr̄ſtus in Cancerum. Cancer eſt
 p̄ſcis retrocedens id eſt paſſo re-
 trograđo vadens Juxta illud Au-
 am in quodclaz Apollogo. Curua
 retrocedens dum fert reſtigia cā-
 cer. Et iſto modo videbatur cr̄ſtus
 retrocedere dum vixit in mundo.
 Redus enim incessus iuſti homi-
 nis deberet eſſe de v̄tute ad hono-
 res. de merito ad premium. de la-
 bore ad requiem. **Sed cr̄ſtus con-**
 tinue retrocessit de v̄tute ad v̄tu-
 premium. de vituperio ad verbera.
 De verberibus ad crucem. et ſic
 ad mortem. et tandem ad inferuꝝ
Vnde toto tempore inter natu-
 tam et reſurrexiōnem moratus

est sol noster i cancro. Et sicut so-
le existente i cancro maximus fer-
uor mundo infunditur Juxta illud
Etiopam terras ac In cancro sol
ac Ita xps isto tempore iterme di-
o maximam caritatem hominib⁹
demonstravit Sed de isto signo i-
trauit leonem i resurrectōe. Dicē
emim Iis. 12. Ithim e. r. q catul⁹
leonis de nouo natuſ tribus diebus
iacet quasi mortu⁹. a tandem p⁹
tres dies pre patris eugitu fuscata-
tur a damnatione seu a morte. Isto
modo xps cū mortu⁹ esset tres di-
es per finis dichē mortu⁹ iacuit p⁹
quod tempus virtute patris resus-
citat⁹ surrexit. Hic est leo de tribu
iuda Apocal. 4. De quo prophetauit
Jacob bñ dices filijs suis Jude. Ge-
neſ e9. Catulus leonis iuda ad p-
dam fili mi ascendisti requiescens
accubauist leo q̄ quasi leena q̄
fuscabit euz. De leone transiuit
in virginem. Toto enī tempore me-
dio iter resurrectionem suam aſte-
fionem doctrina a fides ecclesie in
beata virginē potissimē cōseruaba-
tur Hec iterum aplos a discipulos
docuit monuit. consolata ē vtpo
te illa que repleta fuit spiritus an-
to plenissime in verbi dei concep-
ione a ideo tuu temporis manit i
signo a in fide virginis de qua Qui-
duis 3. de retula e. vltimo Ovirgo
felix. o virgin significata. Per stel-
las vbi spica metet quis det michi
tantū Vivere q̄ possim laudum fo-
re prece tuarum. Nam misi tu pſe-
cta foras non eligeret te. Hic deus
omnipotens vt carnem fumeret a
te. Vbi propletat diffuse q̄ deus
omnipotēs fumeret de ea carnem.

Et q̄ refugeret a mortuis q̄ m̄tē
suam virginem assumet i corpē
a anima in celum Vnde dicit sic in
fine Non opus est vt eam veliter ex
altare ḡdatim Sed simul assumet
a eandem cōcatedrabat. Hic esto
tui memoris memor optimavirgo
Hic cum fueris pro nobis tracta
trahendis Pro nobis non te pīge
at suadere q̄ ad se. Nos trahatis
per te qui per te venierat ad nos. A
nob ipsi sit gloria laudis ab ipso.
Gratia sit nobis a me te nescia vi-
ta. Au sit liber Quidn̄ deus nouit;
q̄uis a leone prothontario sacri
palacij Vastash principis referat
liber ille extractus de sepulchro O-
uidn̄. Vnde testamentum Quidij
nuncupatur. Dicit enim q̄ inuen-
tus fuit in cimiterio publico i quo
dam sepulcro in suburbio diosco-
ri ciuitatis que ē caput regni Col-
totum. Et quia ibi non erat copia
latinorum eo q̄ armemici lingua;
latinam non intelligunt. Rex Col-
totum misit illum libruz Constanti-
nopolim: vbi tunc erat copia la-
tinorum. Refert etiaꝝ q̄ iter anti-
quorū sepulchra vnum iuentum
est; in cuius epigrama fuit sculp-
tum litteris armemiciis cuius iter-
pretatio sic sonabat. Hic iacet O-
uidius ingeniōfissimus poetarum.
Obiit autē anno xp̄istī decimoec-
tauo sicut refert Guiselm⁹ de va-
g in Cronica sua Tercio anno Ti-
berii. Vnde constat q̄ si liber vera
citer suus erat: fuit pulcherrā pro-
plicia. Sed hec sunt extra propo-
situm. Septimo xp̄istus solius
tice trāsuiit de virginē in librām
quando avirginē benedictā matre

sua fuisq; discipulis licenciam acci-
 piens ipsis vidētibus est eleuat? in celum Actu. i. Tunc enim tran-
 sūit ad libram quando coram pa-
 tre passionis sue meritum contra
 p̄m̄ p̄uicato: is p̄c̄ appendit os-
 tendens se plus soluisse in pena q̄
Adam commisit in culpa In cuius
 ade persona dicit **Job** Utinam ap-
 pendentur peccata mea quibus
 iram merui et calamitas quam pa-
 tor in statera id est xp̄istus h̄ua-
 mitus loco mei: q̄i arena maris hec
 grauior apparet **Job**. 6. Octauo
 de libra transiit in scorpiōne qn̄
 corpus suum quod est eccl̄sia tirā-
 norum et hereticorum p̄secutiōib⁹
 quasi quorumdam sc̄pionum a-
 culeis lacerari permisit ut dicere
 tunc merito eccl̄siae sue ill⁹ **Eze**. 2.
 Subuersores sunt tecum et cū sc̄p-
 ionib⁹ habitas. Non transi-
 uit sol noster in sagittaiū. Fuerit
 enim a tempore Silvestri pape et Co-
 stantini imperatoris: qui tempora-
 lia eccl̄siae primo dicitur debisse se-
 per iudicia: platiaciones et dissen-
 siones inter clericos: quis eotū vi-
 deretur maior ad pascendū oues
 p̄pi. Hec est causa quaे volant sa-
 gitte acutæ. Nūc regaliū in supplica-
 tionū ad romanam curiam: nūc
 accusacionū: nūc diffamacionū:
 ad inferiorum iudicū: audiencias
 Ita q̄ plena est eccl̄sia aduocatū:
 in omnī causa ad defendendum in-
 iuriam. Et ideo vsc̄ in hodiernum
 diem sol stat in signo sagittarij. p̄
 uerbio: 24. Iaculum et gladius
 et sagitta acuta homo qui loquitur
 contra proximum suum falsū: tes-
 timonium. Et h̄j sunt qui xp̄istū

spoliāt vulnerāt et predantur. Si
 esset ita pauper eccl̄a modo: sicut
 fuit quando xp̄s in ea vixit in ter-
 ra non haberet xp̄s tales placita-
 tores nec tales iuasores Pauper
 et iuuenis mercator nō timet pre-
 dones nec patitur insultus: sed cū
 est diuines tunc eum mituntur spoli-
 are: etiā qui eum prius conabā-
 tur ditare. Ita est quando eccl̄sia
 studuit paupertati leue valuit: mo-
 do studet ditari et patitur a sagitta-
 rīs. Et ideo modo de xp̄ o veſicatur
 illud primi fe. 21. Consecuri sunt e-
 univici sagittarij et vulneratus est
 vellementer a sagittariis. Pecio
 transibit sol noster xp̄istus in sig-
 num Capricorni. Capricornus ha-
 bit p̄imam partem sui corporis ca-
 prinam et tunc est sol in maxima e-
 longatione a nobis. Quia in primo
 punctu capricorni est solsticium hi-
 emale. Vnde istud signum signat
 tempus antictisti qui capinus di-
 ci potest. Cum quia capra est ani-
 mal multū libidinosum. Et de anti-
 xp̄isto dicitur Daniel. 4. Friti con-
 cupiscentijs feminarum nec quid
 q̄ de oreum curabit. Cum quia cap-
 generat hedos et filij sui atq; sequa-
 ces hedivo cantue. Mathei. 24. scri-
 bitur. Statuet quidem oues a de-
 tris hedos autem a sinistris. Vnde
 tempore antixp̄isti erit xp̄s sol in
 sticie in signo capricorni et tunc videbit
 quasi in maxime elongatus ab eccl̄sia
 sed nō durabile. Quia statim in
 capricorno incipit sol ascendere et
 xp̄istus statim antixp̄isto occiso:
 in cordibus suorum fidelium reful-
 gebit. Undecimmo transibit sol
 in aquariū. Aquarius depigie image

15
Hominis tenentis vrnā subuersā
de qua aqua pleno foramine pro-
rūpit Et significat q̄ 7. dies cum to-
to residuo tpi post mortē antixpi.
In quib⁹ phuet cr̄st⁹ m̄iam sup
iustos qui tēpōē antixpīv acillaue-
rant sicut superi⁹ dicitū fuit Vnde
tunc erit cr̄stus i aquaio Eze. 7.6.
Effundam super vos aquā mūdaz
et mundabimini ab omnib⁹ inq-
namentis vestris. **A**duodecimo
et ultimo sol erit in piscibus Mo-
ralit quādo ei sol ad signū p̄scāuz
pūerit tunc definit esse hyemps.
et incipit ver Juxta ill⁹ Cedit hy-
emps retro eache drato symoē pe-
tro: quo die sol est i piscib⁹ necel-
fario Isto tēpore q̄cumq; radices
et semina sub terra latuerunt: inci-
piunt se exserere et terra se incipie
apire et pandere que occultauit.
Et significat tempus resurreciois
gnialis omnī corporū humano-
rum quando terra se aperiet et red-
det luci mortuos occultatos Et tūc
erit xp̄s in piscibus quādo cū su-
is p̄scatoib⁹ quos olim ap̄los
fecerat ad iudicium veniet Et tūc
adimplebitur illa parabola Ma-
th. 13. Simile est regnū celorū; sa-
gene misse in mare et ex omni ge-
nere p̄scium congreganti quā cū
impleta esset eduentes et secus
litus sedētes elegerunt bonos i va-
sa sua · malos aut̄ foras miserūt.
Sic erit in consummatione seculi.
Abacuck 1. facies hominis quasi
p̄scis maris Et sicut in fine p̄scū
est ipsum oriens quod est caput
arietis vbi sol fuit creatus et ibi
stabit post iudicium in perpetuū
nec mouebitur vlt̄rius circa ter-

ram faciens ortū et occasum Ita
xp̄s deinceps cum matre in medi-
o electorum suorū stabit sine fiē
Et tunc erit dulce lumen et delecta-
bile oculis videre solez Eccl̄s. vii. Et
implebitur illud Abacuck 3. Sol
et luna stete tūt in habitaculo su-
o. Ad qd nos p̄ducat. Lc. 6.2.

Assati sum⁹ in via iniqui-
tatis et p̄dictionis et am-
bulauim⁹ vias difficiles
Viam autem domini ignoāuim⁹
Post q̄ declaratū est q̄ imp̄i et
maleviuentes in presenti fatebū-
tur se fuisse defraudatos ppter cul-
pam suam a veritate et a sensuia
cognitione Hic ostendit spirit⁹
sanctus qualiter fatebuntur se fu-
isse frustra fatigatos in operacōe
Vnde dicit sic. lassati sumus. Nō
est miru; quia graue onus impo-
sitū viatori faciet eum cito lassu;
de iniquitatib⁹ vero scribit i ps.
Sicut onus graue grauate fuit su-
per me Ergo velint nolint peccato-
res lassabuntur. Ista lectio occi-
lato experimento verificatur: in
ni genere hominum peruersoru;
Inter nobiles et milites qui prova-
mitate in fama volatilium ore homi-
num totaliter se exponunt Maisel
tum est q̄ plus sustinebunt d̄ pe-
nia in uno torneamento vel bello q̄
sanctus monachus in decem an-
nis. Item mercatores qui maria
pertransiunt personaliter pass⁹
periculosos latronum insidias et
insidias sotiorum vere experim-
tur vias huius mundi esse diffi-
ciles. Clerici vel layci qui curias
magnorū Regū Comitū et Ep̄orū
igredunt ad fuiendū scūt q̄tu;

habet istavia difficultatis vbi per
decem vel septem annos serviet cu
remosu conscientie: cu obiurgaci
omibus dominorū: cu iniuria soci
orū: cu omni fortunio corporati. Et
ideo omnes illi siue subditi siue do
minii qui peccato deseruiunt pro fe
licitate mundi dicere poterunt i di
e iudicii. **Lassati sumus ac** Est au
terum hic notandum q septem sunt
vie iniquitatis que sunt valde dif
ficles et tamen hominibus multū
amabiles. **Et** huius causa esse nō
potest nisi ignorantia. Omnis em
via ē difficult: si fit mortuosa: si spi
nosa: si lutoſa: si tuberosa: si tumul
tuosa: si presumptuosa: si tediosa.
Prīma istarū viarū accipiunt sup
bit ambicioſi. semper adūtias
montuosaſ tamē hoc est valde pe
nitulofū: quia de modico lapsu im
net magnum periculū. Quia scdm
Gregorii quāto gradus altior tā
to calis grauior. Sed est de eis ſic
de lepore: quia m̄lto melius currit
lepus contra montem ascendendo q
descendendo de monte in valle. Ita if
ti de monte supbie: cum difficultate
descindunt: sed ad loca dignitatis
cu magno conatu ascendunt. Rati
o de lepore est quia habet curva an
teriora breuiora q alia. Moraliter.
Affectiones hominis ad deum ſunt
quasi tibie anteriores. affectiones
ad mundū ſunt quasi posteriores
tibie. Quando ergo in homine af
fectiones ad deum breuiores ſunt
q affectiones ad mundū. ille homo
velociter currit contra montem in
acquisitione dignitatis vel diuini
arum **Job. 14** Cucurrit aduersus
deum erecto tollo: et pingui ceruice

armatus est. **Secundam** istatum
viarum eligunt cupidia auari. vi
am videlicet spinosa; **Saluator di**
cit Luce 8. q diuicie ſunt spine: q
a habent punctionem laborum in
acquirendo: timores in custodiendo
et dolores in amittendo. **Ozee. 2.** Se
piam viam tuam spimes. **Terciam**
istarum viarum que est lutoſa eli
gunt luxuriosi: bouim et bestiales
qui accipiunt ſemperviam magis
tritam et illa cōmunit est turpior.
Ita iſti illam preeligunt quaz plu
res frequentant. Cu tamen Sene
ca doceat opositum. quia i via pe
dum forte illa ſecurior: ſed nō invi
a morū quia pauci ſunt virtuosi
De vijs luxuſoſ q In **Psalmo**. In
quinate ſunt vie illius in omni te
pore. **Et Mat. 6.** Lata eſt via que
ducit ad perditionem et multi am
bulant per eam. Et per opositum
in **Psalmo** Ambulans in via ima
culata hic michi ministrabat. de
iſto. **Prouerb. 3.** Vie eius vie pul
chre. **Quartam** viam que eſt tene
broſa eligunt iniudi qui per mal
iam ſuam propriā ſunt excecati.
Et iō vbiq ſunt in tubris ambulat
Prouerb. 2. Relinquunt iter rectū
et ambulant per vias tenebroſas
q letatur cu male fecerit: et exultat
in rebus pefſimis. **Et i Psalmo.** Si
at via eorum tenebre et lubricum
Et tunc neceſſario habebūt cadere
Prouerbiorum quarto. Via impi
orum tenebroſa: inſciunt vbi cor
ruant. **Quintam** viam eligunt
gulosi videlicet viam ſumptuosam
Quoniam ſic eſt q magna cariſtia fit in
ciuitate aliqui de pane de vino de ali
is nectaris. Iſti inſcatores q vadūt

ad nundinas ppter lucem nō lile
ter intrat tales villas q plus p
derent in vna nocte q lucarent i
duob dieb. **A** moraliter loquen
do Omnes sumus mercatores et ne
gociatores **L**uc. xix. **N**e gociam
dum venio mala et fūptuose tab
sie vbi unus homo plu expendit
in vna hora q tūsibi possit suffice
re in uno die **S**imilis unus gulo
fus vbiq fuerit plu consumet
q fibi expedit uno die **E**t ideo om
nis via hois gulosē superflua et
fūptuosa et ideo detestanda **I**n ps
Via illorum scandalū ipsis et post
ea in ore suo cōplacebunt. **S**ex
tam viam eligunt iracundi s. vias
tumultuosā et ē plena pressuā hā
vbiq fūt; pressura erit vnde
Seneca 3. de ira c. 6. **N**arrat de ce
lio orato ē qui iracundissim⁹ extitit
aē. **I**n ps. **C**ontricio et infelicitas
in vijs eorū et viam pacis nō co
gnouerunt. **S**eptimā viam tedi
os amvij accidiosi eligunt **I**sti mi
chil faciūt vbiq fuerint et sem
per tamen fūt fatigati **E**st em⁹ acci
dia quod dām spirituale tecidum
i h̄is que dei fūtita q omne illud
q ad diuīnū spectat officiū repu
tatur ab eis nimis longum **H**omo
hunc habere longa cōiuīia et bre
ues gracia **G**arrulatōes diutur
nas et horas sincopatas **S**ompni
a infantis et missam venantis. **I**n
fans habet necessari o multū dor
mire quia in sompno nūxime nut
tur **S**apie 1. **V**bi dicit⁹ q puer nu
tritus ex delectamēto sompni con
uenientis. **P**er opoītū pū ix.
Relinquit infaciā et viuite et am
bulate p vias prudēcie. **H**ec fūt

vie iniquitatis de quib⁹ p̄saie
qñq gesiō. **I**Dereliquat ipius vi
am suā et vir iniqu⁹ cogitationes su
as **E**t eze. vi. **C**ouertim⁹ a vijs
vēis pessimis. **E**t quare moriēm
domus iscl. **E**t id hūlitter cū ps.
petere debemus a domino vias tu
as domine demonstra michi et se
mitas tuas edoce me. **E**t iterū no
tam fac michi viam in qua ambu
lem. **V**bi notandum q vita me
ritoria xp̄iani nō p̄t ēē continu
e uniformis **E**t apud sanctos vita
xp̄iani cōmuniter diuiditur in vi
tam actiūam et ī cōtemplatiāam
quod non est sic intelligendū q
ab una et eadem persona continu
ari semper debeat actus vite con
templatiue et ab vna alia actus
vite actiue et nunq actus vite cō
templatiue quia hoc nō esset hu
mane fragilitati possibile nec rec
te rationi conforme **S**ed vna et
eadem persona pro loco et tempore
vtraq istarum tenetur īcedere.
Ideo vita meritoria xp̄iam aliqui
nuncupatur in singulari a psal
mista et aliquādō in plurali. **V**n
de dicit notam fac m̄via ī q abu
lem. **E**t tū vias tuas dñe demost̄
m. **A**ristotiles de problematib⁹
particula quinta proble. x. queit
istam q̄stionem. **R**uaē homo ma
gis laborat continuando diu vi
am planam q̄ ambulando per
viam nō planam s̄ aliq̄tulū mo
tuosam et vallosam. **E**t respondeat
q̄ causa ē quia quādō homo inc
dit cōtinuerū uniformiter p̄ viā pla
nā et tūmē et uniformē fatigat in
strumta sū ptes q̄b̄ abulat sic ge
nua crux et tybias. **V**n q̄ illis

62

instrumentis ambulandi continetur una figura motus in via plana. Ideo configit homini maior labor et maior fatigatio. In processu vero non plano ubi aliquis ascenditur: aliquando descenditur, non semper tenetur eadem figura motus in instrumentis mouendi hec ille partes revertantur uniformiter continuae sed alternatim. quod ascendendo plus laboramus in gemibus et tibiis: descendendo plus in femoribus. Et propter istam alternationem laboris inter partem supra genu et reliquam sibi genu in via non plana contingit minor labor et minor fatigatio in via alternatim: tunc valloso: tunc mortuo. Isto modo moratur in via virtuose fragilitas enim humana non permitte aliquo modo quam mes et studiū hominis uniformiter extendat in contemplando hec itez expedit quod semper descendat ad opera vi te actue circa mundum quia tuneficeret nimis aridus et indeutus. Et ideo sicut homo est compositus ex corpore et anima de quorum numero corpus fatigatur ascendendo per orationes studia vigilias contemplaciones et anima fatigatur et desiccatu descendendo et occupando se circa alia primis dissipanda. Ideo sic alternari et vicissim item冰ice derent quod tu possu fatigacorem tu diam deuitemus i secundo deo interdum ascendere in contemplando et postea descendere proximum inuadu. In cuius figurā Jacob vidit agelos ascendentibus et descendebat de relo ad terram et de terra ad celum; vicissim Gen. 26. Unde sicut invitis patrum predicatorum legit. Quidaz;

128

inuenis quefiuit a fratre Jordano qui fuit sanctissimus homo et secundus magister ordinis patris scilicet dominici. qui dicitur fibivallius: vel omnibus istis rebus vel se scripturarum studijs occupans. Cui magister tribuit. Quid est inquit melius: semper bibere vel semper comedere. Et utique sicut ista competit alternatiū fieri: sic et illa. Unde de paulo scribit Haimo quoniam per tempus diei solebat expendere in oratione et aliā in predicatione. et ceterā in operatione manuali. Ne ergo cum istis malis dicamus in fine. Ambulauimus vi. diffi. Via; autē domini ignorauimus. Petat quilibet cum Dōnotam fac michi viam in qua ambulem. Multum enim confert ad solacium ambulantis bona noticia vie per quam debet ambulare. Nam ceteris partibus ipsi videatur ambulanti brevior quod via ignota eiusdem quantitatis. Unde Aris totiles de problematibus parte quita pbleumate. 24. querit. Quare ambulantes viam nescientes: quanta est ipsa apparet nobis longior quod quando scimus eam et frequenter sumus eius quantitatem experiri. Et respondet quod anima in talibus valet logisatur quodammodo a se ipsa. Experitur enim anima istam consequentiam esse certam. Scio mensuram huius vie ergo est finita. Et quia nescit mensuram huius vie Ideo arguit quasi a negatione antecedentis. Huius vie nescio mensuram ergo est infinita. Et sic in iudicando decipitur. Isto modo moabitios datus dativis non iudicat quod aliquis huius possent viue virtuose. Unde hoc luxuriosus manifestat quod aliquis

potest seruare ppetuam cōtinentiā
am Homo gulosus estiat q̄ nul-
bus hō p̄t facere abstinentiā. hō
iust⁹ & cupid⁹ credit q̄ om̄is hō
cupiditatis diuicias & habūdanti-
am Et ideo om̄is hō indicat alius
fm seipſū Sicut docet Crisost⁹.
in m̄p. ope c. 33. Ois hō fm se ex-
istiat alterū nec p̄t ip̄e meli⁹ ſeti-
re & altero q̄ ſeit & ſeipſo Ecce for-
nicari⁹ nemine estimat castum.
Cast⁹ non de facilis de fornicatio-
ne ſuspicatur Supbus neminez pu-
tat hūilem & humil nullū credit
superbum & ſic de alijs Eccī. 10. In
via ſtule⁹ ambulans cum fit ip-
ſe inſpiens om̄is ſtultos estiat.
Ergo cauſa ē quare via virtutis
via penitēcie & ſācte religionis re-
putatur laboriosa & difficultis ē i-
nexpiencia et ignorantia. & q̄ aia
palogifa ſa ſemeti⁹ a. Et ideo no-
bis dicitur Jē. 6. Q̄ tate ſup vias &
videte & interrogate de ſemitis an-
tiquis que fit via bona & ambu-
late in ea et inuenietis refigeluz
aiab⁹ v̄ris. Lcō. lxij.

Quid nobis profuit ſuper-
bia: aut diuiciaū iactan-
cia quid contulit nobis.
Declarato in parte precedenti
q̄ mali i iudicio generali fatebū-
tur ſe fuiffe indicado defraudatos
& in opando vexatos. Hic proseq-
tur enarrando qualiter fatebun-
tur ſe fuiffe in amando deordina-
tos Et tēa hec duo facit Ori⁹ oñt
q̄lia fuēt illa q̄ ſūme amauerūt.
Sed q̄ pui p̄t̄ extiterit ibi. Tūfi-
erūt C̄irca p̄m ē ſciēdū q̄ affec-
tū singularis excellēcie Scđo per-

amorez ſeculais opuleſcie Et id
quātū ad primū dicunt ſic Quid
nobis profuit ſupbia. ſacilis ē ſi
ſio q̄ nich⁹ p̄fuit ſi multū obfuit
q̄ deus ſupbiſ resistit. hūilib⁹ at
dat gratiam Iacob⁹. Et nota-
būm q̄ non ſolū eſt confeffio im-
mo velemens contritionis recog-
nitio quando peccata ſua cū q̄daz
im p̄perio ſibi⁹ p̄ ſobjeto confe-
buntur Vnde non ſolū cōfitebūt
immo ſibi⁹ p̄ velementi inſulta-
bunt p̄ ineffabilem remorū cōſci-
encie ſue Et hoc notant iſte queſ-
tiones quas non alij ſed ſibi⁹ p̄
pponunt ſoluendas. quid nobis
aīc. ¶ Est enī ſuperbia inter vicia
magis generofum naſcendo. ma-
gis animo ſum inuadendo. et ma-
gis cauelo ſum in alliciendo. Pri-
mo ſuperbia eſt viciū valde ge-
neroſum in naſcendo quia ſpiritu-
le et inter angelicos ſpiritus ad-
inuentum eſt. Et id nobiles me-
tes nimis impedit Vnde Jēom⁹
in ep̄la ſupbia natione celeſtis
ſublimium appetit mentes & qua-
ſi ad proprieſ teuolans ortus ap-
petit gloriā et puritatē homi-
nū irruere que de gloria & puita-
te angelorū erupit ut quoſ inue-
nit p̄ticipes natuře: faciat ſortes
ruine Sic tamen fatua ē q̄ ad bo-
mū neſcit redire Vnde Hugo li⁹.
ſuo de anima ſuperbia in celo na-
ta ē ſi velud imemor q̄ via inde de-
cidet Illuc poſtea redire nō potu-
it. Secūdo ſupbia ē viciū val-
de aiſiū inuadēdo q̄ nō p̄c̄t loco nō
pſone. nō tpi. nō ſtatui. Nō p̄c̄t
loco. q̄ p̄to loc⁹ ſole p̄mior: tanto
ſupbia p̄mptioz i ſgregacōibus

63

In predicationib⁹ in quibuscumq; negotijs publicis statim superbi a se immiscet. quia in ecclesia in loco sacro valde lucratur: qv̄ truisq; seruus persone in ornatū a gestu a marime in ecclesia ubi cōtricioni a humilitati se dare deberent ostētationi a superbie magis studere q̄ deuotioni. Nō parcit persone: Christus enim spiritus superbie inuasit Math. e. Angelum p̄mis̄ hominem et nūquemq; etiā sācūm. Quia dicit Hieronim⁹ in epistola. difficultus arogācia q̄ auro vel gemmis caremus Vnde Aug⁹ in epistola ad dyoscorū. Vicia cetera in peccatis: superbia vero in reatis factis timenda est. he illa que laudabiliter facta sunt: ipsius laudis cupiditate amittantur. Idem in regula alia. Que cumq; imq;tas in malis operibus exercetur ut si ait: Superbia vero etiam in bonis operibus insidiatur ut pereat. Tercio non parcit temporī. quanto di es sacratori: sicut in natali: in passa et huiusmodi: tanto magis infelicitas minus tamen de die q̄ de nocte Amat enim hinc; q̄ sunt deyna patia Ambit enim venerunt de celo. Et non parcit statui quin omnes inuadat Senes cū inimicib⁹: religiosos cū secularib⁹: diuites cū pauperibus: subiectos cū inferioribus Ut nō sit qui se abstundat a calore eius. Et ideo mētrice dicitur. Cū bene pugnatis cū cuncta subacta putatis. Que magis ista vincēda superbia estat. Et ideo orat ps. Nō veniat michi p̄s superbie et m. pec. nō moueat me. Ceciderunt qui opera tur iniquitatem expulsi sunt nec po-

mediant stare. Pēs superbie ē affec-
tio quā itur a deo. a manus petra-
toris est temptatio ab itinseco &
impulsio per suggestiōem dyaboli
maluz exemplū proxim⁹. Tee-
cio superbia est vicium magis caute-
losum alliciendo. Facile est euītaē
gulam a vitare luxuria; respectuue.
fūrūm: homicidium et huiusmodi
grossa peccata. Vnde sicut sagitta
tūs si percusserit bestiam i pede vel
i dorso non est securus de ea: si tm
i corde. Ita dyabolus maximam se-
curitatem reputat habere de hoīne
quando percussit eum i corde suo p
superbia; e. 2. 9 Egressa est sagitta
p cor regis statimq; corruit. Ita
rem 26. Arogantia tua decepit te
a superbia cordis tui Omnis super-
bus habet deum aduersariuz qui
a Ecclesiastici 2. Odibilis deo et in
mībus superbia Vnde tene dicit
metrice Actibus a verbis homo tu
quicunq; superbis Hoc retine ver-
bum frangit deus omne superbuz.
Poterunt ergo impij merito que-
re. Quid profuit nobis superbia:
aut diuiciarum iactancia quid
contulit nobis. Vñ enim coniungunt superbiam et diuicias. Qui
a sicut dicit Augustinus sermone
31 Vermis diuiciarum est superbia
ad difficile est ut non sit superbis
qui diues est Tolle superbiam et
diuicie non nocebunt Hec Augus-
tinus Quid ergo diuiciarum iacta-
cia confert iniustis. Fatiūs esset
sacrinarius qui se iactaret de one-
re quod portat cum inde michi lu-
cetur nisi dorsum extoriatuz et cor-
pus fatigatum. Et cum ipse toto
die portauerit onus suuz portatus

129

129 De superbia

ducitur ad stabulū et otius suis
portatur ad thalamū ab eo elō-
gat. Sic malus diues est quasi e-
quis portans thesaurum dñi sui
qui est mundus & nichil inde sibi
lucratur nisi remorum cōsciencie
et fatigacōem corporis & aie in fine
die id est vite sue ducitur ad sta-
bulū inferni & diuīcie sue reponit
in thalamū mundi **Lcc. v.** Est ali-
a infirmitas pessima quā vidē sub
sole. Diuīcie conseruate in matuz
dñi sui Et pax ante **Vbi** sūt opes
multe: multi et qui comedūt eas
Quid p̄dest possessori: nisi q̄ enat
diuīcias oculi suis. **Quis** fatuus
gloriaret vel se iactaret q̄ spīaz
portaret i pede. Spīne diuīcie sūt
Luc. 8. pes affectio cordis **Fatuū**
est ergo de diuīcīs gloriari. **Vñ**
Seneca ep̄la līi. Nemo ē deo dig-
nus nisi qui opes cōtempfit qua-
rū tamē possessionē tibi nō incedi-
to sed efficere volo ut istas intre-
pide possideas. **Tercio.** fatu⁹ for⁹
qui de tali re gloriaretur & se iacta-
ret que leticia & secuitate priuar⁹
P⁹ autem faciunt diuīcie. **Vñ** Se-
neca ep̄la **līi.** Terrena acquisita
libertatem nostram extorserant:
nēi essem⁹ si ista nēa non essent.
Vñ idē ep̄la q̄. Amm⁹ sapientis
vadit audacter cōtempor omni-
um. nec ab pecuīaz respicit aurūz
et argentum illis qb⁹ latuerit te-
nebris dignissima n̄ estiat. **Scit**
alibi positas esse diuīcias q̄ quo
cōgerūtur aimū implei detere nō
archam. diuītes cū suis opibus
despicit hoc est sub se positos res-
picit quorum nemo tam letus ē
suo q̄ tristis est alieno. Afferunt

ergo diuīcie ab homine libertate;
hylaritatem. et securitatem quia
omnis diues est suspiciofus **Si vi-**
det pauperem estimat esse fure;
Si diuītem putat eum esse predo-
nem Vnde Boe. 3. de conso. p̄bis
prosa 3. Probat q̄ diuīcie nō au-
ferunt indigentiam sed afferunt
Non auferunt tristiciam sed sem-
per ponunt hominem in quadam
ārietate **Vnde philosophia que-**
rit a Boecio. Primum ergo teip-
sum qui paulo ante diuīcis afflu-
ebas interrogō **Inter illos habū**
dantissimas opes. **Nunq̄ ne ani-**
mum tuum concepta ex quadam
inuria fidit anxietas.

Boecius respondit **Atqui iq̄ fuisse me libe-**
ro animo quin aliquo semper an-
gerer: reminisci nequeo. **Et philo-**
sophia. Nonne quia vel aberat:
quod abesse non velles. vel adeat
quod adesse non voluisses. Ita
est m̄q̄. dicit boecius. Ergo dicit
philosophia huius absenciam
et huius presenciam desiderabas
Ergo indigebas Ergo diuīcīo
conferunt sufficienciam nec au-
funt indigenciam. et tamen hoc
promittere videbantur **Iterū di-**
uīcie poterunt anferri multo doi-
no ergo diues indiget extrinsec⁹
petito presidio. quo suam tueatū
pecuniam: et illo presidio nō ege-
ret nisi pecuniam possidet. **Ego**
diuīcie que promiserint facere suf-
ficiētes: faciūt exterioribus indi-
gentes **Item** **Nūquid diuītes e-**
furiē nequeunt. **Vnde** sitire non
possunt. **Nūm frigus hibernum**
pecuniosorum corpora non sen-
ciunt. **Concludit ergo metro**

6e

semente q̄ omnem auarū dūitez
duo mala sequuntur in vita. Cura
mordacitas aī in morte paupertas
Vnde dicit sic. Quamuis fluēte di-
ues aurī gurgite. Non expleturas
cogat auarus opes. Oneretq; bac-
cis colla ubri hitoris. Ruāq; cente-
no scindat opima boue. Nec cura
mordax deserit superbitem defunc-
tūq; leues nō comitāt opes. Vult
dicē q̄ licet dunes auar⁹ cogat id
est congregat opes nō expleturas
indigentiam suam. Congreget in-
quit in tanta habundantia quasi
gurges fluminis aurī ad se sponte
fluere at hoc quantum ad pecunia⁹.
Et oneret etiam colla id est colluz
Ponitur pluiale pro singulari. bac-
cis id est gemmis collectis in hilo
re maiis nibi: quod est mare egip-
tiacū. a hoc dicit quantū ad iocah
a cōrū. Quamuis etiā sit ita di-
ues agrisq; scindat vira opima te-
tum lobus id est ho. iugis. Quam-
uis inquam ita triplicē sit dunes:
Ita duo icōuenientia eū necessaria
consequuntur id est In vita Cura
mordax non deserit supbitem. De-
fundumq; leues id est leviter trā-
scientes opes nō comitantur. Job
24. Dunes cū dormierit nichil secū
afferet: aperiet oculos suos a nichil
inueniet. Lectio. 6e.

Tansierunt omnia illa tā-
q; vmbra a tamq; nunci
precurrens: aut tamq; na-
uis que per transit fluctuantem a
qua cum preferierit nō est inueni-
re vestigium neq; semitam capine e-
ius in fludibus. Posita confel-
sione facienda ab impijs i iudicio
generali p̄ quam declarat q; ipsi a

mane sunt temporalia tamq; sum-
mam felicitatem. Hic ponitur con-
fessio per quam declarabūt tempo-
ralis felicitatis vanitatem. Et circa
hoc duo faciūt. Nam primo exem-
plificat. Secundo exempla applicat.
Secunda p̄ ibi sic a nos nati. Cir-
ca primum ponut quinq; exempla
Et secundūm hoc litera dūicitur i quin-
q; partes. Comparant enim tem-
poralem felicitatez vmbrevanescē-
ti: nuncio precuretē: nauī trāfres-
tanti: aui erāfūlanti a sagitte fes-
tinanti. De istis quinq; tria ponunt
ur exempla in lectione hodierna s;
sicut patet dicent ergo sic. Transi-
erit oia illa q̄ nos tm̄ amauī i secul-
lo tāq; vmbra. Sic eīvmbra absco-
ditoiez a huī solis materiālis Ita
dūicie: ho no:es a cupiditates mū-
bane aufert⁹ a abscondit⁹ hoī gra-
tiā a dilectioez dei Sap. e. r. Vmbra
enī transitus est tempus nostruz.
Item ps. Sicut vmbra cū dedimat
ablatus sum dicit in persona pecca-
toris. Vbi notādum q̄ iux⁹ tria
genēa peccatorum triplex vmbra
so responderet. Est enim peccatu⁹ ori-
ginale: est peccatu⁹ veniale: est pec-
catum mortale. Peccato originali
si non deleatur p̄ baptismum cor-
respondet pena eterna. Mitissima ta-
men est sicut dicit Augusti. Pecca-
to veniali corūdet pena temporalis.
Aut hic: aut in purgatorio. Peccato
mortali corre spōdet pena eterna: a
tanto maior q̄ to in hac vita fuēit
dūctiōr a intēsior. Iti sp̄lici peccā-
to rendz triplex vmbra. Est ei qdā
vmbra h̄ figurā chilidroides d̄qdā
conordes. qdāz vēo a latiboydes
Chilidrē figura rotūda a lōga a iō

130

lineas eque distantes contenta.
Vnus quādū corpus opacum a tu-
noscum corpus sūt equalia p̄cīe
vmbre chilindroyds in ifinitū su-
p̄ lineas eque distantes: posito q̄
nullum aliud corporis luminosuz
impeditat. **S**ic p̄dū originale est
quasi equale lumini gracie q̄ pos-
set cōcedi homini a que primo ho-
mī fuit accessa in statu innocentie
p̄ se a suis successorib⁹. **E**t iō pena
correspōdens isti p̄dū est ifinita.
a tamē semp̄ iter lineas eq̄ dis-
tantes. quia illud peccatum auge-
ri nō potest: licet alia possint sibi
addi. vnde pena ista tenet quasi fi-
gurā chilindroyds. **S**ed pene pec-
cati venialis correspōdet conoydes
vmbra. **C**onus est figura a lato
tendens in acutum a causat quo-
tiens corpus obscurum est min⁹
corpore luminoso cui obicit. **T**unc
enim vmbra necessario tendit in
conu; a terminat. sicut patet in
vmbra terre sp̄du solis. **S**ic mo-
raliter peccatum veniale min⁹ est
q̄ gracia. quia graciā amichilare
nō potest. **V**nus licet feruore gracie i-
pediat in operā e meritoria stat
tamē cum gracia. a ideo pena si-
ue vmbra quā causat peccatum
veniale finitur necessario a tēdit
in conu;. q̄a satisfactione typali-
fimiri p̄t. pene vero peccati mortalē
correspondet vmbra calathoydes.
Calatus est figura cōtraria cono
q̄ incipit ab acuto a tendit in la-
tum. **E**t hec figura ouenit vmbre
qñ corpus luminosum est minus
corpore opaco. **E**t hec vmbra sig-
fiat penā peccati mortis incipien-
tem a modica temptatione a ten-

dētem in latū p̄ cōtinuationem af-
fuetōeza reciduationē. a hoc in-
finitum. **E**t hec est vmbra mortis
vbi nullus ordo s̄ semper hōr-
or ihabitat Job.10. **T**ercedū
exemplū de felicitate temporali ē
q̄ cōpatit nūcio precurrenti. licet
omnis nūcius habeat festinari
ille tamen maxime qui precedit
dñm suu; pro hospicio a cib⁹ ppa-
randō. **I**de o felicitas mūdana nō
cōpatit cuicunq; nūcio s̄ curso
ri velocissimo qui precedit dñ; su-
um Job. ix. **D**ies mei velociores fu-
erunt cursore: transiēta nō vide-
rūt bonum. **V** Tercium exemplū
est de nauī transeunte p̄ mare. Et
quantū ad illud dicit sic. Aut tam
q̄ nauis que p̄transit fluctuan-
tem aquā: cui⁹ cū p̄transierit nō
est inuenire vestigiu; neq; semita
carine illius in fluctibus. **C**arina
est vēter nauis siue media pars
nauis. **J**uxta illos v̄sus dñales.
Prova prior pars est nauis alte-
ra tercia puppis. **D**ic latus essera
tem ventrem dic eē carinā. **E**xem-
plū est satis planū. q̄ sicut nauis
nō relinquit vestigiu; post se. Ita
vita hominū mundiū nullam
relinquit memorā trāscritis pau-
cis amis. a hoc ē verissimū. **O**lures
enī nobiles perierunt q̄ habeant
tur in memoria: siue p̄ scripturas
siue p̄ memorialia quecumq;. **E**t
hoc intense recogitare ad contēp-
tum seculi multū inuat. **V**nus Iher-
on⁹ i ep̄la. cxv. narrat q̄ Xerxes
ter psarū cu; semel de sublimo lo-
co quasi ifinitam hominū m̄tū
binem a innumerabili considera-
set exercitu;: prouipit in lacrimas
Et cū ab

Et cum ab eo requireretur causa
Redit Post centū annos inq̄t: mul-
tius isto & quos nunc cerno superuic-
tus est. Tamq̄ nauis que p̄tū
sit fluctuātem aquā Notandum
est q̄ stat⁹ p̄mē quē iaz inchoa⁹
paratur nauī: tr̄plici ratōe vīz
pter figure qualitatez ppter vec-
ture omoditatem. & ppter iadure
possibilitatem Primo penitentia
paratur nauī ppter figure quali-
tatem. Nauis em̄ figura strīcta ē
in extremis & lata in medio. Et is-
to modo est de penitentia: quia in
principio difficilis est: ppter defec-
tū assuefactōnis & resistētā car-
nalis delecta cōis Mat̄h. 8. Angu-
sta est via & arta que ducit ad vi-
tam & pauci ambulant p̄ eā. In
fine etiā est agusta: quia dyabo-
lus insidiatur sūm̄ iusti cuiuscum-
q. Vñ dicit Glosa Thobie. 6. su-
p̄ illud. Ecce p̄scis imanis ep̄iuit
de mai ad deuorandū eū: dicit do-
mino in cruce passo diabol⁹ q̄ mo-
riētē crucifiro aderat: remit q̄rens
si qd peccati in eo inuenisset. Vñ
mors est illa agusta porta de q̄ 8:
Luce. 13. Contendite p̄ angusta;
portam intrare. Ista porta est ita
strīcta q̄ null⁹ oneratus diuicijs.
null⁹ impinguatus diligij. null⁹
adornatus vestib⁹ preciosis pote-
rit p̄trāfere: donec om̄ia deponat &
nudus euadat Job. p̄mo Nudus
egressus fūz de vtero m̄ris mee &
nudus reuertar illuc & in terra; q̄
est mater omnīū frenoz. In me-
dio est via penitētie aliquantū
& sufficiētē ampla. Quia fm Bo-
eciū. Paucis minimisq̄ natura o-
tentia est. Vñ Gregor. Via dñi mi-

si i arto itinēte icldatur & amoris
bulcedie dilatatur Proli. e. ducā
te p̄ seim̄as equitatis. quas cuī
Ingressus fueris nō artabuntur
gressus tui & currens nō habebis
offendiculū Glo. Semite eq̄tatis
būm ichōantur arte videtur & an-
guste. Cū vero p̄fectū capiūt iam
ex cōfuetudine spaciose videntur
& late. vñ & pro diuerso tempore
dicebat ps. ppter verba labior̄
tuor̄ ego custodii vias duras.
Et viā mādato & tuo & cūcurri cuī
dilatasti cor meū. Et oītra mali hoi-
nes igrēdūt latam i principio
& poste a i p̄gressu artantur Job
8. Artabūtūr gressus v̄tutis eius
Sic ergo vna cōditio nauis est q̄
est strīcta in extremis & ampla i
medio. Alia vero cōditio eiusdem
figure est q̄ est clausa v̄sus mare
& apta versus celū. Et sic anima
penitētis claudi debet ad mundū
& aperiri ad celū. Facta est em̄ na-
uis ad calcādum mare & superan-
dū: nō ad recipēdūz mare. Ita
anima penitens calcare debet mū-
dum nec tangere ad delectationē.
s ad calcādūz & dispensādūz Pro-
uer. 31. Feā est quasi nauis insi-
toris de lōge portans panē fūz
Secūdū p̄mā nauī paratur ppter
rectuē omoditatem faciliter mer-
ces & quecumq̄ alia necessaria de-
portantur de terra ad terrā p̄ na-
ues. Existens in īfūla nullo modo
potest exire eā nisi p̄ nauem. Isto
mō nos quī sumus in īfūla mun-
di nullo sēsu exire poterim⁹ ad ce-
lum nisi p̄ nauiculaz penitētie. Et
ista nauiculaz xp̄s & discipuli ei⁹
p̄mo intrauerūt vt nos audaceſ

O. 10

officerent. Illi qui non sunt experti
navigii cum timore intrant naues
Expti et assueti sine difficultate. In
cuius figuraz dicitur Mat. 8. Af-
tendente Ihesu in nauicula; securi
sunt eum discipuli eius. Itē nauis
est vas commune pro preciosis r̄vi-
libus: omnia recipit et saluata ad
portum optatum perducit. Isto mo-
dum penitentia nullum respuit peccato-
rem quantumcumque sit in turpibus.
proicit se in nauem penitentie et
saluabitur. In cuius figuram Ge-
ne. 8. Legimus: quod omnia anima-
lia que non intrauerūt nauem que-
ācha Noe vocabatur mortua sunt.
Tercio penitentia nauis comparatur
propter iactū possibiliterem. Est
enīm nauis quasi in continuo picu-
lis propter scopulos: propter fluctus: pro-
pter vāgines Eccl. 7. Qui nauigat
mare enarrant pericula eius. Et i-
deo nauis periclitanti quadrupliciter
succurrerunt: per exonerationem: per
foraminum obstructionem: per aque
ejectionem et per anchorē fixionez.
De primo prudens nauta quando
venit ad passum pericolosum ubi
timet submergi: exoneret nauem su-
am Sicut dicitur Act. 21. quod illi qui
fuerūt cum Paulo in nauis: arma-
menta nauis eiceūt. Isto modo
personae que sūt onerate diuicijs et
antequā veniat ad passum periculo-
sum mortis: exonerat se per confessio-
nem et elemosinarum largitōez.
Secundo inuatur nauis contra peccati
per foraminū obturacōem. Sen-
sus nr̄i sunt quod si quedā foramina
fenestre per quas aqua temptacio-
num ingredītur ad animā. Et ideo
ista debent obturari per bonā custo-

diā ratiōis quia si itrauerit pro ex-
pulsione sine nocumēto spālis grati-
a dei reūritur. Hoc recognouit p̄s
qui dixit. Saluum mē fac de⁹ q̄m.
aqueāc. Tercio aqua debet etiā q̄
si aliqua noxia delectatio subitra-
uerit eici debet per confessionem.
Quarto figi debet anchora in re fir-
ma hoc est in deo qui non mutatur.
Anchōa est spes. Ad hebreos sexto
Configimus ad tenēdam propo-
fitam spem quam sicut anchorā ha-
bem⁹ tutam et firma; Ad Rō. 8. Si
de⁹ pro nobis q̄s cōtra nos est. Sed
ē notādū q̄ int̄ picula maiis isolata
fa sunt metuēda. sirenae cātica
Cittis pocula et ceteri fallax īsula. Si
rene fū fabulas tres fuerūt. ex p-
tevīnes et ex pte volutes hitās
ī mā. Et dicebāt sirene l̄ sirenes q̄
erātētes. Sirē ēi grece: teaho inter-
ptat latine eo q̄ p dulcissimā ad
momiam hōies auscultantes ad se
trauerūt: et attractos occiderūt. V-
na emī canebat voce hūana. Ahi
bijs Tertia hīra: sicut ecīat Allet
āder ī sc̄illario poēs. Vl̄xes ē
situs p eas tūl̄ cautelav̄t̄ ē. Au-
res socioꝝ obturauit cē: ne atqđ
de armōia audirent. Seipsum alli-
gauit malo nauis et sic euasit. Sic
morāt̄. vlxes sapiēs interpretata
desigc mētez ī q̄ prudētia īhabita-
re debet. Tres iste sirene corporalēs
designat illecebras que per diuina
lasciuias attrahunt ad peccā-
tum nauigātes per mare hūi mū-
di: sed mens prudēs sociorum au-
res et ſēiū corporeoꝝ pōnas obtu-
rat cera et mēōria nr̄e fragilitatis
et semetipſū alligat ad lignū cēc
q̄s ē malo nauis p̄met̄ sic euabit

67

Secundum periculum singulare
est cyrtes pocula. Narrat enim
Boecius quarto de consolatione
metro tertio qd Vlires rediens de
bello troyano decimo errant per
maeruino vero reporte videns qdā
insulam in qua Cyrtē pulcherriā
dñia que solis filia dicebat habi
tauit Ad eam applicuit et intravit
Ista p̄ incantationes et carmina mis
cuit quedam pocula p̄ que biten
tes transformauit sicut volvunt a na
tura humana in bestias Vnū sta
tim socijs vijcis porrexit de pocione
sua et mutauit vnu in apnum aliū
in leonem terciū in ceruū et sic de
alijs Vliri vero dederat m̄curi⁹ qd
deus archadie dicit vnu floce; cu
i virtus fuit contra tales incan
tationes resistere Vnde nichil pass⁹
euaginato gladio maga mleqtur
et eam ad sociorum fuoru⁹ repacto
ne coegit Moraliter ista maga ē
cupiditas seculi hec p̄ incantacio
nes suas h̄ies transformat in be
stias et eos spoliat rōne et mansue
tudine per que duo homo efficit a
bilis ad conuidū. ¶ Quid multipli
cier homines in bestias varias trā
formentur per seculi cupiditatem
patere posset in ductu. Quidā lu
pi rapaces sic iuasti milites. Qui
dam vulpes fallaces sicut subdo
li mercatoes Quidā canes morda
ces sicut falsi aduōti et placitato
res qui contra quēlibz latrant n̄
ab eo aliquid accipiunt. ¶ Terciū
piculum insolitum est Ceti fallax
insula. Est enim cete belua magna
maxima. hec aliquando colligit i
dō. suo lutum et super illud lu
tum crescent graminē et herbe vi

rescant Vnde quasi mōticulus vi
rens pratu⁹ nauigantibus appa
rete videtur Qui decepti applicant
vela soluū et anchorā ibi figunt.
Cum autem se estimantes in terra
solida collo catos Igne; accēdūt
p̄ decoquendis necessarijs. bestia
calorem sentiens subito se subte
hit et in mari submergit. Et cū ea
omnes illi in profundū feruntur.
Hec bestia moraliter dignitatem
vel statum nobilem potest signifi
care Hanc simplices nauigantes
in mundo desiderat estimates ibi
esse locum soliditatis et quietis.
Vnde vnius desiderat Ep̄atū. Alter
comitatum. Terci⁹ abbaciā vnl p̄
oratum. putantes se fore felices si
status huiusmoi assequitur. Sed
cum iocundius se habent putan
tes pacem et securitatem solūmo
do cogitantes superuenit interit
repentin⁹ et multo velocius desen
dunt ad infernum qd̄ prius ascen
derant talem gradum.

132

Lectio 67.

Hec tamq; auis que trans
uolat in aere nullum iuei
tur argumentum itineris
illius. Sed tantum somitus alar
verberans leuem ventum et scin
dens per vim itineris aerem com
motis alis transuolauit. Et post
hec nullum signum inuenitur iti
neris illius. Postq; compara
ta est felicitas tempore naui trā
fretanti. Hic comparatur quarto
aui transuolanti. Sicut enim a
uis velociter transuolat et nullū
argumentum relinquit itineris
per quod volat. Ita diuites et po
tentes volant in suis honorib⁹.

O. 2.

in dignitatibus ad tempus a subito subtrahuntur. nec remanet de eis vestigium sive signum. **Hic** autem in volatu avis tria sunt. somitus impetus et transitus. **Ita** in vita potentiam et nobilitatem est somitus pompe et magnificentie. **Impetus** prede et violentie; transitus culpe et impunitate. **Et** ista nota tantum signanter in lectione hodiernavbi dicit **Sed tam** somitus alarum verberans ventum leuem et scindens per vim itineris aetem. **Comotis** aliis volant ac. **Habent** enim isti malis nobiles alas suas hoc est consiliarios suos. senescallos et ballinos suos. **Isti** sunt ale a dexteris et a sinistris per insamiam famam ut rapiant pauperes. **Per** istas alas volant ad predam suam. **No**n enim possunt ferri ad iniurias nec ad predationes quas faciunt circa pauperes: nisi per malos consiliarios qui sunt damnabiles ales dominorum. **Ihes. 2.** In aliis tuis inuentus est sanguis animatum pauperum et innocentium. **Ruis** est somitus istarum alarum. **Iactantie** siacotes et popule et falso magnificie. **Vii** nichil veritatis subest. **Sed** quia non solum habet somitus popule et magnificentie; sed etiam impetu prede et violentie. **Ideo** subiungit. **Et** verberans leuem ventum et scindens per vim itineris aerem. **Aer** si ne ventus qui hic accipiuntur pro eodem: designant populum mediocrem dominis magnis subiectus. **Sicut** ei sine aere nullus potest vivere: sed aer est communis respiratione omnium. **Ita** vita populi me biocris qui terras colunt: artes mechanicas exercent talis est: quod sine

eis nullus potest aliqualiter videntur. **Et** tamen in tales isti rationabiliter potentes exerceunt vices suas. **Verberant:** scindunt: spoliat et extirpant. **Pervim** id est per violenciam et iniuriam potentiam. ubi malos predones et eis consimiles sine ipsis tu permittunt. **Vnde** signatur malis reccolligentes in iudicio statum suum dicet: quod fuit sicut volatus avis verberans leuem ventum: et scindens per vim itineris aerem. **Et** tertio in vita iniustorum potestum: est transitus culpe et impunitate. **Et** quantum ad hoc subiungit. **Comotis** aliis transuolauit. **Et** post hec nullum signum inuenitur itineris illius. **Sunt** inter aues quedam quemate transuolant: sed certis temporibus redeunt. **Quedam** transuolant et numeri redeunt. **Sic** est inter peccatores. **Quidam** a deo volat per peccatum: sed redeunt et manus caunt per penitentiam. **Sed** frequenter nobiles aues: sicut falcones nimis lascivie auolant prospere qui a raro penitentie perfide. **Et** post hoc nullum signum inuenitur itineris illius. **Non** est sic de deuotis diuitibus qui largas elemosinas faciunt imperpetuum duraturas. **Sicut** de illis qui abbacias perpetuas fundauerunt. Ecclesiastis collegiatas doauerunt. Pauperes religiosos fundauerunt. **Ac** dotatis et ceteris quampluribus largiter instituerunt. **Sic** certe omnes isti transuolauerunt: sed signa itineris remanescunt. **Sci** mus enim quod ipsi rectum iter atque perfectum tenuerint ad celum et multo magis illi qui omnia mundana mundo relinquentes ad statum sue religiosis

volauerit. Narrat **Sextus Julius**
Stet gemato. li. pri^o c. 2. qd est
de consiliis explorandis hostium
q **Gemilius paulus** Consul ron^o ap^o
opidū quoddā dimissurus erat
exercitum in quandā planiciem.
Et subito circuisciens vidit qua-
rundam aiū multitudinē subito
excitata; a quadā filia confunge-
re. Et statim concepit q ibi fuerūt
infidie. Missis ergo exploratoib;
didicat ibi dece; milia armatorum
se abscondisse ut romano exercitu
obuiarent. Missis g per viam ali-
am militibus eos cūm deedit et co-
fudit. Nec pro tāto dixerim q ar-
gumentū debem^o accipere deo pla-
cendi et bene vivendi a sanctis q
nos precesserūt et a mundo volau-
runt. Ingredientes pro amore cri-
sti sanctam religionem si non p
habitu exteriorem enī per sanctā
et deuotā couersacōe; q hīt^o nō
fūt mōctū. **Iux^t pūbiū** Et si tales
consideremus videbimus multas
sanctas aviculas auolasse a filia
mundi. p quod satis nobis patz
q in filia hīt^o mūdi infidie mōte la-
tet. Est hic notādū q hō viator
au volanti merito opat. **Iux^t ill^s**
Job v. Homo ad labore; nascit^o
avis ad volatū. Possim^o aut q
tuor genera hominū qtuor gñib^o a
uum comparaē. Sunt ei milites
mercatores. et prelati. et predica-
tores. Milites siue nobiles assimili-
antur falcoibus. Sunt emī falco-
nes siue generose quia riuit de
preda. Et ita ē communē de isto
genere hominū. Riuit emī de spo-
liacione ecclie et religiosorum et
pauperum subditoy Et sic dicit Am-

67°

Brosius in Exameron. Omnes aues
prediales predantur preclaz alte-
rius geneis q de sua specie. **Excep-**
to solo miso. **Nisus enim expars**
est huius pietatis. **Istam formaz**
seruant cōmuniter nobiles: potē-
tes et diuites qui fūt quasi eiusdem
speciei cum eis non venantur. **S;**
tantum illos qui non possunt refi-
ste. **Hic sunt Canoci seculares.**
Monachi. Benedictini et Cisterci-
ses et multi alii religiosi bona sua
temporalia extra ciuitates et loca
munita habentes que vi et violē-
cia ab eis auferuntur et tolluntur
quia non audent nec possunt ea
defendere. **Istam autē violētiā**
illis qui fūt de sua specie non iſe-
runt. **Et hanc pietatem:** si pietas
debet dici. erga seminē obfuat^o
et custodiunt. sed ut dicebam hu-
iis mōi pōse pietatis sol^o misus ē
exp^s et nō pticeps. **Nisus ē puissim**
falco in specie sua. sed ammosus et
cruelis pro quantitate corporis
fui et venatur paruas aviculas et
tamen in necessitate speciei sue nō
parcit. sicut tū maiores falcoes fa-
ciunt. **Isti misi figurant vnum ge-**
nus militum q nō pro pē strenui-
tatem corporis non propter inge-
niutatem sanguinis: non propter
nobilitatem virtutis applicantur
militie: sed quadā armōē temē-
ria assumptione et abusiva exere-
citacione sicut sunt modis tēpo-
ribus **Britones** et eis cōsimiles
qui spoliant milites et veros am-
beros cum quibus sunt eiusdem
speciei. **Sed propter periculū iuis**
Armati enim sunt legibus et sta-
tutis: non lanceis neq; scutis. **Isti**
Q. 3.

133

inveniādo nulli pācūlnt in quos
possunt. Spoliāt mīltes qui sūne
aprie specieī Clericos: rusticos: mo-
nachos & canonicos quia iusticie
copiam ad qua; tenent non exhi-
bent nisi p munera conducant. De
istis cō queritur ecclēsia in persona
pauperis **Tren.** 3 Venacōe ceperit
me quasi auez inimici mei gratis
Et Mictee. **A** Vir fratem suum re-
natur vsc ad mortē **I**sti ḡ malī mi-
lites & armigeri rapaces: sunt fal-
cones dyaboli. Et isti portant superi
pugnum dyaboli: qz cōstituuntur
in officijs bāluoz iuste. **Vnde**
locus: status & gradus quem ha-
bent est p manū dyaboli. Cauēte
sibi tamen qz i duplīci pericolo sūt
qz habent oculos cooptos quodā
velamine ne cta se cōsideret. & ha-
bent pdes illaqatos quodā ligāe-
ne a domino suo auolent nisi quā-
do placet domino pro solatio & li-
cro suo **I**ta ē de istis nobilibus **S**e-
dent sup pugnū dyaboli i magna
reuerentia & dignitate. Sunt tamē
executi ad omne illud quod adve-
ram & ppetuam felicitatē p̄tinet q
nō habet i vita ista ad **Coz.** g. **D**e
us huius seculi execauit mētēs in
fidelium. Qn tñ placet dyabolo qz
istivētē ista mūdāna depōit co-
pcionē eorū vt videant predā fu-
am & pmittit eos quasi liberos ad
tempus & statū redamat eos qz sūt
ita assuefacti ad manū sua; qz no-
tūc auolare. **S**ed qd de eis accidet
finalit. **R**euera iuxta antiquū ex-
emplū Falco & gallina habent fa-
ta cōnūa. Nā falco dum viuit a p̄e-
volaē ponit sup p̄ticā in aula reu-
renit & habet vestes sub pedib⁹ ne-

ledat vngues. Gallina fugat ab
aula viuit in curia: scalpit in terra
& colligit grana que potest sed in
morte mutatur hec fortuna. quia
falco mortuus eicitur de aula & pro-
icitur ad funarium. Gallina inter
scutellas argēreas affectur ad mē-
sam & ponit ante dominum. Ita
erit de dīc p̄done & paupere iusto
Luce decimo sexto. Factum est ut
morere tur mendicus & portaretur
ab angelis in finū Abrahā. Mortu-
us autem est diues & sepultus est
in inferno. **E**t hoc est quod de eis
prophetat **Baruth.** 3. Vbi sūt p̄n-
cipiēs gētiū qui dñantur super testi-
as qz fūnt sup terrā & sup paupes
qui nō ēputantur ab eis n̄ testies.
Qui in aiubo celi bidūt qz argetū.
& au. i quo c̄hidūt hoies & non ē si-
nis acq̄ficiois eoz. **E**t statim m̄de
Exterminati sunt & ad iferos desce-
derunt & alij in loco eoz surrexerent
Secūdūm genus hominū sunt m̄-
eatores. & isti assimilant p̄dicī: ci-
uo & cīgīo. **P**erdix sicut dicit **Am-**
brosius oua alterī p̄dicis rapta
furatur. **S**ed pulli p̄creati statū ab
vocē mattis relinquit falsam nūl-
cem & sequuntur matrem. **S**ic quic-
quid ēst iuste acquisitura illici-
te est furtiuum. Conuenit ergo qz
mercatori p̄viām sūre vel aliam
conuencionem iuste emīt ter-
ras redditus & māmō que alij pro-
curauerunt & occupane ad temp⁹
Sed certe post mortē suā omni-
a ab eorū hereditibus suis recedunt
vt cōmūnter qz de male quesitis
vix gaudet tertius heres. **D**e tali-
bus dicitur **Iheremie** decimo septi-
mo **P**erdix sūuet qz n̄ p̄pet. sūuet

biuicias et non in inclito. **II** Secundo comparant Coruo. coruus furatur quidquid potest deportare et abscondit et credit se illud alias inuenturum. Et venunt bestie et comedunt si e cibus. Sic multi de istis mercatorib⁹ auarissimi sunt et prissime vinunt et quidqđ possunt lucrari abscondunt in arca donec moriantur et totum credere ad man⁹ alioꝝ. **Tercio** spanatur Cigno qui suauissime canit imminentem morte et ideo a canendo cigr⁹ appellat fm yſib⁹ .12. Eth. c. A. Sic auaris numqđ dulciter canit imminentem morte quando codit testamentū et incipit disp̄gē qđ congregavit. **Vnde** Seneca Auar⁹ nichil boni facit n̄ cū morit. **Tertius** genus hominū sunt prelati ecclesie. Et isti comparantur aquila. Habet enim aquila sicut dicitur in libro de naturis reū de extē pede maiorem sinistro: diligentissime nutrit pullos suos. imo corpus suum interponit inter eos et sagittarium ad defendendū eos. Capta predā est ita libealisqđ auibus assistentibus cuiuslibet imp̄tū. Sic moaliter prelati licet habeant duos pedes. duas affectiones vñā ad amas: eorum cure commissas. aliam ad decimas que est quasi pes simili. tamen zelus aiariū qui ē dexter pes. est longe alio pede maior p̄ dei graciā. **Vnde** illa est causa quod decimā placitant in curiis pro ecclesiis non pro decimis et oblationibus sed pro ouibus xp̄i tuendis quacū zelum maximū habent. Secundo se inter pullos suos et prochianos et sagittarium militem. vñz tū

132
rannū iniustum fūte: ponūt nō stimēt eos iniuste pati pro quanto eorum suppetit facultati. **Et** tertio predā suam et bona ecclesie cuiuslibet imp̄tūt in elemosinis vicinis indigentibus ut xp̄s loquens prochianis eorum dicere possit illud Exo. xix. **Vos** ipsi vidi stis quomō portauerim vos super alas aquilarū et assumpserim m̄ **Hab** timendū est ne quidā eorum sint strucções. quidā bulbones et quidam vultures. strucções habet pennas sicut faltones Job 39. Penna strucōnis filis est penīs herodij et accipitris. Herodij ē genitus falconis. **Vnde** strucō habet pennas et non volat a terra Ita quidam prelati habent prebendas et dignitates et scientiam et tamen semper occupantur in terrenis. Bulbones diligunt ecclesiam ppter oleum. **Vnde** extinguunt lucem et consumunt. Ita quidam ecclastici lumen sciencie extinguunt et piguedimē ecclie omedūt. Vultures pullos suos ī summa macie custodiūt. Ita quidā prochianos ī summa paupertate retinent p̄ platicōes hūc curia ecclastica. nūc in curia laycali p̄ iniustas exactiones et iniustatas extortiones nec hī eis augeri p̄mittunt vt piguedimē gracie. Et sube secularis. et tales prelati semitam r̄pi ignorante omnino Job 28. Semitam ignorantia awis nec intuitus est eam occultis vulturis. **Quartū** genus hominum sunt predicatorēs et hī dūt eē galli p̄dicādo Job 29. Caladri confessādo et grues puolando. Job 30. **Quis** posuit ī visib⁹ locis O. g.

gallus

Sapientiam. vel quis debet gallo i
telligentiam. Gallus annunciat
horas noctis: excitat homines a so
pore. Sic predicatorēs prius debent
penitentie operib⁹ macerari. debet
secundo esse calandri in confessan
do. dicitur in libro de naturis rerū
qđ Calandrus est avis alba que si
infirmum respiciat infirmitatem au
fert. Sic confessores infirmos respi
cere debent qđ peccata deleant. Et ter
cio sicut grues preuolando a ostē
dendoviam. Sed timendum est qđ
quidam sunt similes phitato in a
bulando: qđā grifalcones in dign
do: quidam gallinacij educando.
Phitacus naturaliter salutat qua
siwoce humana. Et ideo significat
adulatorem. quod confessoribus
loco confessionum maxime est pe
riculosus. Grifalco si primo iactu pre
dam non capi: indignat. nec ad
redimotorium redit. Sic quida; co
fessores de peccatore recidivāte. qđ
non capiunt eum primo iactu idig
nantes desperant. quod nullo mo
do est faciendum. Gallus gallina
cius si sub ventre deplumeretur: a
victis vberetur souet pullos mo
re galline. In hoc tamen est diffe
rentia qđ gallina hoc facit naturali
ter propter commodum pullorum.
Gallinacius vero effigiatiue a pte
commodum proprium. quia plus
boni a pullis recipit qđ pullis impē
dit. Sic nonnulli predicatorēs souēt
filios spirituales eis confessos pte
bonum tempōale quod ab eis iten
dunt recipere. non ppter zelum ai
maz. Et sunt matres effectu poti
us qđ affectu. Sunt enim pauperes
deplorati. et ideo pullis insidentur.

nō ab ipsis pulli: sed ipsi a pullis
potius calefiant qui pro tempora
li ypozisi merebuntur tribulatio
ne perpetua coronati. Ihet. 22. Ecce
dominus asportare te faciet sic gal
lus gallinacius asportatur a qua
si amictum sic subleuabit te. Coro
nans coronabit te tribulatione.
Lectio. 66.

Hec tamqđ sagitta emissā
locum destinatum. diuis⁹
aer in se continuo reducus
est ut ignoraretur transitus diuis⁹.
¶ In ista parte ponitur quintum
exemplum quo terrena felicitas co
paratur: sagitte festinati ad termi
nuj. Et circa hoc duo facit. Primo
ponit exemplum. Secundo applica
tur ad propositionem. Secunda pars
ibi Sic nos nati. Exemplum ema
nifestum sicut litera predicit. qui
a sicut sagitta emissā ab arcu velo
cissime transit versus metam. Ita
nos missi sumus ut per mundum
trāseamus ad mortem. qđuis ista
quinqđ exempla quibus mundana
felicitas comparatur viz. umbrae
uanescens: nuncius precurrēs: na
uis transvectans: aiuis trāsmig⁹ns
a sagitta penetrans satis dedarēt
temporalis prosperitatis uolatatem
halent tamē singula exēpla suas
proprietas designatiuas malici
arum quas diversi mundani exer
cent. Nam per umbram designat
vanitas lasciuie. Per nūcium fa
tuitas humane prudentie. Per na
uem instabilitas avaricie. Per a
uem sublimitas superbie. Et per sa
gittam dolositas malicie figuātur.
Et qđ notandum qđ sic sagitta velo
cissime trāsit: tñ nescit qđ vadat qđ

aliquando infigit hunc. Aliquando
repercuditur in petra. Ita miseri in
hac vita qui dyabolo seruit sunt
quasi sagitte sue et mittuntur ab
eo ad certas malicias adimplen-
das sicut sibi placet. Et sicut datus
aer in se continuo reditus est. Ita
multitudo populi sue in regno su-
i in patria sue in civitate subtrac-
to uno homine malo qui perturba-
uit totam patriam statim recon-
ficiatur una multitudo. una patri-
as. pueria sic p. Et cum ipse puta-
ret quod eo subiecto pater dissoluere
vel ciuitas tanta erit unitas post
eum a concordia. ipso in inferno
dimerso sicut ante. Et hoc est quod
dicit. Divisus aer in se continuo re-
clusus est ut ignorare transitus
illius. **V**iva in ista lectio **h**o **lamo**
malicioſus comparatur sagitte.
Notandum quod dyabolus habet arcus
et sagittas ad nocendum. Et eius
arcus et sagittas consimilis
ad regendum. Habet enim dyabo-
lus tres malos arcus quibus ut
contra sanctos. Arcu carnalis co-
cupiscentie. Arcu fraternali inui-
tencie. et arcu mundiali conscientie.
De arcu carnalis concupiscentie
predicit. mala mulier vagabunda
et impaciens parata ad capi-
endas alias. **Scapitur et vulneratur coris inuenis
de quo ibidem subditur quod sequitur
eam quasi bos duxius ad victiam
et ignorat quod ad vincula stultus
trahatur donec sagitta traxigat
cor eius. Ita est pennata p. orna-
tum curiosum. ferrata p. animus
malicioſus. Inflammata p. amo-
re libidinosi. **V**nus cupido filius vene-**

ris dicebat quod cum sagittis et facula
pingebat. quod amor carnalis vulne-
rat et inflamat. **C**um ista sagitta fuit
vulnerata deinde in aspectu balaustri cum
prospicere eam se lauaretur. **R**eg. ii. **I**ta
sagitta abscondit in pharetra pro-
diu se occultat in camera **A**rcus te-
ditur quoniam cum pueris intercedere
mitis comedit. Sed sagitta emittitur
quoniam ipsa in publicum predicit. Et id
sicut piculus est horribilis non arma-
tis inter sagittas volantes intercedere
Ita piculus est inueniens non habitu-
atus in virtutibus et solidis moribus
inter mulierculas frequetas comedere
versari. Sed qui habitat in adiuto-
o altissimi in protectione dei celi co-
morabitur. Et talis non timebit a sa-
gittas volante in die a negotio pam-
bulante in tenebris sic dicit p.
Sed arcus dyaboli est finalis
iudecie de quo predictum sagitta
detractionis pestifera. de quibus dicit
p. Preparaverunt sagittas suas in
phaestum ut sagittetur in obscuro re-
tor. Et bene dictum in obscuro quod dyabo-
lus isto arcu non videtur non in obscuro.
Et sicut bonus sagittarius non elefas
sue sagittas mittit coni lapides
et spiculatum et franguntur. Ita nec dy-
abolus verba detractoris cecidit ad au-
res sanctorum virorum quod in verbis ta-
lii non delectantur. **V**nus ihesomus in
epula ad rusticum monachum. **Sinquit sagitta si mittatur contra duram
materiam non nunc inmittetur reuertitur
et vulneratur vulneratur. Ita detrector
cum triste videbit faciem audiētis im-
mo non audiētis sed obturatis aures
sue ne audire. **S**ilico conticessit. palli-
vultus. terent labia. salina ficitur
hic ihesomus. **I**dem ihesomus. **N**e o i
o. 7.**

uito auditori libenter refert. **Sagie**
ta in lapide numquā infigitur et inter
dum resiliens percutit dirigenrem
Hec ē sagitta dolorosa que simul
tres occidit. **Sicut dicit Bernardus**
detrahentem audientem et absen-
te **Iher. 9.** **Sagitta vulnerans ling**
ua eorum dolum locuta est. **Ter**
cio modo arcus dyaboli est accus
mundialis conscientie de quo pro
cedit sagitta malitiose conspiratio
nis falsarum suggestionū et ad in
ventiones accusacionum contra in
nocentes **Proverb. 26.** **Sagitta a**
cuta homo qui loquitur contra pri
mum suum falsum testimoniū. **I**
si figurantur per illos sagittarios
qui vtraz manu fundis sara iace
bant et sagittas similitate. **Sicut di**
cit Paralip. 12. **I**ta isti eque bene
formant accusations et actiones i
usti sic iuste. **I**ta libenter conū inoce
tem sicut contra noctem persegn
tem. **Vnde conqueritur ecclesia in**
persona iusti **Tren. 3.** **Tetēdit ac**
cum suum posuit me quasi signū
ad sagittam: misit in rembus me
is **figuras pharetre sue.** **I**sti fuit ar
cus dyaboli et sagitte. **P**er opposi
tum Christus habet triplicem ar
cum et tria genera sagittaeum. Ar
cus primus est lux scripture Secū
dus mors nature Et tercarius lex cen
sure. **D**e arcu scripture procedit pre
dicator ubi dei. **D**e quo **Isaye 49.**
Posuit me sicut sagittam electam
Sagittarius xp̄s est. **E**t eius sagit
ta in principio fuerunt apostoli pen
nati per virtutes. **Vnde habuerūt**
tres pennas que notantur. **i. Coz**
12. **Fides spes caritas Tria hec fu**
erunt ferrari per constantiam et in

flamati igne spiritu sancti Iurata
huc Ds Sagittas suas ardentes ef
fecit. **E**t iterum Sagitte potentis a
cute cum carbonibus desolatorijs
Sed si sagitta sit nimis onerata et
rarel luto numquā tenet volabit. **I**
to modo quidam qui deberent esse
sagitte xpristi in actu predicandi
fuit nimis onerati tertemis ita q
volare non possunt. **Q**uidaz carec
pernīs qui licet scientiam habent
eminētia vite carent. **E**t notan
dūm est q nisi principalis sagitta
rius manum apponat ad arcū: ar
cus nō bene emittet sagittas. **Vn**
dē legi e. 2. 13. **q** Joas rex israel
petiturus consilium de Elizeo insir
mato accessit ad eum ditens. **P**at
m' pater m' Currus Isreal ac. **E**t
dixit elizeus. Affer aecum et sagit
tas. **E**t posuit rex manum supra ai
cum: et elizeus manum suam sup
manum regis et dicit. **Sagitta salu**
tis domini: et sagita salutis contra
Siriaz. **S**iria interpretatur sublimis
manus xp̄i gratia supposita manu
predicatoris. **N**ota de Cleomino a
themēsi **Bertū iuliu stratag. li 3. c**
6. **S**ecundus arcus xp̄i ē mors nature
de quo egreditur sagitta penalita
tis et ifirmitatis. **In ps Sagitte tu**
e ifire fuit michi et nō ac. **E**t loquit
de penalitatibus consequētib⁹ pec
catum originale. **I**ste arcus perci
tit an nos cu interficit antiquiores
nobis retro nos cu interficit et pa
tit immores iux nos: auferit nobis i
estate pares. sup nos. cu poteriores
subtus nos. cum inferiores. **In psal**
mo Emette sagittas tuas et contue
babis eos. **T**ercius arcus xpristi
est lex censure in futuro iudicio ag

egredietur illa acutissima sagitta
sententie diffinitive. **V**enite bñbā
patris mei in ēgnū quod vobis
parati est ab inicio mūdī. **I**te ma-
ledicti in ignem eternum qui dya-
bolo paratus est et an-suis. **D**e isto
accu dicit ip̄s **d**edisti metuētib⁹
te significacionem ut fugiant a fa-
cie arcis. **E**t tunc de mali ad iple-
bit illud deus trichō se cido. **C**on-
gregabo super eos mala et sagittas
meas cōpletō i eis. **I**ste arc⁹ q̄ to di-
uius exspectat et mag⁹ intēdit: tan-
to graui⁹ vulnerabit. **V**n tunc ad
imperabit illud **Ezech. 4.** **M**ittā in
go sagittas meas pessimas q̄ mor-
tis erunt ut dispergā eos. **E**t **I**he-
re. **S**agitta ei⁹ q̄ si viri infēctōs
non reuerteret vacua. **C**oueret q̄o
Vtrum licitum sit a meritoriu alii
cui xp̄istiano; aliquē infidelem si-
cuit paganum inuidendo per vim
occidere. q̄ non: quia deus nō vult
mortem peccatoris: sed vt conuer-
tatur et vivat. **S**ed p̄ morte corpo-
ris neq̄ vt sic alienatum: n̄ corpus
essi miraculo ēstatutū resuscitatū
Ergo tales morti tradere nō est cō-
sonum diuine bonitati. **I**tem nō li-
tet eos occidē pro quibus tenet ecclē-
sia oraē sp̄cialit̄. sed eccā in die pa-
raciones sp̄cialit̄ pro talib⁹ orat. q̄
nō licet eos occidere. **I**tem deus est
nūc ita misericors sic fuit tempore sue
passionis et pagani nō delinquent
contra deum nec deliq̄unt plus q̄
indei qui eum morti tradiderunt. **S**ed
deus pro dñis patrē exorauit. **E**t pe-
trum quia vnum ex h̄is percussio
increpauit vel saltē eum a tali fac-
to cessare voluit dices. **O**mnis qui
gladio percutit gladio peribit. Es-

lo quebatur ibi de gladio matela
li. **E**rgo non licet gladio materiali
contra tales pugnare: sed tantum
gladio spirituali qui est verbū dei.
Item **A**restotiles in quadam epis-
tola ad **A**lexandri sic dicit. **O A**
lexander Roli sanguinem effunde-
re: quia quotiens creature crea-
tam occidit: virtutes celorum mo-
uentur ad diuinam vindictā.
Item ad **H**ebreos. II. **M**ichi vindictā
et ego retribuam. **I**tem **D**eutroni-
tricēsimosecundo. **E**go occidam et e-
go uiuet faciam. **I**tem māhi, xpi
anum qui cōtra omnia dei precep-
ta oia ē trāgressus: non licet occi-
dere. **S**ed talis est proditor contra
deum et per consequens meruit of-
fensam dei plus q̄ vnius paganus
qui se secte nostre numeri obligan-
do restrinxit. **I**te tales credere non
possunt n̄ deus auferat sua pietate
velamen a cordibus eorum quo
velati sunt: ne lumen veritatis par-
ticipant: sed hoc non est in potes-
tate eorum. **I**terum forte multi eo-
rum sunt qui si haberet in bracto-
rem in fidem vident credere. **C**ū erga
non sit in potestate talium paupe-
rum. q̄ tales instructorem habeat
propter potestatem principum su-
orum. **V**idetur q̄ talium error est
eis invincibilis. **V**nde ut videntur
propter tales errorem non licet e-
os occidere. **I**tem omnis effectus ē
bonus propter bonum finem. **S**ed
fimis ibi principaliter intentus est
eorum conuersio ad fidem nostrā.
Sed ad hoc faciendum nō possunt
cogi: quia nemo accedit ad deum
misi per fidē: sed credere non potest
q̄s misi volens ḡ ac. **A**d oppōñū

Isti pagani viri armis iniuste occipant terram expmissionis quae terra a deo permittetur abrata et semini eius. Cuius ex fide nos sumus filii specialiter ratione baptismi qui respondet circumcisio in lege moysi. Ergo licitum est cum talibus armis scilicet materialibus iniuste omni miseri pro paga nobis promissa pugnare cum armis ipsi iniuste mituntur contra nos resiste quod licitum est pro paga pugnare vi repellere cum modeamie saltu inculpatate tutele et sic iustu occupato eis nisi paga expellere. Vel si credet nro hunc eum inuidendo morti tradere, quo casu qui sic iniuste resistit videtur esse causa sue mortis. Exemplum de adultero sponsam alicuius mariti in domo eiusdem mariti occupante et ipso marito vi et armis resistente et fugere non volente. In quo casu si maritus adulterum occidit non videtur esse re mortis. Itz talis effectus est licitus respectu cuius votum est licitus. Sed votum respectu talis effectus qui est inimicos crucis christi occidere est licitum secundum ecclesiam militantem. Ergo talis effectus est licitus. Itz ille effectus videtur licitus pro quo a summo pontifice pleissime indulgencie sicut a culpa et a pena conceduntur. Sed contra paganos pugnaturis a summo pontifice tales indulgencie conceduntur. Ergo contra eos pugnare est licitum a meritorium. Itz ad eos expugnandum tarantur ecclesie anglicane hoc volente summo pontifice. Ergo videtur omnibus ecclesiis etiam anglicis esse

obediendum et hoc iuste in hac parte quia omnia sua sunt. cum ergo ipse colligat principaliter propter talis finem videtur quod ipse finis sit licitus. Ad questionem dicendum est quod sic. Tamen inter infideles distinctione est. Sunt enim aliqui infideles subiecti ecclesie et confederati fidelibus sicut servi dominis suis ut ab eis regantur et protegantur. Alii sunt infideles et rebelles ecclesie persecutores christianorum et insultantes doctrinam christiane. Secundo distinguendum est de invasione. Quia vel aliqua priuata persona hoc presumit sine auctoritate ecclesie. Tercio est notandum quod infideli variis sunt secte. Sunt enim quicdam gentiles sive pagani qui nullam legem habent nisi forte legem nature. Sunt etiam iudei sive saraceni. sunt ydolatri. sunt heretici. Iste autem ad fidem christi dominico de se habent. Nam heretici compelli debent ad fidem quam suscepereunt. Saraceni sunt tales qui predicatorum fidei non admittunt immo in lege eorum tantum est quod qui cumque predicauerit contra legem Mahometi occidatur. Et ideo de eis non est spes conuersonis. Cum fides sit ex auditu. Auditus autem per verbum dei. Ad Romanos decimo. Non enim est possibile docere vitam christi nisi disciendo et reprobando legem Mahometi. Unde isti prebent sibi ipsi obstatulum salutis. Loquendo de infidelibus alligatis christianis permittantur et protegantur. Si tamen aliqui sunt tales non e

66

licitum nec meritorium tales inua-
dere vi et armis cum sit contra sed
intum et pacem eis concessam. Et
empli de gabaomitis Iosue. q. Le-
gimus quod principes populi Israhel;
licet decepti per dolum gabaomita-
rum quia tunc irrauerunt eis: quod
eos non interficerent permiserunt
eos vivere et eis se uitatem indure-
runt. Sicut sequitur ibidem. Reser-
uet quidem aviuuent: ne contra nos
ira domini concitetur: si peioravimus:
sed sic vivant: ut invitus vniuerse
multitudinis liget cedant. aq[ui]sq[ue] cōpo-
rat. Sic a m[od]o fortiori. Si aliqui
fideles licet promiserunt paganis
tuitionem a dominum qui volunt
coniuere sine contumelia creatois
et maxime si sint in spe de cōuersio-
ne eorum non licet alijs tales inter-
ficere. Sed hoc est per accidens. Se-
cundo de alijs infidelibus rebellibus
ecclesie et persecutoribus fidei xpris-
tiane cuiuscumque fuerint condicio-
nis licitum est xristiano preue-
niere autoritate ecclesie et armis
inuadere eos spoliare et interficere et
eorum bona fidelibus applicare. Ex-
ceptis dumtaxat iudeis de quibus
estimo quod dato. quod ecclesia posset eos
occidere non esset licitus; quia ecclae-
sia permittit eos vivere precipue quod
cum introierit plenitudo gentium
reliquie eorum conuertentur ad fi-
dem. Sicut dicit Apostolus R. Roma.
vnde decimo. Predicante Enoch et He-
lia secundum glosam. Et Isaye decimo
Relique Israhel salve sient. Vnde
de eorum conuersione spes est ap[osto]le
prophetiam. Et ideo non debent o-
mino deleri. Vnde dicuntur vicefima
tertia questione octaua Dispar et

13A

minim iudeorum et saracenorū eau-
sa In illos ei qui planos p[ro]sequi-
tur et exurbib[us] et proprijs sedib[us]
pellunt. Juste pugnat[ur] quando
salicet iudei vbiq[ue] seruire patiunt[ur].
Quod autem contra saracenos et alios
infideles licet auctoritate ecclesie
suffragante bellare persuaderet mul-
tipliciter. Primo sic. Licit fidelibus
bona eis debita et ab alijs iniuste
detenta bellando recuperare. Sed
saraceni et alij infideles terras oc-
cupant et alia bona que fidelibus
sunt debita ergo et cetera Major de-
se patet ratione et consuetudine ap-
probatur. Minor ostenditur Nam
saraceni occupant terram sanctam
et quedam alia loca olim a xristi-
anis iniuste possessa. Item de iure di-
uino omnia bona temporalia sunt
iustorum et iusti quicquid occupat
iniuste occupant ergo bona iusto-
rum sunt iustis debita. Sed licet iu-
stis illud quod est eis debitum per
qui rere bellando. Ergo licet iniustos
et infideles si nolint conuerti occide-
re. Item sicut in corpore naturali li-
cet et expedit membrum putridum
abscidere ne membra seu partes
sane corruptantur. Ita in corpore
xristi mystico ad quod gen[us] hu-
manum a xristo est redemptum
ergo rebelles et infideles xristiano-
rum corruptores licet occidere et me-
ritorum est pro loco et tempore. p[ro]mo.
peccatum est dissimulare nisi p[ro]p-
ter accidens impotentia vel damnum
aliud impediret. Item licitum est
per timorem inducere caritatem qui
a timore servilis parat via; caritati
secundum Aug[ustinum]. Sed quibusdam infectis
quibusdam captiatis residui timebunt

et forsitan ex timore concipiēt ca
ritatem et ita conuertentur ad fi
dem. Item homo p peccatum peior
efficitur q̄ bestia. Sed aperte bonū
reipublice licet bestias interficere
ḡ et malos peccatores **Ero. 22.** Ma
leficos non pacieris vivere. Deli
as homines occidit. David saūel
13. q. e. ea. vi. co. q. 6. Scismatici.
Ad rōnes in oppositū. Auctoritas
intelligitur de morte pene etern
ne quam deus nō vult peccatori
absolute. Sed tantum sub obīcōe
si n̄ peccat. Et ista stant fil. holo
sorte suspēdit tñi volo sorte suspen
di si ē lat⁹. **E**odeo q̄ fideles expug
nāt n̄ dñt eo ēū mortem p se. p̄
cipaliter a direcōe intēdere. Sed p̄
accīs. secūdario a indirecōe quia
principaliter debent velle eorum
conuercionem ad fidem. a secūda
rio eorum mortēsi velint in eoru⁹
malicia pseuerare a sic se oforma
bunt dñine volūtati. **A**d secū
dum q̄ ecclēsia optat q̄ fiant iu
sti. ideo pro eis orat sed si nolint
vult eorum maliciā abbreviare
p mortem. **A**d tertium. quid ē
accipere gladium exponit **Aug⁹.**
videlicet auctoritate priuata sine
superioris iudicio intentz vñ pmē
tere. **V**nde dicit libro 2. cont̄ ma
nicheos a p̄mitur in canone 23. q.
e. **I**lle gladium. Ille iquic gladi
um accipit qui nulla superiori ac le
gittima potestate vñ intente l̄ cō
cedente in sanguinem alicuius ai
matur. **V**icendū a principio argu
menti concedendo q̄ deus ē ita mi
sericors sicut vñq̄ fuit hoc est po
tens facere misericordiam et ita vo
lens si l̄ p̄mines se vñiformiter dis

posiat. **E**t q̄ mērēpauit p̄tem
de extractione gladij fuit prop̄
circumstanciam temporis sue pas
sionis quia tunc non fuit temp⁹
vtendi armis a gladio materiali
Vnde factum petri reprobati nō
fuit xp̄i sb̄ a; facti q̄ nullus poss̄
gladio materiali vñste sed ap
ter circūstanciaz temporis. **A**d
quartum de dicto Aristotēlis ac
alexandrum. Noli sanguinem effundere. debet sic intelligi. Noli de
lectari in effusione sanguinis. A
cut quida; peruerso complexio
nis et crudelitate assueti delectan
tur effundere sanguinem sue ius
te sue iniuste. Sed cristianus de
bet effundere sanguinem delectā
de fine quē intēbiti effūdēdū de
ip̄a occisiōe p se. **A**d quātū de ill
vñbis dñi deut⁹. 32. **M**ea ē vñcio
ac. Rue auctoritas allegatur ad
Hebre. 10. sub h̄is verbis. Mich
vin dictā ego retribuaz. **D**icēdū
q̄ retribuit vñdictam aliquando
per se ipsum. aliquādo p fibi seru
entes. **A**d sextū qñ arguit de
malo cristiano quē nullomō liez
occidē sic allegat. negādū ē. Pa
tē in latroib⁹. probitorib⁹. hereti
cis a mltis alijs sic tota die vide⁹.
Sed vere est q̄ hoc nō licet cuiū
q̄ p̄sonē. sed mīstris legis a au
tōtate principis sue legis. **A**d
septimum quando arguitur q̄
tales nō possunt credere n̄ deus ex
sua pietate ac. concedendum est
Sed deus paratus est auferre qñ
cumq̄ volūt se disponere. **E**t itē il
lub relamē eit in eoz p̄tate. **I**lo
mō loquēdi q̄ dicim⁹ q̄ h⁹ possu
m⁹. quo d p amicos possum⁹. **E**t

isto modo loquendi quo dicimus quando habemus oculos dausos sole lucente q̄ possimus videre q̄ uis ad vitendum solis lumen requiratur. Ad ostium dicendum q̄ si qui sunt inter eos qui vellent credere sicut argumentum allegat. Siue viuant: siue moriantur de us eos saluabit q̄uis de deo fidem explicatam non habent nec baptismum fluminis: nec sanguinis. Consumiliter dicitur de quibusdam hominibus: ubiq̄ terrarum commorantibus qui bene lege: nature videntur. deus de salute ipsius prouidebit: gratiam infundet si nō prebuerint obicem gratiae et in fine saluabit. Quia deus virtutem suam sacramentis non alligavit. Vnde credo q̄ homo numq̄ damnabitur: adulterio atq̄ v̄tens ratione. Quis error iuincib⁹ excusat si in ilium errorem incidit sine culpa. Ad nonū q̄ finis principale intentus eorum est salus a conuēsio ad fidem. Sed finis secundarius est extirpatio. Vnde si voluerint credere nō interficiuntur. Sic finis principaliter intentus medico: est sanare si possit pedem putridum. Et secundo intendit si hoc nō possit: pede absindere. Et quād dicitur q̄ nō sunt cogendi ad fidem. Dicendum proprie loquendo nō possunt cogi ad fidem: possunt tamen cogi deſtitere a blasphemis et alijs erroribus possunt etiam cogi ad quasdam disposiciones prauias fidei. Similiter cū bellatoibus debent predicatores assistere et ex una parte atticiantur et ex alia non. Et si assident nobis fortiantur. Quia tactum ē ref-

pondendo ad tertium argumentum q̄ Petrus gladium extraxit tempore passionis christi dubium es. se p̄tā ip̄e peccauerit h̄c tamen. Non Quia ex amore ē hoc fecit. Unde Hieronimus. Petrus fecit hoc eodem mentis ardore quo et cetera. Rabanus etiam in hoc facto comparat eū phinees. Sciebat enim q̄ Phinees puniendo sacrilegos mercenarii iusticie a sacerdoti per hennis accepereat. Sed ad oppositū est q̄ dominus eum super factō increpauit Ergo peccauit. Et peccata nec iudez fuit nec a iudice auctoritate habuit. Ergo puniendo licet peccatum: errauit. Dicendum est q̄ peccauit. excusat tamen i parte propter zelum quo fecit sicut Moses qui egipcius occidit Exod. 2. Ille enim zelauit pro domino suo Moses pro fratre suo. Et ideo si Moses propter zelum quem habuit ad fratre: est excusabilis i aliquo de homicidio egipciū sine autoritate legis commissō multo forcis Petrus quia ductus zelo domini sui quem sciebat esse deū excusandus est. Unde Augustinus. 22. contra Faustum de Moyse et Petro i hoc casu loquens ayt. Vterq; nō detestabili immunitate. et non emēdabilis animositate iusticie regulam excessit. Vterq; enim odio improbitatis alienus: sed ille fraterno. Ille dominico licet adhuc carnali amore peccauit. Hec Augustinus. Ad primum dicendum q̄ amor illius fit carnis. Et ideo Petrum nō excusauit. Eodem enim amore mortis dissuasit christo alias: ne patireb̄ ppter quod dominus cum iacebat

Pſimiles // **S**athanā appellauit **M**atth. 16. **A**d secundum de dicto Rabam. simile fuit phyness zelo discretio: petr⁹ zelo impetuoso maxima in pñtia magistri. sine cuius impulo nichil debebat fecisse. **S**imiliter fuit sacerdos ad quem pertinebat punicō peccatorum in vete lege. **E**t simili ter **M**atthias q̄ trucidauit p̄d latram super aram **M**atth. 2. **S**ed contra adhuc in excusatione; petri arguitur q̄ cristus preceperas ante: q̄ qui non haberet gladiū vendendo tunica; emeret gladiū. **E**t responderunt q̄ duo habuerent in promptu. **E**t dicit cristus q̄ suffecit. **A**d istud respondet **A**uguſtus 12. contra faustum. **V**ti q̄ dominus iisserat ut ferrum discipuli eius ferrēt. **S**ed non iussērat ut ferire precepit. erant qui gladijs vti potuissent nec vslq tūc de emēdis gladijs preceptūz dedisset q̄ fm **L**ucā: iussit hoc post cenā quādo iam oportune emī non possent. **S**ed voluit p̄ diuid verbum ostendere q̄ temp⁹ fūe passionis iminebat. vbi gladioēt fūisset necessitas si se defēdē voluisse. sic noluit. **A**d hēz dici p̄t q̄ qdā de discipulis qui magis animosi fūerūt sicut petrus: cum frequenter audiissent q̄ tradendus erat in man⁹ peccatorum: de gladijs sibi p̄ underunt ut si force opus esset magistru suum defendarent. mō rps hoc noluit. et ideo petrus gladio percutiens: peccauit. quia voluntatem domini sui non inq̄fuit. **E**t iō licet excusat̄ aliquomō. videlicz iniquātū fecit hoc ppter zelū mag-

ti amols q̄ē habebat ad magistrum suū dñm nostru ihesu rps tamen non excusat̄ a toto. immo fm doctores ipse peccauit. **E**t sicut docet b̄tis **A**ug⁹ libro p̄ allegato **I**stud fuit signū probans futu⁹ re in petro & magni ei⁹ zeli pro eccl̄lesia. licet zelus fūeit indiscretus.

Lectio 6A.

Sic & nos nati continuo & sumimus esse. et virtutis quidem nullum signū vadimus ostendere. **I**n malignitate autem nostra consumpti sum⁹. **P**osita reprobaçōne terrene felicitatis p̄ exempla: hic ponitur ad optatio p̄ verb a plana. dicet enim mali contemplantes vitam suam transactam sine fructu sicut umbra q̄ evanescit. sic nuncius qui precessit. sicut nauis transfectans. & sicut avis transvolas. et sicut sagitta aerē penetrans. Sic & nos nati continuo defuiimus. **H**omo enim natus statim cuj incepit vinē eē icipit morti: cuius vivere est a vita transire. **V**nde Au 8⁹. 17. de ciui. dei c. ip. Ex quo quisq; in isto corpore mortalē esse cepit semper in eo agitur ut mors veniat. **D**oc enim agit eius mutabilitas toto tempore vite huius si tamē vita dicenda est ut remittatur in mortem. **N**emo quippe est qui eius mors post annū sit propinq; or q̄ ei ante annum fuit. et eas q̄ hodie. et hodie q̄ huius. **E**t paulo post q̄ nunc & nunc q̄ paulo ante. **Q**uomāz quicquid cras de tempore viuitur. hoc de ipso spacio viuendi demittit et etiam cotidie fit man⁹ minusq; quod ēstat vta

61

omnino nichil aliud sit temp⁹ vi-
te huius q̄ cursus ad morte. **Vnde**
Senē epistola 49. scđm librum
nostrum. Cotidie morimur. cotidi-
e enim demitur aliqua pars vite
tunc quoq; cum crescimus: vita de-
crescit. Infantiam amissimus. dém
de puericam. deinde adolescentia;
vsg ad senium. Quicquid transit
temporis parit hunc ipsum quem
agimus diem cū morte diuidimus.
Non solum autem fatebūtur se fu-
isse dum vixerunt morientes conti-
nue naturaliter. Sed a delinque-
ntes moraliter. **Vnde** subdunt. **Et** v-
tutis quidem nullum signum vali-
imus ostendere. Stāte videbūt ma-
licia quam amauimus. Sicut dici-
tur de ligato q̄ nō potest ambula-
re. a tamē si soluat potens est
ad ambulandum. **Eodez** modo pec-
cator dum ligatur pccō: ab opus
virtutis non valeat: sed illa iniuali-
tudo eum non excusat. quia ipse ē
fibiphi causa illicite talis impotens
tevt dicit **Anselm⁹ libro 1.** Cur de-
us homo. c. 2. Et ideo condudunt
fleblem conclusionem. In malig-
nitate nostra consumpti sumus. E-
tonuero est de iustis in quib⁹ etiā
si peccent a fiant maligni. Ipsa ta-
men malignitas in eis consumit
per peccantiam a misericordia di-
uinam. **Tren. 3.** Misericordia domi-
ni q̄ nō sumus consumpti. Virtu-
tis quidem nullum signum vali-
ostendere. **Nota** q̄ sunt tria sig-
na virtutis in operatione humana
Sic enim homo opatur faciliter de-
lectanter a perseveranter. Cum e-
min virtus sit circa difficile: opari
tamē faciliter circa difficile: signū

139

et ib⁹ est magne iustitia. **Sed**
dum signum est delectabiliter ope-
rari: non cum murmure: non cum
excusatione: non cum tedium. **Vnde**
Aresto. 2. ethicoz dicit q̄ signū
habentis habitus est superuenies
delectatio. Et ideo de sanctis dici-
tur in Psal⁹ q̄ ibunt dē virtute in
virtutem delectabiliter. **Tercium**
signum est opati bona persevera-
ter. **Vnde** de Caleph dicitur **Ecle-**
siaſtici. eb. Vsq ad senectutem p-
manet illi virtus. et de apostolo a-
diūm e. v. m. re. da test. n. **Ista** fuit
vera tria signa virtutis que null⁹
malis potest ostendere. **Sed** fuit
quēdam falsa signa virtutis que
mali possunt. **Est** enim honor signū
virtutis scđm **Aresto** tilem. e. **Ethi-**
corum **Vnde** qui honorat aliu⁹ fig-
nat eum esse virtuosum. **Sed** certe
istud signum est falsum. quia fre-
quenter honorant qui parum va-
lent. **Similiter** dignitates a domini-
um temporale a prelatones a offi-
cium signa sunt virtutis. **Sed** fre-
quenter satiune. **In Ps.** Posuit in
egipto signa sua. Egyptus interpre-
tatur tenebra a tenebrois ponū-
tur. frequenter illa signa. **Nota** q̄
delectabiliter a virtuose debemus
insistere operibus virtuosis. **Vñ**
glosa sup illō ps. **In custodie** uis
illis refutatio multa. Non tantum
pro eis in futuro red detur premū
sed hic in eorum custodia magnū
est gaudium. **Cuius** gaudij ratiō ē
talis. **Virtus** consistit in media. **Sic**
dicitur secundo ethicoru⁹. **Et** natu-
ra semper delectatū de medijs fi-
dit per extrema corruptior. **Nihil**
delicatus in virtuti qui ē medijs color

inter album a mīgēū Tactus i te
pido qui ab excessu ealido v̄l fri-
gio corruptitur. Similiter natu-
ralē mulier gaudet cum p̄cepit fili-
um Si bufonem sive monstruū a
liquod p̄cepisset mirabilē trista-
retur quia foret contra naturam.
Sic et anima rāsonālē quando p̄-
fert op̄ viciōsum sive p̄dēm̄ val-
de debet tristari quia contra natu-
ram rāonis quasi monstrumē. Sz
quando virtuosum opus profert
cū difficultate a labore marie gau-
dere debet Job.16. Mulier cum pa-
rit tristiam habet quia rem hō-
ra eius Cum autē p̄cepit filiuū iā
nō me p̄ eius. ppter gau. Gau-
dium autem virtutis quadruplicē
citer gaudiū mundi excedit. Co-
tinuitate. puritate. dignitate. a sa-
lubritate. Continuitate quia pro-
tibi. xv. Secura mens quasi iuge-
tōniū. homo carnālē non sem-
pres ed ad mēsam corporeā. Sed
homo virtuosus semp est in men-
sa delectacionis sive. Phile.8. Gau-
dere in domino iterū dico gaudete.
Et per oppositū Job.20. Gaudiū
ypocrite ad instar puncti. Secū-
do p̄cellit puritate dulcedo felici-
tatis mundane mixta ē multis a
maritudinibus a hoc facit deus si-
cut nutrit amacū ponit circa ma-
millam quādō vult puerū ablæ-
tare Aug.8. confess. c.2. Tu sem-
per aderas misericorditer sequiēs
et amarissimis confusioibus asp-
gens omnes illicitas iocunditates
meas. Ita ut querere sine offendī
one iocundari et ubi hoc possem
iūem. Nunquid ppter te domine
q̄figis labore i p̄cepto p̄caus ut

sāes a occidis v̄t moueamur abs-
te. I de; vi. li. in fine Ve anime au-
daci que speravit se melius habe-
re si a te recesserit versa a reuersa
dorsum a in ventre; in lateā. duā
dura fūt hec oia tu solis requies
II Tercio in dignitate precellit q̄a-
non datur nisi sanctis a dei amicis.
Tempalia a naturalia dantur bo-
nis a malis a frequē habūdātō
malis. Vnde Aug. p̄mo de cui-
dei c.3. Ista tpalia bona et mala
volunt deus bonis a malis esse co-
mum ut nec bona cupidius ap-
petatur. que mali q̄ habere cernū-
tur. nec mala turpiter evitentur q̄
bus a boni plurimumq̄ afficiunt
Vnde pati q̄ gaudiū de virtute
precellit dignitate. Iterū pati il-
lud quia gaudium virtutis est in
illis de quibus dignū est gaudiū si-
git dicit glosa sup illud ad Gal.
v. Structus spiritus ē ealtas gau-
dii. Et p̄ oppositū p̄i.3. Stultus
exultatio ignominia p̄i.2. Leti-
tur cum male fecerint a exultanti
i ēb. p̄essimis Vnde Aug. Quid
est gaudium. breuiter dico Seu-
li leticia est impūta nequicia. sci-
licet luxuriari in spectaculis. ebrie-
tate ingurgitari. turpitudine fete-
re. et nichil male pati. Hoc gau-
dium penitus est dolore Peius em̄
est gaudere de iniquitate q̄ dolore
de corruptione. Quarto gaudiū
virtutis p̄cellit gaudiū mu-
ndi in salubritate facit enim mun-
dum contempnere et de dyabolo
triumphare Vnde in Vita sp̄atū
dixit Antonius Vnica rācio vī-
condi imminicū est leticia spiritu-
alis. Vnde sicut dicitur Lc.70.

68

Iocunditas cordis hęc evita hōis a
thesaur⁹ sine defectō sc̄itatis. Vn
ilibro de spū et aia Virt⁹ sic describi
t. Virt⁹ ē h̄it⁹ mētis bñ iſtitut⁹ ad
modū regni qd bñ ē iſtitut⁹ si rec
te i eo ɔſulat: r̄cē i eo p̄cipiat a re
de obediat. Isto mō mēs bñ iſtitu
ta ē cū rō r̄cē ɔſulat: volūtas r̄cē p̄ci
pit a ſeſus r̄cē obediat. Et ſine iſto
regine pueſlit mēs regit. Et aſſimi
lat ēgno Roloꝝ z. ſe. z. relict⁹ cō
ſilio ſenū: iunie ibo acq̄euīt Vbi ei
vñ n̄ ē ɔſeruiē debuit: ipat. Et qd
dn̄i debēt: miſtrat. Et iō regnum
ſe eo diuīſū ē ſenū ep̄la 80. Vnū
hōis bonū ipla v̄t̄ ē: q̄ iē proſperā
fortunā a adūſā ſupba iſedit cum
magno vtriſcq̄ cōceptu. virt⁹ r̄co
rē: duce cq̄ ſideat: h̄ ſine mgrō vici
a diſcūt. Vn̄ iſe; de natuā libo q̄ſti
diboli. A diffiſil iſictu ēvt⁹. duce
r̄cōrē q̄ ſideat: h̄ ſi mgiō vicia diſ
cūt. Hec ſenū. Et tū ad vicia totus
mūd⁹ nos doce; ad v̄tutes pauci a ē
te maḡ v̄tēs q̄ moðm. Vn̄ ſi advi
tā atiq̄ ſpicim⁹ ml̄tos v̄tutū do
tores iuēi. Greḡ i moral. li. i. c. a.
Ad oñdēdā inoſentia venit Abel. Ad
doçēdā mūdīcia venit Enoch. Ad i
ſinuādā lōgamīmitatē ſpej a opis
venit Noe. Ad maifeſtādā obedie
tia venit Abrā. Ad dēmāndā ſtuga
l̄ v̄te caſtimōia venit Isaac. Ad i
ſinuādā laboſ toleratiā venit Jacob.
Ad repēdēdā p̄ malo bone refbu
tioſ ſtua venit Joseph. Ad oñdēdā
māſuetudie venit Mois. Ad iſinuā
dā cōn̄ aduifa fiducia venit Jofus.
Ad oñdēdā iē flagella patiētia ve
nit Job. Et ad oīm moꝝ ſigulā os
tendēdā venit fili⁹ dei hō xps ille
ſ. Gaudiū v̄tutis velut ſos i dō xp̄

a naſcēs Vn̄ ſenū i qdā ep̄la. Xriſti
mas me detrahē t̄ ml̄tas volupta
tes q̄ fortuita ſb̄ moueo q̄ppē dlc̄is
ſia oblcāmta trāſeo deuicāda imo
cōn̄. Nolovm q̄ ē deſſe leticiā. Vo
lo illā tibi domi naſci. ſci. 30. Non
est oblectamētū ſuper cordis gau
dium. Vnde virtus facit quaſi du
pl̄item paradiſum. terreſtem v̄z
a celeſtem i corde hominis ſci. eo
Grā dei ſi c̄ padifus i benedictōib⁹
Aſſimilat̄ ei mēs v̄tuofis padifo in
tribo. Ameitata: ſecūditate a ſeculta
te. Duo p̄ma faciūt ibi q̄tuor virtu
tes velut q̄tuor fluia padifi mentē
irrigātēs. Vn̄ glō Gre ſup ill8 ſenū
z. Phnu⁹ eḡ. de lo. v̄l. pa. ab irri
pa. e fluia padifi irrigat. s. dū h̄iſ
q̄tuor v̄tutib⁹ t̄r̄ ſi ſudit ab oīm eai
naliū deſideloy eſtu t̄patur Altitu
do ſc̄it ſe cultatē. Et ei Strab⁹ ſup
ill8 ſenū. z. Plātauēat aūt dō. de
pa. volup. q̄ padif⁹ artfigit ad h̄ua
rem cīculū. Secundo nōndūz
q̄ padifo celeſti mēs v̄tuosa i q̄tu
or aſſimilat̄. Et ei celū loc⁹ dīne hi
tacōis: loc⁹ gnāl ūlūnacōis: loc⁹ or
diatē dīlcois: loc⁹ gaudijā exulta
cois. ſic mens v̄tutib⁹ adortā ē dei
hitatio. Vn̄ Nero nichil q̄ecius: n̄l
puti⁹ ea mīte d̄z esse q̄ i dei hitac
lū p̄panda ē q̄m nō tēpla fulgeti
a nō gemis altala diſtīc delcānt: h̄
aia ſtūtā v̄tutib⁹ Per picturā i domo
p̄t diſcīni dō ſofficiū. Aliſ ei depigit
tabna: aliſ capella In capella depi
gūt gesta ſcōz In tabna gesta fa
tuoz. Ita moāliſ q̄ mīte hōis poſſit
videre quando eſt ſtūtā v̄tutib⁹ di
ceret eam capellā vel tēphiz fili⁹ dei
Coz. Nescitis q̄ templū dei ſit⁹
a ſpiuſ ſanctus habitat i vobis.

in d' libet late predet

Ex quo arguit Ap'l's sic. Si quis autem templū dei violauerit: disperdet illū de? Templū autem di sanctum est quod estis vos. Qn vero mēs humana spoliatur virtutibus a vīcīs deturpatur: tunc sit taberna demōmōz **Cō. jo.** Nō lo vos esse socios demōmōz. In hoc ergo loco mente scilicet hūa na lītēter inhābitat de? fm **Bēr.** quia est celum suum qd nō sicut ceteris dixit tantū vt fieret s pugnauit vt acquireret: occupauit vt redimeret. Solent em̄ homies māneria ab eis edificata: a pdita: a iter⁹ acquifita multū diligere. **¶** Secūdo mens virtuosa est locus generalis illuminacōis. Vnde tota lux cognitōis humane a mente dīvatur. Vnde sicut terra sine celo obscuā est a opaca: ita corp⁹ sine mente. Lux autem sapientie non introibit in maluolam animā. S tantū in virtuosām **¶** Tertio est locus ordinatae diligōis. Ita anima virtuosa Aug⁹ de ci. deili. 3. Vera diffinitio virtutis est qd virtus ē ordo amōris. **¶** Quartο celum est locus gaudij a exultacōis a certe nullibi est gaudium n̄ ubi ē virtus **Math. 14.** Gaudete a exultate. Ecce em̄ merces vestra multa est in celis. **Vnde** **Señ.** **ep'l'a. 80.** Vnum hominis bonū ipsa v̄tus est qd mē p̄sp̄eram fortunam a aduersarij sup̄ba incedit cum magnō trānsq̄ cōtemp̄tu. Virtus rectorem ducē qd cōſiderat s̄ sine maḡo vicia discutitur. **Vnde** idē de naturalib⁹ qf̄tiōnib⁹ **li. 1.** Difficilis in vīctu est v̄tus ducēq̄ rectoremq̄ cōſiderat. s̄ sine magistro vicia discunt **Hoc**

Señ. Et tamen ad vicia totū mūbus nos docet ad v̄tutes pauci a certe magis veteres qd modi vñfi ad vitam antiquorū respicim⁹ multos v̄tutum doctōres habem⁹ **Grego.** in mora. li. i. c. 1. **Ad ostē** **Ad** ostēdam innoſetia; venit Abel. **Ad** doctēdam mundicia; venit Enoch. **Ad** inſinuandā longam imitatē spei et operis venit Noe. **Ad** māfē ſtādam obediētiam venit Abram. **Ad** demonstrādam vite coingalis castimoniā venit ysaac. **Ad** inſinuādam laboris toleratiā venit Jacob. **Ad** repedendā p̄ malo retribūtiōis gratiam veit Joseph. **Ad** ostendēdam māfue audīmem venit Moyses. **Ad** inſinuādam otra aduersa fidūciā veit Jofue. **Ad** oīndēdam m̄ flagella patientiam venit Job. **Sed ad** oīm morū regulam ostendēdā n̄ nit filius dei h̄o xp̄s ih̄s. **L. 68.** **¶** **A**lia dixerant in inferno h̄i qd peccauerit. **Qm̄** sp̄es ip̄i tamq̄ lanugo est qd a v̄ento tollit a tamq̄ ſpuma ſtilq̄ a p̄cella disp̄gitur a tamq̄ ſumus qui a v̄ento diffusus est a tamq̄ memoria hōp̄itū ūnius diei p̄tēreūtis. **¶** Postq̄ ſp̄us ſcis ecituit reproboz cōfessionem quā de ſemetip̄is cōfusibilis faciet taj i iudicio generali qd deinceps in pena infernali imp̄petuū. Hic ponit eius de ſentētie cōfirmationem. **¶** Et circa hoc duo facit: quia primo p̄it b̄coz recapitulationē. **Secūdo** eo rū cōfirmationē. **Secūda** ps i. **Qm̄** sp̄es imp̄i. Dicit ergo p̄mo ſic. **Talia** dixerunt in inferno. **Talia** v̄i expressua humane fragilitatis cōfimationi

68¹

co-tempnatiua pphane puerita-
tis exemplatiua mundane felici-
tatis. dixerunt in inferno. et iō frus-
tra quia in inferno nulla est redēp-
tio. quia si talia cum penitentia o-
fessi fuissent in vita. fuisse eis co-
fessio fructuosa. **T**alia ergo dixe-
rūt in inferno h̄i qui peccauerāt
et in peccato finaliter sine peniten-
tia decesserāt. **E**t hec d̄ca eoz sunt
vera. **V**is posita recapitulacōe po-
nit usq̄nter d̄cōz eoz confir-
mationē et specialiter quātum ad
vnū articulūvz de spe p̄ntis felici-
tatis quā mali habent duz viuūt
Huius autē sp̄v amitatem ostē-
dit sp̄us sc̄is p̄ q̄tuor exēpla. **C**o-
jurat autem sp̄em sive p̄spēritatez
impioz qui reputant se felices p̄
voluptates et diuicias sine cultu
di et bonis morib⁹ quatuor rebus
multū transitorij s et p̄iū valoris
vitelicet florū desiccato sup b̄bas.
spume cōgregate sup aq̄s. fumo
ignis et memorie hospitij. dicit ḡ
sic. **T**alia direx̄t in inferno: h̄i q̄
peccauerāt et verū direx̄t. quoni-
am sp̄es impij et p̄spēritas in qua
sperauit: est tamq̄ lanugo que a
vento tollitur. **L**anugo in p̄posito
dicitur illud q̄d stat super capita
quatuor; herbarū flore desiccato
et habet similitudinem aliquo mō
ad lanam. et ideo vocatur lanugo
Ista lanugo quādō est secca statī
a modico vento tollitur et relinqt
extremitatem herbe quasi caput
rasum. sicut patet sup flore marci-
dum et desiccatum herbe que voca-
tur dens leonis sup caput cardu-
oz. similiter inuenietur lanugo
res vana et valde transitoria. **L**a-

nugo ecia s̄m Papiā s̄i p̄ma ea
pillatio barbe. s̄i sic n̄ accipitur B.
Secundo sp̄es impij est tāq̄ spu-
ma gracilis que a p̄cella dispergi-
tur. Spuma s̄m Britonē s̄i a spu-
ois. quia spūitur. p̄icitur. **E**t ei
sordes vndaz. **V**n̄ musta et ea q̄
coquuntur spūma purgātur. **E**t si-
milis ex collisiōe aq̄z adiūcez ge-
neratur spuma stans in superficie
aque. Procella est repētinūs ven-
tus seu impetus v̄t̄ vel marinus
fluct⁹ vel tempestas pluvie. **M**ai-
festum est autem q̄ spuma orga-
gata in superficie aque facilime dis-
p̄gitur a p̄cella. **T**ercio sp̄es ipij
similis est fumo qui statim a ven-
to diffunditur. **F**um⁹: q̄nto altius
ascendit tanto magis deficit. et q̄
to magis diffunditur et dilatatur
tanto cūcū dissipatur. **I**n ps. de-
ficientes tamq̄ hum⁹ deficient
Quarto sp̄es impij et p̄spēritas se-
culi in qua sperat impius: est tamq̄
memoria hospitij vni⁹ diei pre-
terētis. hospes qui tantū vna die
manet in domo et statim recedit et
to traditur obliuionī apud illos
qui illū receperūt et continuo nouos
recipiūt. **N**udus est hospitior q̄
continuo nouos homines receptat
et receptos emittit a domo. **E**ccl. i.
Generatio preterit: generatio ad-
uenit. terra autem in eternū stat
Talis hospitior multa facit. **P**ri-
mo v̄sum dom⁹ et v̄tenſiliū suorum
cedit hospitibus si nō dominus;
Secundo idē successiue v̄dit diuer-
sis. inuidat enim camerā et denudat
ut hospes emat paleas. et cū reces-
serit cameram iterato denudat ut
eadē paleas aliūs de nouo emat
P. 4.

14

Tercio non permittit hospitatum meliora emere extra hospicium suum. **Vnde** licet sit melius vniuersitati meliores hauere a meliori panis in hospicio vicino quod ibi; non licet hospitato dia comparare: sed post quod hospicium suum acceperit quemque necessarium est ab hospite suo emit. **Quarto** hospitator pulcherrimum vultum facit. et obediens per omnia desuit. **Sed** in fine studiis sine computum exigit. **Quinto** hospitem recendeat perpetue tradit obliuionem. **Ista** quinq[ue] facit mundus homini. **Vsum** enim recte mundanorum concedit hominum dominium. **Vnde** nichil secum pertinet asportare: sed cum illis cum quibus intravit cuius illis exhibet. **Eccles.** **i.** **Sicut** egressus est nudus de ventre matris sue: sic reuertitur nichil affect secum de labore suo. **Miserabilis** proorsus ifirmitas quomo do remit sic reuertitur. **a Thmo. 6.** **Nichil** inculmum in hunc mundum habet dubium: quia nec auferre possumus. **Secundo** idem successiue videt diuersis. **Sic** mundus eandem dignitatem idem officium: idem officium successiue vendit diuersis. **Tercio** non permittit hominem gaudium celi emere: nec delicias extra mundum existentes licet sine melioribus quod ipse habeat. **Non** enim vult hoc mundi quod homo largiatur elemosinas: sed quod expendat potius circa diuerias et popas. **Vnde** **Grg. i.9. Moral. ca. 13.** Desiderium celestium nesciunt qui cor in terrenis voluptatibus defiguntur. **Quarto** facit homini quem intendit decipere operam vultum. **Sicut** Christus fecit

ibidem quodcumque eum prodidit. **Vii.** **Augustin.** in epistola ad Dyotim. a est epistola 68. **Mundus** iste periculoflor est blandus quod moles tuis. et magis cauendus est: cum se afficit diligenter quod cum se amoneat cogit et contempsit. **Per**iret ergo ho ad nucum: dat sanitatem: diuinas et amicitias. **Sed** in fine studiis sumus: computum exigit de expensis. **Viii.** **Aug.** in confessionali. **O** amatores mundi. **Cuius** rei gratia militatis et maior ne poterit esse spes vestra in mundo quod ut amici mundi sint et tibi quid nisi fragile plenum periculis. et per quot pericula puenient ad manus periculum presentant hec omnia. et dimittant hec vanam et inania et conferant nos ad solam inquisitionem ea quod finis non habent vita hec misera est mors in certa subito subripit. et post hec negligenter supplicia lucida sunt. **Quinto** hospitum recedeat perpetuo obliuionem tradit. **Ecc. i.4.** Malitia horum obliuionem faciet luxurie maius et in fine lovis denudatio opimilli et **Sapie.** et Romani nem oblinionem accipiet per tempora et non habet memoriam opimii non per dubitatio tralis. **Ut** dicitur in inferno agat pma de eo quod non peccauerit. Quod non quod sicut **Aug.** de fide ad pe. c. 26. **Et** allegat magister. et si in die. l. c. i. **Si** illi quod cum Christo regnabut in celis in se male voluntatis reliquias habebut: ita dicit quod erunt in supplicio ignis et in cuius doloribus et aggris eius deputati nullam habent voluntatem regnare. et bonaverteruntur in poterent habere voluntatem. sed pma de pati est bona voluntas. et non agere pma de pati. **pp** **Bee.** sup **Can. f. 8. 8.**

q̄ dāpnat⁹ s̄p vult iniquitatem
 quā fecit. Ergo nū q̄ penitebit
 p̄ dām. R̄d̄ ē lōmib⁹ mors h⁹ ē
 agel cas⁹. Ergo sic ageli p⁹ casu nō
 habent voluntatem inuertibilem a
 malo cui adleserunt Ita homines
 post mortem / p̄p̄. Sicut gracia in
 clinationes ad bonum Sic peccatum
 inclinabit malos ad malum. Sed
 sancti per gratiam sic inclinabūt
 ad bonum: q̄ semper placebit eos
 tene fecisse. Ergo malis semper
 placebit peccasse / p̄p̄. magis ma
 la erit voluntas damnatorum in
 inferno q̄ peccatoꝝ in mundo. S;
 aliqui peccatores sunt ita excecati
 vel inducati per malum habitum
 peccandi: q̄ nō possunt peccare. Si
 cūc sunt heretici et illi qui letantur
 cum maleficerint et exultant i re
 b⁹ pessimis Proub. 2. Ergo a mul
 to fortiori damnati non poterunt
 penitere. Ad opm̄ est beatus au
 gusti⁹ de si. ad pe. e. 26. Vbi dicit:
 q̄ tantū nī vita ista ē penitencia
 fructuosa. Malus vero in futuro
 habebit penitētiā de malis suis:
 Sed indulgentiam nō habebit.
 p̄p̄ i capitulo isto dicit q̄ impij
 dicent intra se penitētiā agētes
 Vñ sunt quos aliquñ habuim⁹.
 Item Ar. ix ethicoꝝ penitūdine re
 plenē prauī mox enim tristant de
 his de q̄b⁹ pri⁹ delectati sūt. Ergo
 dāpnati cū sit maxime p̄ui marie
 penitēbunt / Ad questioꝝ dicē
 dum q̄ penitere de peccato est du
 ple. Per se: vel per accidens. Per
 se penitētē de peccato q̄ detestat peccatum
 in p̄tū ē peccatum. Vel inq̄tuꝝ ē dei of
 fensuum. Per accidens vēo penitēt
 q̄s rōne alicui⁹ anexi peccato. v; p̄e
 pene

sequēti⁹ p̄tū. Prīo mō mali nō
 agēt p̄māz. 2° mō agēt. Vñ velle
 se nī p̄ccasse Prop̄ dolorē quē sus
 stinēt: nō p̄p̄ iusticiā quā aīserit.
Ad p̄mū dām q̄ velle nō peccas
 se amore iusticie ē bonū. nō aūt
 velle nō peccasse p̄p̄ solā penā euī
 tandā / **A**d. 2. bñ. viii ē q̄ p̄ se lo
 quēdo nolūt se peccasse peccat̄ tñ p̄
 accūs / **A**d. 3. de dām. dicēdū q̄
 nō erit eis aūsio volūtatis a p̄ctō
 cōmissio p̄p̄ p̄tū: si a peā eit aue
 sio volūtatis eoꝝ / **A**d q̄rtū dicen
 dū q̄ sc̄is sp̄ placebit se bñfecisse
 qā nichil eit adiūctū q̄re debet
 eis displice S; mal eit peā adiūc
 p̄p̄ quā p̄ accūs dolē potēt de pec
 cato / **A**d. 4; dicēdū q̄ nī sūt aq̄ ita
 mali qn p̄nt i p̄nti ad p̄mā; dedu
 ci vt doleat de peccato. p̄ accūs: si pū
 māt ḡui peā Līc; nī p̄nt deduci ad
 h⁹ p̄ violēciā q̄ peccant v̄tuose.
 Hec ē cois smā i hac lōcē

Lectio sexagesimānonā.

V̄sti aut̄ ip̄petuū viuet:
 q̄ ap̄d dñm ē m̄ces eoꝝ q̄

cogitacō eoꝝ ap̄d altissimū / **P**
 q̄ declatū ē q̄lit reprobi se hēbūt
 i p̄ea: B̄ oñdit q̄lit iusti se hēbūt i
 gl̄a Et cīc h⁹ duo sūt: q̄ p̄mo de
 sc̄ibit sp̄c sc̄s sc̄oꝝ t̄bucōꝝ. 2° re
 dit ad desclēd̄ maloꝝ puicōꝝ. Se
 cūda ps i Et accipiet / **C**irca p̄mū
 duo facit. Nā p̄mo oñt q̄tā i p̄nti
 h̄nt secuitatē. 1° q̄tā i futuo reci
 piēt felicitatē. Secunda ps i Ideo
 accipiet ēgn̄. q̄tū ad p̄m̄ dt sic Jus
 tiāt ac V̄niēt inq̄ vita gl̄e: q̄ p̄
 virēt vita natēa ḡtie q̄ v̄sistit in
 nuba visioꝝ Job. 1. Hec ē vita et
 na vt cognoscāt te solū v̄tū dñia
 quē misisti ih̄m xp̄m V̄niēt ḡ sc̄i

p. 7.

In ppetuūm. Nec nūz. **Dicit enim**
Commentator super libro de vita a
morte: q̄ entia in quib⁹ dominat
m̄x̄tio ignis a aque sunt longio
ris existētie. **In iusto autē ē imp**
tio ignis caritatis a aque patien
tie in tribulatione. Et isto nō est
miē si sūt magne pmanētie. a
apud dōmīnū est merces eorum
Qui seruit fidelī domino certus est
de fidelī mercede. Qui at infidelī fre
quenter decipit s; d̄ens est iustis
sim⁹ dōmin⁹. **In ps.** Justus d̄ns i
omnib⁹ operib⁹ suis. Quia iustus
dōmin⁹ a iusticias dilerit. **Et iso**
vnicuiq; iusto st̄ de⁹ illud **Gen.**
14. Ego p̄tector tu⁹ sum. a merces
tua meū magna nimis. De hac
mercede dicit **Aug⁹ de verbis d̄m**
loqns deo. Domine inquit p̄misit
ti michi omnia bona si amē te: da
te solum a sufficit michi. Per op
positum mali dōmini defraudāt s
uos suos seruientes de mercede co
digna a hoc est graue peccatum.
Quatuor em̄ ḡna peccatoū i scrip
tura inuenimus: q̄ dicūtur clama
re ad dōminū p̄ vīndicta; vi; op
pressio pauperū; clādestinū; homi
cidium; flagicium; zōdomiticum a
fraudatio operario a mercede.
De pauperū oppressione a p̄cipue
pupilloz a vīdnarum quomo dō
clamat ad dōminum declaratur
Erodī. 3. Vbi dicitur: q̄ ascendit
clamor filioz israhel ab operibus ad
dōminū. **Sed inter omnes oppres**
siones clamātes ad dōminum vi
dentur maxime clamare oppres
siones a extore actōnes facte otra
vīduas a pupilos: qui sūnt per
sonae indigētes auxilio. **Vñ signā**

ter dicit **Ero.** Et **Vidue a p̄pille**
nō nocebis: si leseris eos vocera
būtur ad me a eraudiā clamorez
eoꝝ. **Tecūdo clamat ad dēū dā**
destinū homicidū. **Vñ Gen. 4.** Cū
Cayn occidisset fratrem suū Abel
dicit ad eū dēus. Quid fecisti. Ecce
vox sāguinis fratris tui Abel clama
mat ad me de terra. **Tercio da**
mat viciū otra naturaz. **Gen. 18.**
Clamor zōdomotū a gōmōteorū
m̄tiplicatus est a peccatum eoꝝ
agḡiatum ē nimis. De hoc **Aug⁹**
3. feb. c. 8. **Flagicia q̄ sūt otra na**
turā vbiq; a semp̄ st̄estanda at;
pumēda sūt: q̄lia zōdomitātū fue
rūt: q̄ si oēs gētes facerent: codex
crimis reatu dīma lege tenerentie
q̄ nec sic fecit hoies vt se illo vīcē
tur mō. **Violat q̄ppe ip̄a societas**
q̄ cū dō nobis esse d; cū eade; na
tuā cuius ille auctor est; libidis p
ūlitate polluit. **Rēto clamat ad**
dēū p̄ vīndicta defraudatio seru
entū sūne fauloꝝ. **Vñ Thobias**
dōcuit filiū suū **Thob.** e. **Ruicūq;**
aliquid tibi operatus fuerit statū
mercede; ei ēstītue a merces mer
cēnarū oīno apud te nō maneat
Qs multi iūstī faciunt dōmī q̄ mer
cede; debitā c̄to tpe nō p̄solūtū
q̄ famulos suos furari ōpeltūt: q̄a
nūq̄ erit famul⁹ fideli dōno quez
infidelez experit in retrubuendo.
De isto clamore dī **Ja. 4.** Ecce mer
ces oparioz v̄stroꝝ q̄ messueūt
segetes vrās q̄ fraudata est av
bis clamat a clamore eoꝝ in aures
dōminī sabaoth introiuit. Non
sic se habet dēus ad hominem si
bi seruientem: sed mercedem sem
per parataz. **Ecclesiastici vīdecīo**

Benedictio dei in mercede m^{is}isti
festinat a*i* honore veloci processus
illius fructificat. **Et Apocal.** vñto
Ecce venio cito a merces mea me-
cum ē reddere vinciuq^s fū opera
sua. **E**t g^r merces sanctoꝝ apud
dñꝫ a cognitio eoꝝ ap 8 altissimū
q̄si diceret. Nichil peribit de labore
iustorum: nō factū: nō verbū: nō
nec cogitatio qn totū erit pfecte
reddituꝫ **Sap. 10.** **R**eddit de*9* iustis
mercedē laboꝝ suoꝝ **E**r quo sum⁹
fui a operam adduci p incedē reci-
pienda **J**ux illud **M**ath. 2. **S**imi-
le est regnū celoꝝ homini patris
mīlias qui exi pmo mane adduce-
re operarios in vineam suam. **E**t i-
fra. **V**oca operarios a reddere illū m-
cedem. **N**ō debem⁹ esse ociosi. **V**i-
ta ēm p̄sens ē temp⁹ operandi a
vita futura ē tempus festiūdi a
sabbatiādi: requiescēdi. **V**n q̄
volūt mō habere sabbatū: hale-
bunt in futuro temp⁹ laborandi.
In ps. Laborabit metēnū a viñz
adhuc in finem. **N**otandum ē
fū medicos q̄ **C**risis se p die atū
gō regularit ē ad matū: septū die
ē ad tonū creticātis. **V**n **G**alien⁹
li. suo de Creticis dieb⁹ naturam
septime diei ēgi equipat: serte ve-
ro assimulat tirāno. **M**oraliter p
infirmitatem laboꝝ pñtis vite itel-
ligit in qua p opa penitētie labo-
raē tenemur **Luc. 13.** **S**ex dies sūt
in quib⁹ oportet laborare a opa-
ti: de hac āt infirmitate aliq cretica
re pponit b. die i vita pñti. a sūt d-
li qui ocio a q̄tēse dant totalit m-
pñti. **S**certe crisis ista ē regularit ē
mala. Nam qui huiusmodi opa
penitētie renūsat in futuro opera

69
pene ecne psoluēt **Leuit. 23.** Qis
anima que afflita nō fuerit i die
hac peribit de populo suo. **E**t per
oppositum qui h̄ tribulant i ope-
rib⁹ penitētie a p pñtis suis verā
tur q̄si p sex dies laborat a in sep-
tiorite sue re quiescunt **Ero. 31.** **D**i-
es septima sabbati est i re quies-
scā dño. **E**t certe tūc est pfecta cri-
sis q̄ tūc cessabit om̄is infirmitas
tedñ a tēptacōnum mundi carni
a dy aboli **Job. 1.** **H**ora 1. reliquit
eū febris. a q̄ sic crecitāt fami fi-
unt. **E**t g sexta dies moralit i cre-
ticeoꝫ q̄si tyranus fū Galienū.
Quia illi qui delicijs a q̄tē se dāt
in hac vita carni se subiciūt. **C**ui⁹
fomitē vocat **Aug.** tyranū **S**ed
dies septim⁹ē verus rex sub quo
spūs libertatis donat. **I**n cuius si-
gurā dī dān. **R**ex venit die 1.
ad Damieles a eripuit eū de lacu
leonis. **N**os g qui mercede spera⁹
operib⁹ merito iñs in vita pñenti
studeam⁹. **E**i aut qui operat mer-
ces imputat: nō fū grā; sī fū de-
bitū. **N**arrat sextus Julius li. 1. c.
uñq̄liter Cyrus rex pñaz animos
populāriū in exercitu aimauerit
ad pugnam. **P**rimo ei toto uno
die eos in quadā filia excidenda
im̄tabilē fatigauit. **S**e quēte vero
die dedit liberalissimas epulas i
ter q̄s accessit ad eos a q̄s iuit ab
eis. quo de illis dieb⁹ magis gau-
derent vel die succisionis vel die e-
pulacōm. **I**lli respondeūt q̄ die
secūdo. **T**unc sibiunxit. **P**er hoc i-
quit ad illa puenēdum est. sic
ecia liberi a beati ē nō potestis ni-
fi medos viceritis. atq̄ ita eos ad
cupiditatē pli cōcitatuit **I**sto mō
p. 3.

123

Et si iustitia

modo siobis semp in defesse cogi-
randū est: qd ad mercē dē vite eternē
nō possum⁹ peruenire n p labo-
res p̄ntes Siluā em̄ peccato ⁊ secu-
rib⁹ linguaz nrāz oportet p oſe-
ſionē hīc dē die hui⁹ vite: si vēt⁹
ad cenā vite eterne finalitē perue-
mre: qd Iher. 31. Quescit vx tua
a ploratu oculi tui a lacrimis qd
ē merces op̄ tuō St dñs h̄ qat̄ec
merces nū iustis p̄mittit vīdēdū
ē quis sit rite dicēd⁹ iust⁹. Descri-
bit em̄ Eze. 18. sic. Vir si fuerit ius-
tus a fecerit iudiciū a iusticiā a m-
ontib⁹ nō comedēt a oculos su-
os nō leuauerit ad ydola: dñm⁹ is-
rahel a vxore primi s̄ui n̄ violaue-
rit a ad mulierē mēstruatam nō
accesserit a hōiem nō a tristauerit
pign⁹ debitori reddiderit: p vim
michil rapuerit: panē suū eſuriēti
derit a nudū operuerit vēſtinē-
to: ad vſurā nō vmodauerit: a a-
plius nō accepit: ab inq̄tate au-
tēt manū suā a iudiciū fecerit vēz
inter virū a virū. a in p̄ceptis me-
is ambulauerit a iudicia mea cu-
ſtodiērī: vt faciat veritatē: Biuſ-
tus ē a vita viuet ait dñs In ista
descriptio ne ponunt̄ 14. grad⁹ ius-
ticie Prim⁹ grad⁹ ē facere iudi-
cū a iusticiā Judiciū p̄ plenariā
reatus sui oſſionē Iusticiā p̄ co-
dignā ſatisfactōe; In ps. feci iu-
diciū a iusticiā. Sz qd forte nō ul-
lip̄mā ſaciūt vt videant̄ ab hōi-
b⁹ I d̄ ſecūd⁹ grad⁹ ē: nō i mō-
tib⁹ comedere In mōtib⁹ comedit
qd de multitudine bonor̄ op̄m iamē
delectādo glāf: qd ſuit ille pha-
riſe⁹: de qd Luce. 18. qd dicit. Dñe gē-
tias ago tibi: qd nō ſu ſicut ceteri

hōies a. c. In hui⁹ figurā legimus
Gēn. 31. qd Laban inuitauit Ra-
chel ad comedendū in montib⁹
Galaad ſup aceruu; lapidū. R̄ſ
fit cū dyabol⁹ ſuggerit hōi: vt de
m̄ltitudine bonor̄ op̄m glorię
Sz quia nō ſufficit de p̄tētis p̄i-
tētiam facere: miſi ſeq̄tūr p̄mitēda
iterū nō omittere Tō tercius g-
d⁹ iusticie ē: oculos nō leuare ad
ydola dñm⁹ iſrahel. ydola ſūt p̄dā
qd a multis colint; ad hēc nō oculos
leuare debemus p complacen-
tiam de peccato: ſed potius dicer
cum Psalmista. Auerte oculos
meos: ne videant vanitatē Re-
tus gradus eſt: vxorem preximi
nō violare. Proximus noſter eſt
xp̄us Luce. 10. Quis tibi videatur
proximus fuſſe illi qui incidit in
latrones. Et dicit qd Samaritan⁹
qui ibi figurat xp̄m: vxor̄ primi ē
animā humana. Quicunq̄ ergo
mala dōctrina vel malo exemplo
animā xp̄i corrumpit a atticit ad
peccatū h̄ moraliter vxore; primi
violat a iniſtū ſe eſſe dedarat
Corinth. 2. Quicunq̄ ſeplumbei
violauerit diſperdet illū deus R
Quintus grad⁹ ad mulierem mē-
ſtruatam nō accedēt ad pſona;
vicijs ieretit; ſocietatē nō habe-
re Levit. 14. Qui tetigerit menstru-
atam imund⁹ erit ſin lege. I pū-
i. Qui cum ſapientib⁹ gradinat
ſapiens erit. Amicus ſtulteum
ſimilis efficietur. Et ideo in PSA.
Cum ſancto ſandus eris a. c. Mē-
ſtruata mulier inſicit ſpeculum a
marime nouū. ſicut dicit i desop-
no a vigilia. Sic mala pſona infe-
cta patō hōiem qdūcūm puris

10

p mala; societatem a maxime iuuenem inficit. **S**extus gradus est hoīem nō tristari p irā a im-patiētiā: qd faciūt pacis pture batores in republika **E**ro. 22. **A**d uenā nō tristabis neqz affliges. **R**o. it. **S**i fieri potest cū omnibz ho-mimbz patē hñtes. **T**eptimus grad⁹ pign⁹ debitorū reddit q̄ iniuriā sibi factā ex aīmo òmīno dimittit. **E**ro. 22. **S**i pign⁹ a primo acce-pe-ris aī solis occasū reddit illi. hoc ē si q̄s te offendit: statī q̄ntu; ad rancorē dimittas ei **E**p. B. g. **S**ol nō occidat sup iracū diām vrām. **O**ctau⁹ grad⁹ p vīm nichil capere. Moralē nō soluz rapina corpo-ralis iusto interdicit s̄ ecīa spūa-lis. Est em̄ rapina triplex: gl̄e las-cuie a pecunie. **G**lam rapūt su-perbi a deo: q̄ **T**himo. i. **S**oli dō honori a gla. **E**t ysa. et. **G**la; meā alteri nō dabo. **E**t ysa. 6. **I**go dñs odio hñs ta m̄ ho a vana gl̄am in lōmis operibz. **L**asciuā rapūt libuci. In cuius figurā filij benia-min q̄ int̄pretant̄ asimili rapūt sibi vices de v̄gimbz choros du-cibus in filo **J**udic. 21. **P**ecunia rapūt auati ysa. 3. **R**apina pau-pis in domo vrā. **E**t pū. ii. **A**līj diuidūt p̄pria a ditiores fūt: alīj ra-pūt aliena a sp̄ in egestate fung-**A**ues rapaces fūt sp̄ macilente. **C**oimt B. 6. **N**eqz rapaces regnū dei possidebūt. **N**on⁹ grad⁹ pa-nē esuriēti dare. nō sufficit nō ra-perētimo oportet alteri indigenti erogare ysa. 48. **F**uge esuriēti pa-nez tuū. **D**ecim⁹ grad⁹ nūduz opere restinēto. **H**ūd⁹ est qui sci-

entia a v̄tutib⁹ caret. **V**nde aīa in sua creacōe est sicut tabula nuda in q̄ nichil depingit z. de aīa ysa. 48. **C**um videris nudū operi eum **T**Undecim⁹ grad⁹ ē: ad v̄furā como-dat q̄ pene etne se obligat ppter momētaneā delcationem **S**ic p̄z in Glosa sup illud ps. **E**x v̄furis. **D**uo decim⁹ grad⁹ est. Ab inq̄-tate autere manū suā. hoc ē a mu-nere a ponit effectū p causa: quia ubi occurrit munera ibi coiter fit in-iq̄itas. **I**n ps dertā eoꝝ dertā inq̄tatis. **E**t q̄re. **C**erte q̄ dertā eoꝝ ē pleta ē muneib⁹. **T**Decim⁹ terci⁹ grad⁹ ē iudiciū vētu facere i-ter vīz a vīz. **E**t illud est nō solū cōtra malos iudices in publico. sed ecīa cōtra iudicātes in occ̄to sicut faciunt suspicioſi: inuidi a S-tractores. **I**sti ei auferit q̄si dy ad-e-ma de capite dei. **S**ibi em̄ conuēit solūmodo officiū de occultis Job 19. **S**poliavit me gloria mea: ab-stulit coronam de capite meo. **T**Deci-mus quartus gradus est. **I**n preceptis dei ambulare proficien-do de virtute in virtutem. **T**Deci-mus quintus gradus est. **J**udicia dei custodire ut faciat veritatem. **H**oc est pseuerātiā habere fide-lem. **E**t qui ista hñt habuerit B ius-tus est. **E**t qui sic dixerint: iusti in-ueinent quid respondeant.

Lectio septuagesima.

Tdeo accipient regnum decoris a dyadema sp̄ei de manu dñi: qmā dertera sua reget illos a brachio sc̄o suo defēdet eos. **D**edāto q̄li ter iusti hñt in pñti vita securita-tē. **B**edaraſ q̄le h̄ebunt i futuro

192

samo

p. g.

felicitatem. Et dicitur de eis quā
 tuor in hodierna lectio: viz qd
 minabūtur in honore: coronabū
 īne cū decole: colerabuntur sub
 bono tute: defensabunt a di-
 more. Primo g spūs sanct⁹ dicit
 qd iusti in futuro iudicio generali
 dominabunt in honore: quia acci-
 pient regnum decoris. Quādo em⁹
 anima beata pfectum obtinebit
 regnum super corpus gloriosum
 clarum a subtile: agibile a impas-
 sibile: tunc erit anime gloriosum
 regere corpus suum: quod tamē
 est modo valde tediosum: quia Sa-
 pie 9. Corpus quod corrumperet
 aggrauat animā. Et id regnum
 anime super corpus erit tunc tem-
 poris regnum decoris: quādo ani-
 ma subiecta erit perfecte voluntati
 dei. a corpus voluntati anime
Matth. 6. Aduemiat regnum tuum:
 fiat voluntas tua ac. **¶** Vbi no-
 tandum: qd regnum decoris est ce-
 hum: regnum timoris mūdus: tg
 num hororis infernus. Ceb⁹ nā
 qd est regnum decoris a glorie In-
 ps. Gloriā regni tui dicent a po-
 tuā lo Ut no fa si ho po t a glo-
 mag reg tui. Et Matth. 11. Regnum
 celoz vim patet a violēti rapuit
 illud Bernard⁹ in flo. li. 9. c. 16.
 Quātiorū fūt genera hominū: reg-
 nū celoz possidentū: alij violent
 rapiunt: alij mercant: alij furātue
 alij cōpelluntur ad illud. Rapiunt
 qui relinquit oia a sequuntur xpz
 Sūc alij inferioris grad⁹ a quib⁹
 metūt carnalia dum seminat spi-
 riualia. Et dicuntur mercatores.
 Sūc alij qui nōnulla bona occēt
 faciunt: qd hñ futari dicunt: qd lan-

dem humanitatis vitantes: solo bī
 uno testimonio fūt atēti. Hj ae
 qui cōpellunt fūt paupes necessa-
 rio: qd ignis paupertatis pbar:
 deo dispensate. De quib⁹ dī. Com-
 pelle intrare. Compellunt em⁹ va-
 rijs oppressionib⁹ a necessitatib⁹
 afflīcti. Hec Bernard⁹ **¶** Secunda
 mūd⁹ iste est regnum timoris Luc.
2. Surget ḡs atra ḡtem. a reg-
 uim adūlus regnum a ecūt pesti-
 len. a fa. a t. p lo. Ist⁹ regnum xpz
 cōepit qd fugit ab hoib⁹ qd eū ēgē
 fecisse volebat. sic p; Io. 6. a Io. 18
 dt. Regnum meū nō est de hoc mu-
 do. Et cōte ist⁹ regnum timoris sic de-
 clat Boetii z. de oso. p. 4. attudens
 histore de dyomisio fido tirāno.
 Exptus i quāt sortis sic pīculū ti-
 rān⁹ regm met⁹ pendētis sup̄ re-
 ticē gladij fratre filiū hāchistō-
 riā plam⁹ narrat. Natobi Super
 sōpno Scipiois ii. Dyomis⁹ m̄t
 aule fide mīdemētissim⁹ icubati
 familiari qdā suo bām estimā-
 ti vīcā tirāni volēs qd ppetuo me-
 tu qd qd impendētia pīculoꝝ pīei
 et̄t ondēre: gladiūrī vagīma rapū
 a a capillo de pilo equo pendēce
 mucrone dimisso iussit familiari
 illi⁹ capiti m̄t epulas i minere. Cū
 qd ille m̄t fidas a tirannicas copi-
 as pūtis mortis grauaret pericu-
 lo. Talis est i quāt dyomisius vi-
 ta quā tu beata: putabas. Sic mor-
 tem nobis semp immūtēm pūi-
 dem⁹. Estima quādo felix esse po-
 terit qui timere nō desint. Istud
 bene aduertit ille nobilis trium-
 phator romanus Cypus de quo
 narrat Quidius. 14. Methamor-
 pholog postmedium Cypus iste

10

veniens de bello in quo p̄ romāis
pūgauerunt a triūphū habuerat
subito a casu resperit in vnda; &
p̄pendit facie esse cornutam. Esti
mās at se delusū p̄ ymaginē in aq̄
manū ad caput apposuit & in frō
te cornua repperit. Statimq̄ sacri
ficās dñs suis incestim̄ hostiarū
insit p̄pletam requirere quid is
tud p̄digii defiget p̄pheta vō no
mīe strages considerans & confu
lens diligēter. Responditq; fata
tum erat q̄ si intraret muros ciū
tatis romane rex fieret romanorū
p̄ se & suis successorib; meternūz
Vn dñ sibi sic. Rex ait o salue t̄ n
recipe tuisq;. Dic locus & lacie pa
rebūt comb; artes. Tu mō cūpe
moras portas intrate patētes Ap
pia sic fata ubēt hām v̄rbe recep
tus. Rex eis a sceptro tutus poti
re p̄bē. Retulit ille pedem cornu
tām a memb; v̄bis. Auertes fa
ciam p̄cul ha p̄cul om̄ia dixit Ta
lia dñ pellat multo q̄ ego iustius
eū. Exul agā q̄ me videat capito
lia regem. Vult dicere q̄ audito
responso p̄phē q̄ futureus esset ex
romanorū si v̄rbe intrasset. Sta
tim aut̄t facie toruo rultu a ciuit
ate & cepit rediēt fugē a ciuitate
rogas deos & talia fata auterent
p̄cul a pellerent ab eo asserens se
malte exulasse p̄spē q̄ dyadema
ignis suscipē & ciuitate intraē. Sta
tim ergo misit p̄ p̄ibus & p̄ sena
tu romano vt ad eū extra ciuita
tem venient. Et facto monticolo
de terra: optisq; comb; suis cor
na de lauro allo quebaē romanos
in hac līna. Et inquit p̄res o scrip
ti vñ in hac multitudine quē ri

10

detis quē misi ab v̄rbe v̄stra repa
leritis erit rex vester. Et sicut dicit
p̄pheta vobis dabit vobis iura fa
miliaria & onera seruitutis. Et iaz
dudū intrasse poterat v̄rbe n̄ ego
eū impediuisse. Quis tamen sit
nō dicam nomine s̄ signo. Ille est
qui cornua in capite gerit. Popu
lus motus suclamauit. Quis est
illes. Et quilibet resperit fronte al
teri. Tūc Typus dicit ad p̄plm
Ecce inquit quē q̄ritis habetis. &
statim populo respiciente dissol
uit coronam de capite & cornua e
ius ondit. Quo viso om̄es supra
modū doluerūt & fecerūt eū itera
to coronā imponē capiti. & quia
muros ciuitatis intrare nolebat
tantum sibi de terra de derūt q̄ntū
vnū aratruz circumcīgere potuit
vno die. Sic igitur iste pacez ma
bit ciuitatis q̄ gloriā suā. Un
de inter alia dicit sic. Ille quidem
potuit portas irrumperē apertas.
Sed nos obstinatus q̄nuis con
iunctio illo. Nemo m̄nos est v̄rbe
virū prohibete q̄rites. Aut si dig
nus erit graubus vincere cache
m̄s. Aut finitē metum fatalis mo
te tiram. Est ergo regnum mūdi
regnum timoris. Vnde Valerius
libro sexto ca-secūdo. Rex inquit
sub p̄lis indicij quem ferunt sibi
traditum dyadema ante q̄ capiti
imponeret diu retentum confide
rasse & dixisse. O nobilem magis
q̄ felicem pannum quem si quis
penitus cognostat q̄ multis solli
ciitudinibus: periculis & miseris
sit refertus: nec humi iacētem tol
lere velit. Tercio ifernus est reg
num horroris siue doloris v̄ dñat
p̄. 7.

10

Notas

ille tirānus qui est rex sup omes
filios supbie Job. ei Vbi nul⁹ or-
do sed sempitern⁹ horor inhabi-
tat: cuius horrore nichil sup terrā
coparari potest Sapie. i. Non est
inferno regnū in terra: supple in
superficie terre sed cetera ceterū. Nō
g̃ hoc tertium regnum nec secundum
sed primum accipiet sancti. Et ido
dominabitur in honore: quia ac-
cipiet regnum decoris. Secundo
coronabitur cum decoro Vn sub-
iungitur q̃ accipiet dyadema speci-
ei de manu domini. Dyadema est
corona regia. Et dicit a dy a quod
est duo a demo is: quia demit p̃n-
cipium a finem. Et ex parte de auro
a lapidib⁹ p̃ciosis Vn Grecism⁹
Virginis est certū: clericis corona
poete Laurea: rex gestat dyadēa
vel in duplo. Et est Ex parte his
pter metū: imperator. Et certe
beatus in isto & bene vocatur dy-
adema: duo enim mala patimur si
culpā & penā: que duo penitus ces-
tabunt. Demiq̃ ecclā anime ignota
& in corpore corruptis poteritam
Vn de quolibet in isto exponi p̃ il-
lud ps. In alia transpositione. Su-
p̃ ipsū autē; efflorebit dyadema
meū: & bi nostra translatio habet
Significatio mea. Et psa. 62. Eris co-
rona glē in manu dñi & dyadēa
regm in manu dei tuī. Illud dyade-
ma accipiet nō de manu alicuius
ageli vel archageli s̃ de manu do-
minū: de ipso xpo: q̃ man⁹ domi-
ni: q̃ dñs p̃ oia p̃ filū opat. In
ps. Fiat man⁹ tua ut saluet me:
q̃m viā tuā elegi. Vel de manū do-
minū de p̃tate iudicaria xpi. Tercio obſuabūt sub bono tuto

re. Et iō subdit. Qm dextera tua te-
get illos: dextera p̃s in oī aīab̃ est
fortior similia & dignior p̃mo de a-
nimab⁹ a. & de celo. Dextera g̃
di sc̃i p̃tegent: q̃ sub ei⁹ opotēta
req̃ester Vn d̃c Anselm⁹ Prolo-
gio. 14 de p̃tate b̃tō & si p̃tā q̃-
ritur opotentes eū volutans sue
sicut de⁹ sue. Nā sic de⁹ poterit q̃
volet p̃ seipſū: ita poterit illi q̃ vo-
lunt p̃ illū: q̃a sicut illi nō aliud
volent q̃ q̃ ille: ita ille volet que-
quid illi volet In Psalmo. Item
illic man⁹ tua deducet me a tene-
bit me dextera tua. Quarto defen-
sabūt ab omni terrore. Et iō ul-
timo subinfertur. Et brachiosan-
cto suo defendet illos. Brachium
dei patris dicitur xps ysa. 43 da-
mine q̃s credit auditui ñeo a bra-
chiū dñi cui tuelatū est. Nō solū
at brachiū p̃r̃is d̃i xps: imo bra-
chiū ñem si sim⁹ vñ corp⁹ cū do-
patre p̃ caritatem ysa. 33. Domi-
ne miserere nostri: te em̃ exp̃da.
es. bra. no. in ma. & sa. ñe. in tempo
re tribulacionis In isto brachio ē
nostra minutio: nostra tūtio: &
nostra fructio. Scitis em̃ q̃ in bra-
chio sit minutio sanguinis p̃ tota
us corporis sātate. ps em̃ sana
minuitur p̃ curacōe p̃tis infirme
In toto at corpore g̃nis h̃uani nō
fuit alia ps tō p̃fete sana: ñ istis
brachium ñem xps. Et iō in ipso
facta ē minutio p̃ totū ecclesie sā-
tate In ps. Saluauit sibi dextera
ei⁹ & brachiū sanctū ei⁹. Itud b̃e-
chiū fuit calefēt p̃ motū & ignē
p̃ motū certi itineris. 33 anno⁹ In
quo sp̃acō freq̃nter legm⁹ eū fa-
tigatū. p̃ ignē vero: quia um̃eta

114

tempore passionis circumdeatus
eū inde facib⁹ a lanternis. Fuit
ligatū in eius flagellatioē profū
de:percussum. habuit tamen val
de malū potū in eius minutione.
quia In ps. pederūt in esca; me
am fel a insī mea potauerūt me
aceto. datur enim potus homini
minuto ut sanguis fortius exeat
Certe sanguis iste fuit nobis me
dela salutis Aug⁹. Purus sanguis
medici factus est medicamentum
egroti In p. Redemisti in bēchis
tuo pl̄m tuū filios Jacob a io.

Secundo in brachio isto est nostre
virtutio in quo solo inimicos nō
prosternim⁹. Nullum enī op⁹ no
strū meritū est satisfactionis
pro peccatis nostris. n̄ in virtute
istius brachij: contra quod nichil
possunt adūsarij nostri. In ps.
In brachio virtutis tue. Et Sapi
etie. ii Virtutib⁹ brachij tui quis re
sistet. Tercio i isto brachio ē
nosta finitio vsa. eo. In bēchis
suo portabit agnos a in sinu suo
leuabit fetas ipse portabit q̄si di
ceret In die iudicij quādo diuidet
bonos a malis sicut pastor segregat
oves ab hecis tūc agnos por
tabit id est innocētes acceptabit
a hoc bēchis: quia simpliciter in
nocētes nō habentes vsum libri
arbitrij p solam minucōem illi⁹
brachij saluabūtur. Et i sinu suo
leuabit ducēs eos i colum a fetas
similicer portabit. acceptabit p
sonas fecūdas meritis n̄ solum i
nocētes imo etiā penitētes qui o
nes saluabūtur n̄ virtute xp̄ria: si
in isto sāto brachio. Vñ in ps.
Brachij eoz nō saluabit eos. s.

Dexterū tūa a brachium tūum a d
ūmatio vult⁹ tui: qm̄ o placasti
in eis ac.

Lectio. vi.

145

Et accipiet armaturā zel⁹
illi⁹ a armabit creaturaz
ad vltionē inimicoz. In
būet p thorace iusticiā a accipiet
p galea iudicū rectū. Sumet scu
tu iexpugnabile equitatem acu
et dirā irā in lanceam. Postq̄
spūs scūs declarauit futurā bono
rū retributionē. Hic edic ad deda
rādum futurā maloz punitō em
Ec circa hoc tria facit. Nā pmo
describit xp̄i iudicis aduementis
iexpugnabilem apparitionem.
Secundo creature xp̄o consentien
tis intolerabilem cooperationez.
Ibi Ec iexpugnabit cum eo. Ter
cio sententie iudicis indispen
sabilem executionem. ibi. Contra
illos stabit spiritus virtutis.
Circa primū duo facit primo ta
git quo armabit in generali. Se
cundo exp̄mit in speciali. ibi. Indu
et **C**irca pmū audor tria facit
Primo q̄ armabit seip̄uz. Seco
q̄ hū exercitu. Tercio ostendit ad
quē effectum. Seca ps ibi. Et ar
mabit. Tertia ibi. Ad vltionē
Circa primū ē aduertēdum q̄
q̄ hoies se volentes vindicare de i
nimicis cōiter solet aēri. Iō xp̄m re
mēte; ad iudicū describit B spūs
scūs tamq̄ aētū; hoiem vt ostendat
i eo seueritatē a sufficiēte; ptatez
Quia sic aētū p̄t ledere inermēt
n̄ ledū: ita xp̄s ē probos p̄uinet nec
in aliq̄ poterit ip̄dīti. Et ḡ q̄ acci
piet aētūram zelūs illius. ip̄e ze
lans a ad modū zelantis a offen
si se habens accipiet arma. In

p. 6.

N

Aduenit xp̄s ē inmodū mudi
vict̄ ad iudicū armaz

prompto enim aduentu rexit mitis
et meritis Mach. 21. Ecce rex tuus
venit tibi mansuetus et in meritis
quia veris in carne passibili et mori
bi venientia potuit vulnerari yeare
habitus. Vulneratur est propter iniquitates
nostras. Sed tuc veniet cum tali
beati armis: veris cum carne impassi
bili et immortali: qua omnino vul
nerari non poterit Luc. 21. Videbunt
filii hominis venientes in nubibus
cum potestate magna ac. Et tunc
non poterit: quod Prov. 6. Tulus a fu
ori viri non poterit in die vindictae ¶
Secundo dicit quod non sibi armabis
scip*f*u sed etiam exercitu suu Vnde
subdit quod armabit creatura domino
veris tam angelis bonis quod hoibus
ututem et voluntatem acceptandi si
habit*f*u*s* iudiciu a penam faciedodam in
reprobus. Erit enim omnis creatura bo
na cocor*s* in sententia cuius xpo iudi
ce illa die sine misericordia: sine co
passione aliqua misericordia exhiben
da. Et id tercio subiungit Ad quem
effectus erit index cui exercitu suo
in arms veris adiunctione inimico ¶
Ille enim qui est modo pater mia ¶
erit tuc typus deus vltionu In ps.
deus vltionu dominus deus vltionu
libere egit a Deutro. 32. Mea est vlt
io et ego retribuam eis in tpe
Consequenter describit ista arma
tura in speciali: quaturum ad duo.
Primo quaturum ad arma defensi
ua. Secundo quaturum ad arma iuua
sua. Arma defensiva specificant
habere tria: veris lorica: galea et scutur.
Quaturum ad arma iuua non spe
cificatur habere vnu genus armorur
veris lancea dicit gra sic Induet pro
eliorat iusticia. Thyrax sum Pa

pia est equodam ad prete corporis
quod est pedus et ad mumentu mi
litare quod sibi lorica. Induet gra pre
lorica iusticiu ysa. 49. Indutus
est iusticia ut lorica. Scitis enim op
lorica et circulis ferreis fibi*ni*u*ci*
conexis conpontem: ita iusticia ex dei
legibus et preceptis diuiniis fibi*ni*u*ci*
tem sine contradictione cordan
tibus constitutur. Sequitur. Et accipi
et pre galea iudiciu certum: quia si
ne quo cuig erore iudicabit Pro
vi. 16. Diuinaco in labijs regis non
errabit in iudicio os eius. Sequitur
Sumet scutum iexpugnable equi
tatem In ps. Iudicabit orbem terra
eum in iusticia et pro in equitate. Isti
iudiciu appetunt sancti. In quorum
psona dicit ps. Apprehendit arma
et scutum et exurge in adiutorium
me*hi*. Sequitur. Auct*u*et dira iram in
lancea hoc est in vindicta pungendo
preferendo seruam dampnationis pu
nitatem contra malos Job. 16. Circa
dedit me lanceis suis conuulneaut
lumbos suos. Et dicit*f* ira dei tunc te
poris dira ad differentiam ire quam
exertet modo: quod est mitis ira et su
avis In Ps. Itratus es et misertus
es nobis et Abacuc. 3. Tuc cum
itratus fueris misericordie recorda
beris. Quia in sententia littere tacta
sum est: quod boni tam angelii quod ho
ines sine op*pos*itione ad miseros xpo
assistent i*u*ndicio. Dubitaco po
test esse. Vertu*b*ati post die iudi
cij gaudebunt de peis dampnatorur
Et videbus quod non: quod quod viciofum est
i*u*niatore non deb*et* pon*u*i*com*plen
sore. Sed hoc est marine vitupera
bile in viatore: pro letet et gaudeat
de peis alio*z*. gra ac. Preterea co

passio p̄t; et caritatis ergo vbi
maior caritas ibi erit perfectio co-
passio. **S**i in bonis ē summa caritas
ḡ pfectissima cōpassio. ḡ nō gau-
debūt de eorū penis. **P**reterea a bē-
ati erūt deo sume cōformes; s̄ de
nō delectatur de nostris penis: im-
mo cōpatiatur nobis a misericors
dicit. ḡ simili se habeat sācti
ad dāpnatos. **P**reterea in b̄tis
nullū odiū erit: s̄ ad odiū p̄tin;
gaudere de malo alteri ḡ nō gau-
debūt de penis dāpnatorū. **A**d
oppositum est p̄s. Letabit iust⁹
cum vident vīdītam. **A**d istā
dubitacōe; rūt. M̄ḡ sentītaꝝ c.
vītio b̄. ḡ allegās Gregor. q̄ in O-
melia q̄dam sup̄ Lucam. t̄ ē p̄. dī-
cīt sic. Apud beatoꝝ animū nō
fuscat bātūdiem aspecta pena re-
proboꝝ: q̄a ibi cōpassio misericō
erit: mnuere leticiā bonorū nō va-
lebit. Et hīc iustis sua gaudia su-
ficiat: ad maiore tamen gloriā vi-
debut penas maloꝝ q̄s p̄ dīcīt
am euāserit. **E**t hoc ē q̄d dīcīt p̄sa-
vītio. Erūt vīcō ad satiētate; vīsi-
onis omni carni & electis. Notant
tame dōctores q̄ ab quid p̄t esse
mātia gaudiū duplicit. **V**nō mo-
do p̄ se. Alio modo p̄ accīdēs ratio-
ne adiūti. **I**n penis at maloꝝ est
duo cōsiderare: vīz; ipſū noūmen-
tum malis illatū & ordinē diuīne
iusticie finē iūstum est eos sic
pūni. **P**rimo mō nō gaudebūt
boni de penis: si secūdo mō tantuꝝ.
Vnō p̄ se loq̄ndo diuīna iusticia &
eoz liberatio seu euāsio de penis
illiserit materia gaudiū: s̄ pene il-
le p̄ accīdēs tantum. **A**d primū
dicēdū: q̄ laudabile ē in viato-

te q̄ delectat ē in penis maloꝝ p̄ ac-
cidens inq̄ntum iuste pūniūtir.
Vicioſū at est: q̄ delectent p̄ se de
penis loquēdo. **A**d secūdū dī-
cēdū: q̄ cōpassio ē nolitio q̄ q̄s
desiderat malū ab aliq̄ repellē. Rū
at mal⁹ est in tali statu: q̄ sua pe-
na p̄t ab eo repellē & remoueri tue-
a caritate p̄cedit cōpassio. **E**t iō q̄n
tūcūq̄ hō sit mal⁹ in p̄nti: qua-
tū est in statu in quo p̄t corrigi &
fieri dign⁹ carentia illius pene. **J**ō
iuste potest a caritate beatorū; p̄-
cedere compassio ad eos. **S**ed qui
a dampnati sunt extra statum il-
lum in quo possunt fieri boni. **H**ō
ex caritate beatorū cum nulla ad eos
compassio oīitur: quia talis com-
passio esse nō posset sine preiudi-
cio diuīne iusticie. **A**d tertium
dicēdū p̄ deus loquēdo per se
de penis nostris nō delectat s̄ p̄
accīns. Sicut delectat de operib⁹
suis iustis simili cōpatiatur & mis-
ericōris. **S**it p̄ statu isto i q̄ possunt
corrigi hō aut p̄ statu altero; in q̄
dāpnati nō poterunt emēdari. **V**e
Ad quartum patet p̄ dicta: quia
gaudere de malo alteri quia est
malū suum: est actus odiū. Nō ac-
gaudere de malo alteri: quia iū-
ste est sibi infictum. **N**otandū
quia sicut p̄s iust⁹ iūder arma
bit morātēr: lorica: galea: scuto &
lancea: ita & nos in presenti. **V**nde
Ap̄s Ad Ep̄h. 6. Inquit vos ar-
maturam deire: vt possitis resistere
aduersus infidias dyaboli. Arma
autem ista sunt quatuor virtutes
cardinales. **A**d Chōrintheos de-
cīo. **A**ē emī milicie n̄cē n̄ fūt caēlia
s̄ spūalia a dō ad destructionem

110

hostimicorū. **E**t enim iustitia q̄ si lo-
rica. a temperātia quasi galea: scu-
tum patientia: lancea prudentia.
Proceret em̄ in presenti op̄ari a
pugnare sumula semel ut simus
edificatores a pugnatores. **S**icut
fecerūt iudi **N**eemie q̄rto de quib⁹
media pars p̄parata erat ad bel-
lum a lancea a scuta a arcus a lo-
rice a cetera. **V**na manu faciebat
opus a alteā manu tenebāt gla-
dium. **R**efert sextus Juli⁹ de re mi-
litari. li. 2. c. 8. de quodā cōfule ro-
manorū qui ista caucela cōtra xp̄
um exercitum v̄fus est. **C**um em̄
quēclam exercitum duxisset de q̄
nō multū confidebat elegit sibi v-
nu; alii exercitū fortissimū a fide-
lissimū a retinuit secum in castris
a centorū. primū exercitum uis-
sit p̄cedere a fecit apud eos p̄da-
mare q̄ vel eligent pugnare cū
hostibus: vel cum ciuib⁹. **I**lli er-
go considerantes q̄ necessario opos-
tuuit illos im̄re pugnam: vel con-
tra bonos ciues: vel cōtra malos ho-
stes: p̄ eligrēt cum hostib⁹ dimīca-
re a aggressi hostes victoria poti-
sunt. **M**oraliter deus habet demo-
nes hostes suos cōtra quos misit v-
nū magnū exercitū: totū v̄z gen⁹
humanū. **V**nde ad Ep̄ B. 6. Non
est nobis colluctatio adūsus car-
nem a sanguinē supple tantū. **S**i
adūsus p̄ncipes a potestates: ad
ūsus mundi rectores: cōtra spūa-
lia nequicie in celestibus. **E**t quia
vult q̄ nos necessitemur ad pug-
nandum elegit sibi vñū alium ex-
ercitum forte a fidelem: exercitum
v̄z beatorū angelorū a hūc exerci-
tum secum retinuit in castris a in-

exercitu nostro: i ecclēsia militā
te iussit p̄damaī q̄ eligam⁹ vñū
ex duob⁹: pugnare cōtra demōes
hostes nostros vel cōtra angelos
ciues nostros. **M**ore ergo romāo-
rum preeligam⁹ pugnare contra
demones hostes nostros ad Ep̄ B.
6. **S**tate ergo succīndi lumbos ves-
tos in veritate: induit loricā ius-
tice a calciatī pedes in prepara-
tione euangeli⁹ pacis. calciate pedes
est p̄ exempla sanctorū qui mot-
iū fuit affectiōes nostras minu-
ere. **S**ecundo temperātia est quasi
galea. **S**icut em̄ ad litteram gale-
a p̄tegit caput in quo fuit omnes
sensus: ita temperātia in cōbo a
potu facit hominem habere bonū
caput a sensum vniacem yla: q̄n-
q̄ge simonono. **G**alea salutis i ca-
pite eius. **T**ercio scutum est pat-
entia sive fortitudo. **T**enorū. 3. Da-
bis eis scutum cordis laborem tuū
id est paciam qua sustineat cor
de forti labores p̄ te. **Q**uarto lance-
a est prudentia. homo em̄ p̄ lanceam
vulnerat hostem a p̄cul repel-
lit a se. **I**ta homo per prudentiam
illa que fuit p̄cul prēvidz a occur-
rit eis: quia rerum exitus prudē-
tia metitur. **I**here. 6. **S**tate in gale-
is: polite lanceas: induite vos lo-
ricis a cetera.

Vtrum ignis purgatoriū inuol-
uet reprobos. **E**t videtur q̄ nō q̄
Malach. 3. super illud. Purgabit
filios leui: dicit Glo. duos ignes
legimus futuros: vnu; quo pur-
gabit electos a precedet in dictū
Alterum qui reprobos cruciabit.
sed hic est ignis inferni q̄ malos
inuoluet. **D**ramus autem ē ignis

A¹

finalis cōfragatiōnis. Ergo ignis finalis cōfragatiōnis nō erit ille ignis qui malos iuoluet. **P**reterea ignis ille deo obsequetur in purgacōe mūdi. Ergo debet remunerari alijs elemētis remunēatis. Et precipue cum ignis sit nobilis simū elemēto rum. Hō ergo videt q̄ in infernu debet deci ad dāp- natorū penam. **P**reterea ignis qui malos iuoluet erit ignis in ferme sed ignis ab inicio mūdi p̄paratus est dampnatis **Vñ Ma- thēi. xl.** Ite maledici in ignē et num qui p̄paratus est ac. **S**imili- tate psa. 70. Parata est ab herito p̄pet a rege p̄parata ac. **Elo.** Ab ītri ab inicio top̄et vallis iētēne; sed ignis ille finalis cōfragatiōnis nō erit ab inicio p̄paratus sed ex cōcurſu mūclorum igni- um generabitur. Ergo ignis ille est alius ab igne iferni qui repro- bos iuoluet. In cōtrarium est quod in Psalmo de illo igne dici- tur: q̄ inflāmabit i circuitu imi- cos eius. **P**reterea **dāñ.** A. dici- tur. Fluuius igneus rapidusq; e- grediebatur a facie eius **Glosa:** ut peccatores traheret in gelēnā. Loquitur autem auctoritas illa de illo igne de quo nūc est mētio ut patet per quādam glosam: que ibi dicit. Ut bonos purget a ma- los puniat. Ergo ignis finalis cōfra- gatiōnis in infernum cum repro- bis deīgeretur. **D**icendum q̄ tota purgatio mūdi a innouatio ad purgationem a innouacionem hymnis ordinabitur. Et ideo ope- rere: ut mūdi purgatio a innoua- tio purgationis a innouacioni hu-

191

mani generis respondeat. **N**umā- ni autem generis purgatio que- dām erit q̄ mali segregabuntur a bonis. **Vnde dicitur Luce tertio** **C**uius ventilabrum in manu sua a purgabit arām suam a congre- gabit triticum suū; id est electos in horreum suū. **P**aleas autem id est ēprobos comburet igne in- extiguib; **Vnde** a ita erit de pur- gatione mundi q̄ quicquid erit in- turpe a fedūm in infernum cum re- probis recedet. **Q**uicquid au- tem erit pulchrum a nobile in su- perioribus reseruabitur ad glori- am electorum. Et ita etiā erit de illo igne cōfragatiōnis. sicut dicit **Basilis super illud Psalmiste.** **Vox domini inter cōdēntis flam- mā ignis** quo ad calidū; vstiuū a quantum ad illud quod in ig- ne grossum reperietur descendet ad inferos ad penam dampnato- rum. Quod vero est ibi subtile a lucidū remanebit superius ad gloriā electorum. **A**d primū ergo dicendum: q̄ ignis ille qui purgabit electos ante iudicium erit idem cum igne finalis cōfragatiōnis mundi: quamvis qui- dam contrarium dicant. Conve- nit enim: ut cum homo sit pars mundi: q̄ etiam eodem igne pur- getur homo quo purgatur mun- bus. **D**icūtur autem duo ignes: o- nus qui purgabit bonos a aliis qui cruciabit malos a quantum ad officium. a aliquo modo quā- tum ad substantiam: quia non tota substantia ignis purgantis in infernum retrudetur ad puniti- onem dampnatorū: ut dictū est

Ad secundum dicendum quod in hoc ignis die remunerabitur: quia illud quod est grossum in eo separabit ab ipso et retrahet in infernum. **A**d tertium dicendum quod sicut gloria electorum post iudicium erit maior quam ante et pena reproborum. Et ideo sicut claritas superioris creature ad datur ad augmentandum gloriam electorum: ita etiam quicquid est turpe in creaturis retinendem in infernum ad augmentandum misericordiam dampnatorum. Et ita ignis ab inicio preparatio in inferno non est in continuo nisi alter ignis addat.

Verum dampnati permaneunt per corporales tenebras. Et videtur quod non quia ut dicit Gregorius. Mors humana exponens illum Job 10. Sed super iterum horror inhabitat: quoniam nullus ulla ignis ad solitatem non luceat tamen ut magis torqueat ad aliquid lucet. Nam sequentes quas fecerunt de mundo reprobis: flamma illustranti visuri sunt. Et ergo non erunt ibi tenebre corporales. **D**amnpnati vident penam suam. hoc enim est eis ad augmentum pene sed nichil videtur nisi in lumine videtur. Ergo quod non fuit omnino in tenebris. **P**reterea dampnati habebunt potestiam visuam post corporum resumptionem. sed frustra in eis esset visus nisi aliquid viderent. cum igitur nichil videatur nisi in lumine non essent ibi tenebre corporales. **S**ed contra est quod dicitur Matth. 22. Ligatis manibus et pedibus proice eum in tenebras exteriores. **S**up quo dicit Gregorius. Si ille ignis lucem habere: in tenebris exteri-

dies nequaquam mitti dicere est. **B**asilius dicit super illud psalmum. Vox domini intercedens flammam ignis: quod virtute ignis separabitur ignis ab eius virtute ad ustiuam: ita quod clavas cedet in gaudiam sancto et vestrum ignis tormentum dampnatorum. Ego dampnati habebunt tenebras corporales. **H**e dicendum quod dispositio inferni erit talis ut maxime misericordia dampnatorum competit. Unde secundum hoc sunt ibi lux et tenebrae ut maxime spectant ad misericordiam dampnatorum. Ipsa autem visio secundum se delectabilis est. Ut enim dicitur in principio Metaphys. Secundus visus est maxime diligibilis eo quod per ipsum phara cognoscitur. **S**ed per accidens contingit visionem esse afflictivam in quantum videmus aliqua nobis nocuam nostrae voluntati repugnantia. Et ideo in inferno hoc modo detinet locum dispositus ad secundum secundum lucem et tenebras quod nichil ibi proprie videatur: sed secundum secundum quadam umbrositate videantur illa que afflictionem ingerere possunt. Unde simpliciter loquendo locus est tenebrosum. sed tamen ex divina dispositione est ibi aliquod luminis quantum sufficit ad secundum illa que anima torqueat possunt. Et ad hoc sufficit naturalis situs loci: quia in terreno medio ubi infernus ponitur non potest esse ignis nisi fulgentius et turbidus et quasi fumosus. Quibam tam tenebrarum harum causas assignat ex commissione et compressione corporum dampnatorum que propter

multitudine ita replebuit locum
inferni quod nichil ibi de aere rema-
nebit. et sic non erit ibi aliquis qui de-
dyaphano quod posset esse subiectum
lucis a tenebris nisi oculi damp-
natorum qui erit obtenebratus. **T**Ad prius ergo dicendum: quod utique
ignis ad aliquid lucet; quia vide-
bunt dampnati illos precipue quod ad
malum trahunt eos. **I**sta tamen vi-
sio in nullo est delectabilis: cui vi-
deant illos quos odio habent ex quo
magis torquentur: cum odium tristitia
est: ac de re displicenti semper oratur.
TAd secundum dicendum quod dupli-
citer aliquid videtur. Uno modo per
mediu[m] dispositum ac visui propria-
tatem. et talis visio semper delectabi-
lis est. Altero modo aliquid videtur
per medium fumosum et turbidum. et talis
visio vidente plus tristatur. Vi-
debunt enim dampnati suas penas
ac alios quos odunt per medium te-
nebrosu[m] unde patet quod tenebre cor-
porales non repugnant tali visioni.
Idem enim corpus potest esse sicut quid
illumina datum tamen absolute te-
nebrosum. **T**Ad tertium dicendum
quod sicut omnia beatissima sunt ad glori-
am: ita singula sunt dampnatis
in pena. **V**isus ergo dampnatorum erit
in actu: sed sibi penalis. Cum ex visi-
one: tum quantum ad medium fio-
sum: tum ex parte rei vise animu[m] co-
tristantis magis punitus. Odiu[m]
quidem rei vise magna in ipsis pa-
riet tristitia. **T**Ad rationes post
expofitum. Ad primam dicendum
quod ignis non potest denominari a lu-
ce. Cum unaqueque res a suo poti-
ori denominanda est. In igne autem
tertii tenebre magis abundat.

ipso lumine. dicuntur igitur dampna-
ti mitti in tenebras exteriores. In
teriora autem tenebras peccatorum
per culpam incidunt etiam in via: quod et
manent post damnationem: sicut
damnationis causa. **A**d secundum
dam: per claritas ignis: quod est delec-
tabilis visui a tali igne separabi-
tur. **N**on autem fumosa proprieitas plena
visu ostendit per se delectans.
Ista enim oia beatitudine fit de visu corpo-
rali. Visu autem intellectu ali etiam sci-
entia per penas dampnatorum videntur:
ac cum magna delectacione. **C**uius ratio
est: quod a multis nichil subtrahi videatur
quod ad perfectionem beatitudinis eorum
pertinet. Et ideo ut beatitudine sancto-
rum sanctorum magis ostendatur: ac de
ea veteriores gratias agant datur
eis ut visione intellectu ali etiam per
fecte penam dampnatorum intue-
antur.

Lectio. A2

Et pugnabit cum illo or-
bis terrarum contra inferna-
tos. Ibunt direcione emissio-
nes fulguris et tamquam habene cue-
uato arcu nubium exterminabun-
tur. **2**ad certum locum insipientes et a pe-
nitentia plene gradines mitten-
tuntur et cadentes in illos aqua maris
et flumina concurrent duriter. **T**Postquam spuma sanctus descripsit Christi
iudicis aduentus ad iudicium
meritabilium preparationem. hic
describit creature Christi ostentantis i-
tolerabilem cooperacionem. **V**bi
notandum quod sicut deus omnia cre-
avit propter electos: ita omnia mo-
uebunt modo ad se vindicandum
de reprobis. **V**nde sicut elementa
seruunt homini: ut ipse deo de-
seruet: ita elementa seruent de-

ut de reprobis qui ei seruare nobis
erant vitionem accipiat. Et quia
omnis creatura corporalis ista ce-
lestes oles continetur ideo pmo
insinuat coelationem in generali
Secundum ea explicat magis in spe-
ciali. ibi. Ibūt dīcēt // Quātum
ad p̄mū dicit sic. Et pugnabit
cum illo quasi diceret non solum
xps n̄dēx sic apparebit armatus
lorica iusticie a galea iudicij certi.
a sic de alijs de quibus in hester-
na lectione dictum est: imo pug-
nabit cum illo orbis terrarum u
omnis motus orbis circa terram.
Luce. 21. Nam virtutes celorum mo-
uebūtur vel ipse met orbis terrarum
id est sp̄ra terre. Et hoc cōtra insen-
satos. Reprobi vocātur insensati
nō quia sensu sed quia disciplina
a volūtate deo seruēdi caruerunt
Sapier. 12. Tamq̄ pueris insensa-
tis iudicium eis m̄deris dedisti
de ista materia loquēs Crisost-
mus super illud Math. 25. Virtu-
tes celorum mouebūtur dicit sic.
Ex urgente rege celesti iudicare vi-
uos a mortuis virtutes angelice
mouebūtur terribiles ministri e-
ribilem dominum precedentes. Et
infra Patre familias moriente do-
mus turbatur: familia plangit et
migris vestibus induitur. Sic hu-
mano genere ppter quod fā sit
omnia circa finem constituto celi
ministerio lugēt a candore deposi-
to tenebris induitur. Hec Crisost
omnis. Qm̄ terribilis autem erit
pugna corporalium creaturarum
cōtra mundum imminēte iudicio
generali: describit in speciali per q̄
tuor exempla: Per chōrusationē

fulguris. Per mundationes nu-
bium. Per turbacōes grandimū
a per eleuacōes mariū. Quan-
tum ad p̄mū dicit sic. Ibūt dīcēt
de immissione fulgurū. Fulgur
est vapor ignitus expressus a nu-
be sicut dīz. Mette. Vñ p̄ emissi-
ones fulgurū intelligit sp̄us sc̄is i
apofito gn̄alem mūdi flagrā-
nē q̄ fiet per ignem. de qua habe-
tur in psalmo. Ignis ante ipsum
precedet a inflamabit in circuitu
mimicos eius de qua flagrā-
nē q̄lis erit cito in dubitacione vide-
bitur. Quātum ad secunduz quo-
modo creatura pugnabit contra
reprobos dicit sic. Et tamq̄ a bñ
curvato arcu nubium extermina-
būtur id est fiet bene curvatis
arcus nubium qui est iris in dilu-
vio aq̄cum tempore Noe quādo om-
nes malī fuerūt submersi p̄ mū-
bacōem diluvij: ita fiet imminēte
iudicio generali q̄ omnes repro-
bi extirpabūt a tamē iustis al-
uabūt illesi a reprobi ad certū
locū infiliēt vi; ad ifernū. Ter-
cio describit q̄ tribūl eit illa pug-
nati corporalib⁹ p̄ exemplū de cō-
bacōe gn̄dimū. Et q̄tu; ab hoc de-
sic q̄ vi; plene gradines mittent
a petrosa ira. plene gradines et po-
derose icrepacōes q̄s faciet in dēx
qñ dicit. Efuriū a nō ac. Math.
24. Mittent a petrosa ira a vi-
dicta xp̄o debita ad Corin. 10. Pe-
stra at erat xp̄s. Quarto erpm̄ie
pugn creaturē cōn malos p̄ elati-
onē mariū. In ps. Mirabiles ela-
tōes maris mira. i altis dñs. Et q̄n-
tū ad hoc dīcēt. Et cādescet in illos a
q̄ maris a flumina ac. Et videtur

hic tangere primū; de illis signis
 q̄ dicit Ihero. se repperisse in ā
 nabb̄ hebreor̄ q̄ sunt ista // Pri
 mo die omnia maria exaltabun
 tur quindecim cubitis ultra om
 nes montes orbis terre: nō effluē
 tia: sed sicut muri stabūt // Secū
 do prosterñetur in profundū itan
 tum: ut viri videri poterūt // Ter
 cio redigētur in antiquū statum
 // Quarto omnes belue a anima
 lia q̄ mouebūt in aquis cōgre
 gabūt in eleuabūt sup pela
 gus in uicem mugientes more cō
 tentioñis // Quinto omnia vola
 tilia celi congregabūt in campis.
 omnes in uicem lamentantes nichil
 gustat̄: nichil comedentes //
 Sexto fulmina ignea surgēt ab
 oceano solis contra faciem firmamen
 v̄sq ad ortum currentia //
 Septimo omnia sidera erraticā a
 fira surgent p̄ferentia ex se igne
 as comas sicut comete // Octauo
 erit terremotus: ita q̄ nullus ho
 mo possit stare: sed omnia edifici
 a prosterñetur. // Nono: omnes
 lapides tam parui q̄ magni in q
 uo p̄tes se diuident: una petra a
 liam collidente // Decimo omnes
 plante sanguineum fluent rōtez
 // Undecimo omnes colles a edi
 ficia in puluerem redigētur // Du
 odecimo omnia animalia venient
 ad campos de silvis a montibus
 rugientia a nichil gustatia // De
 cimotercio: omnia sepulchra ab
 ortu solis v̄sq ad octafum pate
 bunt cadaveribus ad surgenbū
 // Decimoquarto: omnes homi
 nes exhibunt de habitaculis suis nō
 intelligentes; neq̄ ad inuicem lo

quēntes: sed more ferarū; discur
 rentes. // Die decimo quinto: om
 nies morientur. a resurgent cum
 mortuis longeante defunctis. //
 Nec tamen signa: quia de apocri
 fis sunt excepta certitudinem nō
 habent. In hoc tamen qd̄ dicitur
 in littera: q̄ candescent in malos:
 aqua maris a flumina cōcurrente
 duriter: videatur tangi primū sig
 num de collisione aquarum a ea
 rum in altum eleuatione // Quia
 superius tactum est: q̄ per emissi
 ones fulguris intelligitur gene
 tio ignis diuinus inaculosa p̄ quā
 totus mundus conflagrabitur
 ante diem iudicii. Et ista dubita
 tio. Vt̄ mundus purgabitur
 p̄ ignem. Et videtur q̄ non: quia
 vel ille ignis foret naturaliter pro
 ductus vel supernaturalis. Si superna
 turalis. q̄ nō habebit operationem
 nālem. Si naturaliter. q̄ possibile eēt
 q̄ nālitter fieret diluuiū vniuersale
 ignis. // iste articulū excoicat
 a dño Stephāo Parisiē. ep̄o // Ite
 si sic nō generaret nisi ex certa cō
 stellatione planetarū a calidatū
 stellarū: si hoc tē possit sciri tps
 illud p̄ calculatōes astronōicas.
 Q̄ns falsū // Ip̄ si mūd̄ purgabit
 p̄ ignē q̄ro an ille ignis p̄cedet in
 dictū an sequat̄. Si dicat̄ q̄ p̄cedet
 Iux̄ illud ps Iḡnis an ip̄; p̄cedet
 Con̄ videt Aug. 2. de ci. dei c. 16. v̄
 dicit sic Iudicatis h̄is qui scripti
 nō sunt in libro vite. sequit̄ q̄ et
 figura mundi mundanoꝝ igni
 cōflagrationē peribit Item in eo
 dem libro capitulo ultimo in fine
 Circa illud iudicium has res di
 cim̄ esse vēturas Delia tērbite

Fidez iudeoz esse antipm pseci-
turum: p̄m iudicaturum: mortuo-
rū resurrectionē: bonoz a malorū
divisionem: mūdi flagrātōnem
eius demiqz renouationē. **E**xistio
 eo quo a me cōmemorata sunt or-
 dīne esse vētura. Ergo s̄m beatu;
Augustīnū: mūdi purgatio p ignē
erit post iudicium. Sivero di-
 catur q̄ sequet. **C**ontra sicut dīc
Aug⁹. 2. de ciuitate dei ca. 18. **E**t al-
 legat magister e. sētentiar̄ dī. e.
Hoc erit mēdiūm mūdi sanctis
 quod fuit cann⁹ trībus pueris
In quib⁹ vero aliquid purgandū
 fuerit: p ignem ultim⁹ purgabit.
Sed constat q̄ post iudicium nō
 tūs purgabitur per ultim⁹ ignem
 quia cōstat q̄ omnes sancti sta-
 tam in resurrectionē habebūt cor-
 poragloriosa a per conseqns in
 passibilia. Ergo ille ignis precedet
 resurrectionē a iudicium. **A**d
 oppositū; ē **Petr⁹ cañ. sua c. 3.** **A**d
 ueniet inquit dies dñi ut fur in
 quo celi magno impetu transiēt
 elementa vero calore soluentur. ē
 ra autē a que in ipsa fuit exuren-
 tur. **E**t infra. Per quem celi arde-
 tes soluentur a elementa ignis ar-
 dore tabescunt. nouos vero celos a
 nouam terram a promissa ipsius
 expectam⁹. Iterū p̄mo ad **Corin-**
g. 5. Glosa sup illud. Preterit figu-
 ra hui⁹ mūdi dicit sic **Pulchritu-**
do huias mūdi mūdanoz ignū
 conflagratione peribit. Ergo mū-
 bus purgabitur p ignem. **E**t pre-
 terea 2. de ciuitate dei ca. 6. **I**lla cō-
 flagrātōne mūdana elementoz
 corruptibilū qualitates que cor-
 porib⁹ nostris corruptibilibus

congregabant ardēdō pēnitū intē-
 ribūt atq̄ ipsa substātia eas q̄li-
 tates habebit que corporib⁹ im-
 mortalib⁹ m̄tabili mutatione cō-
 ueniat ut scilicet mūdus inova-
 tus in melius accōmode tur homi-
 mb⁹ etiā carne in melius inova-
 tis. **A**d questionem dicēdum
 q̄ sic. **S**ed tamē primo videbitur
 per quid purgabit mūd⁹. **S**ecun-
 do in quib⁹ partib⁹ purgabitur.
Tercio vñ causabitur ille ignis.
Circa primū est adūtendum
 q̄ cum mūdus factus sit p̄ter ho-
 minem. **V**nde 2. **P**hysicorū dīc
 q̄ omnīū nos sum⁹ quo dāmodo
 finis: cōuenies est q̄ q̄ndō homo
 glorificabit mūd⁹ etiam suo mo-
 do inouet. **A**d hoc autē q̄ homo
 glorificet oportet duo remoueri
 ab homine scilicet corruptionem
 in corpore a infēctōe culpe in aia
Conformit ad ista o; mundū idū
 ob⁹ purgari. **H**ūtei elemēta i q̄b⁹
 vñsamur sicut ignis: aer: aqua et
 fībi om̄itas q̄sdā p̄tes natūre ex-
 tranee: q̄ aer ē admixt⁹ cū v apn̄
 b⁹ tēnisa aq̄is. **S**ic 8i 3. **M**etho.
Similē p̄tes free a aq̄e fūt adiū-
 tē om̄irte. sicut vgruū est a ouem
 ēs hītātōi homī corruptibilū: ita
 q̄ nullū de istis trib⁹ elemētis ē in
 sua nāli puritate. a ista spūtā
 corrāt corruptibilitati corpīs iho-
 mie. **E**t hūt ista elemēta q̄dā ipūt̄
 tate cōvñtēntē infēctōi culpe. hoc
 ē q̄ndā p̄doneitātē ad futurā ino-
 uacōe p̄pē p̄tā in hīs locis om̄is-
 sa p magnū tps tā a mal⁹ hoib⁹
 q̄ ab āgelis mal⁹. **S**ic dici⁹ q̄ loca
 p̄hanata in dīget recōfītātōe.
 purgabitur q̄ mūdus ab vtrāq̄

13

impuritate p hoc q. omnes dispo-
sitiones extraneae elemētis omni-
te corūpuntur et restituentur ele-
mēta ad suā simplicē puritatem.
Vñ nec manebūt postea anima-
lia: nec plantæ s̄ sola elemēta. **Se-**
cūd patet ex istis in quib⁹ p̄tib⁹
mūdus purgabit: vñ in quibus
fuit habitatio demonum et h̄im
Vñ fm Aug. 2. de ciuitate dei c. 18
Ignis ille m̄cipiet purgare aerē
in superiori pte aeris v̄lra medi-
am intersticū et descendat successi-
ue versus terram. **Erit** autem alti-
tudo illi⁹ a terra: quātum ascende-
runt aque diluui⁹ quindeciz cubi-
tis sup̄ montes quos operuerunt
Sicut dicitur Gen. 1. **¶ Quātum**
ad tertium dicēdū: q̄ erit pro-
ductus sup̄naturaliter: sicut fue-
runt aque diluui⁹. sicut textus sa-
tis innuit. p̄cedet tamen v̄hemēs
siccitas et calor productionem illi⁹
us ignis: et definit causari arcus
nubium et quecumq; humide im-
pressions sicut sunt: pluvie: me-
grandis: ros et humus modi et gene-
rabitur a sub descendens in tanta
multitudine. et apparebit aspiciē-
tibus: q̄ sint stelle de celo caden-
tes. Et sic intelligitur illud Mat̄
24. Stelle cadent de celo. Quam lo-
ciōnem et redendum est ēē tropi-
cam fm Aug. 2. de ciuitate dei c. 28
¶ Ad primū et secundū dicēdū:
q̄ ignis ille generabit sup̄natua-
liter sicut dictū est. et id nō val;
de sequia. q̄ nō habebit operationē
naturalē. **¶ Ad** tertiu⁹ dicēdū
q̄ ignis ille inquantum ad aliam o-
pationem p̄cedet et quātum ad
aliquid coūmunicabitur et quātūz

ad aliquid seqtur. **Actio** enim illi⁹
us ignis est successiva: quia ante
iudicium fiet incineratio corpori
hominiū tūc viuētum p̄ modū s̄
tum q̄ p̄fedi resoluētur sine pena
sensus ab illo igne illata et imp̄fe-
cti purgabunt. **Ruo** factō statim
erit resurrectio mortuorū. Postea
recedente iudicio inflāmabitur to-
tus mūdus p̄ circuituz. Peracto
vero iudicio dividetur in purum et
turbidum illius ignis. Apponē
tēciam illud cum omnibus fedita-
tibus relictis de purgatione mū-
di a muohūt reprobus. sicut dicit
Basilius super illud Ps. Vox do-
mini intercidētis flammā. et depor-
tabit ad infernum. **Vnde** aliqua
pars illius ignis addetur igni in-
fernali qui nunc est. et alia pars
q̄ est nobilis et pulchra addetur
igni superiori ad gloriam electorū.
Et sic est q̄ ille ignis purgas mū-
dum q̄ntum ad suū op̄ initialē
precedet q̄d est purgare et conco-
mitabit. **¶** q̄ntum ad eius confu-
mationē seqtur. et sic intelligit Au-
g. als a seipso discordaret. sicut
pateat p̄ auctoritates sup̄nis alle-
gatas

Lectio. 13

Quoniam illos stabit spiritus
virtutis et turbo venti diu-
det eos. et ad h̄remū de-
ducet omnē terrā iniquitas illorū
et malignitas eūtēt sedes potentū
¶ Postq; sp̄us sanctus descrip-
fit xp̄i aduentis ad iudicium
imp̄pugnabilem p̄parationē. et
creaturātū intollerabilem etra re-
probus optionem. **Dic** describit
ſentie finalis indispensabile ex-
ecutionē. **Et** c̄ca hec duo facit. **Nā**

primo assignat modū quo om̄s ē
probi pumēn̄ secundo assigāt eā;
quare inuisti nobiles subuerterē
ibi. **Et maliginitas.** Circa primum
dicit tria primo q̄ dampnabūtūtū.
finaliter separabuntur potentiali
ter/a incarcera buntur localiter/se
cunda pars ibi. **Et turbo venti** fūtia
ibi. **Et ad heremum.** Quantū ad pri
mū dicit. **Cōtra illos stabit spiritus**
virtutis Spiritus in scriptura dicit
aliquando vox prima cōq̄ i.e. Psal
lam spiritu psallam et mente q̄ ḡ
vox cristi indicantis est vox virtu
tis iuxta illud psalmiste dabit vo
ci sue vocem virtutis cui uirtuti nō
ius possit obſistere Ideo signanter
dicitur contra illos stabit spiritus
virtutis **psalmi**. **ii.** Spiritu oris sui i
terficiet impiūt et secunda theſſ
secundo. Tuic reuelabit ille iniquū
quē domin⁹ ihesus interficiet spi
ritu oris sui Ruātūm ad secundū
dicit. **Et turbo venti** diuidet eos tur
bo secundū. psalmi. 13 ethi. vbi agit
de ventis a ē volubilitas venti rūz
a dicit illo a terra quia quotiens
ille ventus consurgit terrā i circui
tu mittit. Sicut ergo puluis siccus
statim sine resistentia eleuat a ter
ra et defertur secundū motum vēti Ita
reprobi prolata sententia sine qua
rumq̄ resistentia inuoluentur illo
turbido igne de quo dictum fuit i p
cedente lectione a demergentur in
infernum. In psalmo honis impī
non sic h̄ tamq̄ puluis quē p roicit
vētus a fatie terre a Job 31. Erunt
sicut palee ante fatiem vēti a sicut
fauilla quā turbo dispigit. Fauilla ē
cinis extinctus et siccus qui a vēto
circulariter moto statī dispigit q̄ m̄

tus est turbo Naū. p̄mo v̄nis in t̄
pestate et in turbine vie eius. **Et**
Ite. 23. Ecce turbo dñcē idignaci
om̄s egredieb̄ a tempeſtas etum
peus sup caput impiorū euemet.
Tercio dicit q̄ reprobi in carcera
bunt a quantū ad h̄ dicit q̄ ad
heremū deducet om̄ne; trā inqui
tatis illoꝝ. **Et** hec ē antiqua litterā
quā exp̄nt Raban⁹ et sicut dici
tur ver⁹ tert⁹ est. **Et** est sensus q̄
ad infernū deducet de omnē trā
iniquitatis illoꝝ hoc ē omnē terā
a carnalez affectionē eorū ad pu
mēndū impetuū. Si autē sit inq
tas eoz deducet eos casuſaliter et
demeritorie ad infernum Sed sen
tētī a nō mutatur. Infernū i litterā
ista vocat herem⁹ q̄ sicut h̄emus
vocat locus vastus a incult⁹ vbi
nullū aīal rationale habitare po
test ouementer Ita ifern⁹ loc⁹ est
nulli rationali creature apt⁹ mi
malū pētī esset quia malū bene
ōdīn aīa suo loco posuit; emine
tius emēdat bonū Sicut dicit Au
g⁹. enchi. c. 6. **Et** est herem⁹ secundū
ḡmaticos feminī gnis Vn̄ deama
tar hec heremus. In signum cui⁹
q̄ p femininū gen⁹ ad heremū; n̄
lam homo primo ducebatur. In
de hic a hec heremita persona que
solitudinem a h̄emū inhabitat.
Vnde quicūq̄ ciuitates vel urbes
inhabitāt a cui hoc vocat h̄emī
te; hatēt nomē atrariū rei. Sūt ei
vibaite a vocat h̄emite **Vltiō**
assignat cām specialez q̄te inuisti
nobiles subuerterē dicit q̄ ma
liginitas subuerterē sedes potentū
Non dicit ignorātia q̄ illa i easū
excusat Nec dicit ipotētia q̄ illa filiū

excusat. Sed certe malignitas eos dampnabit: quia cum scirent a possent noluerunt. Vnde bonum fuit illud veritatis proverbiu[m]. sicut allegat Arestotiles. 4. Ethic[u]m. Principatus viceum ostendit. Et bene metrica dicitur. Cum poteris quodvis probat actio tua quid sis. Quando enim princeps malefacit sciens a potens benefacere sicut semper debet homo de principe presumere: videlicet q[ui] est sciens a potens: tunc mansuetum est q[ui] malignitas est in causa. Et viceum est q[ui] malignari possunt ad temp[us]: sed per malignitatem finaliter subuentur. Prope quod homo licet videat homines malignos florere ad temp[us]: non debet hoc mirari: nec eos imitari. Vnde in Psalmo Nolite emulari in malignis: neq[ue] zelaueris facientes iniquitatem. Glosa. Tu infirmus qui forte miraris q[ui] maliflorerit: noli emulari id est se qui malignas: neq[ue] zelaueris id est neq[ue] iniurias: neq[ue] ames facientes iniquitez: Et infra assignat causam. Noli inquit emulari ut maligneris. Quoniam qui malignatur exterminabuntur. Glosa. Qui gloriantur et si modo florent: tamen in futuro exterminabuntur: extra terminos diuine dilectionis ponentur.

Oribitatio litteralis. Utrum p[ro]ua dampnatorum debeat dici corporalis. Et videtur q[ui] non: quia si ignis ille foret corporalis: corpora dampnatorum calefierent a alterarentur ab illo igne. consequens est falluum: quia cessante motu celi n[on] p[ro]va

la alteatio. Nec aliquis motus poterit esse in universo. Vnde Arestotiles. 8. Physicorum probat q[ui] motus celi circularis est perpetuus a primis omnium motuum: quia illo subtrahendo nullus motus esse potest. // Preterea si ignis ille foret corporalis a ageret continere in corpora corrumperet illa corpora: quia passio magna facta abicit aliquid a substantia. 3. Thopicorum. a sic non foret pena dampnatoria perpetua in igne quo ad corp[us] salte. // p[ro]p[ter]a sic dicitur in ignis: ita dicitur q[ui] erit ibi fletus. Matthei. 8. Ibi erit fletus a stridor dentium: s[ed] fletus fieri non potest nisi per resolutiōē lacrimarum s[ed] non est imaginandum q[ui] ibi erit perpetua resolutio aq[ue] ab oculis non foret gnatia noui humoris per restauracionē alicuius alimenti. Ergo non erunt ibi la crimen nec fletus. // p[ro]p[ter]a sicut ponitur ibi ignis: ita dicitur q[ui] erunt ibi umes: s[ed] hoc non potest intelligi corporali: cu[m] nullum corporum mixtum manebit per indicium corporis humani. sicut Aug[ustinus] dicitur 2. de ci. dei c. 22. In penitus malorum inertigibilis ignis a vi uacissimis. a b alijs a h[ab]et a aliis expositus Alij utrumque ad corpora: alij utrumque ad animam retulerint Alij per ignem ad corporis tropicē: ad animā vermē q[ui] credib[il]ius est videatur. // Preterea si sic tunc forent ibi tenebre corporales: conseque[n]tia est falsum: quia sicut patet 2. de anima Nichil videtur nisi in luce: sed dampnatio videbunt mutuo per as suas q[ui] alii virus in eis eis octofus a superfluo. q[ui] ibi erit lumē // p[ro]p[ter]a ibi non erit rerū sulphuris. Ergo nec eras ignis partitacē: q[ui] de utroque

apte dicit propheta. Ignis sulphur
a spūs p̄cellaz ac. Confirmatur
quia in purgatorio est sol⁹ ignis
Igit⁹ et in inferno. Ad oppositū
est būs Aug⁹. 21. de ciui. dei ci. et
io. Gehenna q̄ stagnū ignis et sul-
phuris dūm est: corporē ignis
erit et cruciabit corpora dampna-
torū. Item Grego. c. dyal. parv⁹
ante mediū. Ignem gehenne cor-
poreum esse nō ambigo. Ad is-
tam questionem dicēdum q̄ sic.
Ratio huius est quia pena qua
corpus patitur est pena corporea
Sed corpora dampnatorū ibi pa-
tientur post diem iudicij: quia si
tut beati gaudebunt in aia et glo-
riabitur in corpore. Ita dampnati
tristabuntur in anima et pumētur
in corpore. Ad prūmū argumē-
tū: est opio būi thoe. q̄ ignis nō a-
get in corpora dampnatorū mat-
rialiter sive immutatione materi-
ali. sed tantū spūali eo modo quo
sensus immutatur. hoc em̄ om̄ne
est om̄ni sensui q̄ sensus ē suscep-
ti⁹ specierum sine materia. Vnde
sicut oculis patitur a colore et ta-
men oculis nō colorat nec alte-
atur p̄ receptionem materialem co-
loris. Ita tactus in dampnatis im-
mutabitur spūaliter a calore et ta-
men nō recipiet calorem nec alte-
bitur p̄ calorem. Vnde tenet q̄
calor imprimitur sensui tact⁹ fm̄
esse spūalenō materiale. Potissi-
mū quod videt ad istud mouere
est de cessatione motus celi. de quo
argutū fuit cruciabitur p̄ formas
receptas intentionaliter ab extri-
seco: nō materialiter. Sed contra
illud arguit quia impossibile est

rem existente; p̄fecte p̄duati p̄trī
a operatione. Sed ignis erit ibi
aliter. q̄ poterit calefacere Similē
illa corpora non erit impassibilia
si sint sufficiēter approximata. //
P̄ ad preces Josue sol et luna ste-
retūt Josue. i. sed si alia corpora ce-
lestia nō stetissent: similē totus
ordo corporū celestī fuisse muta-
tus. Et tamen tūc temporis Josue
pugnauit et in mūdo vbiq̄ natūra
les actiones fuerūt. // P̄ corpora
celestia nō soluz agūt in ista infe-
riora p̄ motū sed p̄ formas suas
sicut p̄ diuersos effectus natura-
les. q̄ dāto q̄ quiescerent: adhuc
alii dispositi⁹ causarent in istis
inferioribus: licet nō talem altera-
tiuā generatione; rerum et corrup-
tio nē sicut modo // P̄ iste articu-
lus dampnatus est parisi⁹. Si
celum staret ignis in stupā nō a-
geret // P̄ esto q̄ nulla naturali-
ter actio eē possit cessante motu ce-
li. Non ideo cogimur dicere quin
erit actio et passio supnaturali⁹
corporibus dampnatorū. Nāfes-
tum est enim q̄ quasi om̄nia que
circa dampnatos ponim⁹ futura
sunt supnaturali⁹ a diuum a virtute
facienda. hec enim ignis ille infra-
fram in ppetum posset manere vi-
olent fm̄ Aristotilez. Cum nullū
violentum sit ppetuum: nec iterū
corpora mixta cuiusmodi erit cor-
pora hominum possent eē fm̄ na-
turam ppetua cum sint pposita ex
contrarijs. et multa talia facile est
ducere ad ppositum. Ideo dicunt
alii q̄ corpora dampnatorū nō solū
spūaliter sed etiam materialiter: alii
immutabunt et calefiet. // Et tūc
patet ab

patet ab primis argumentum.
Ad secundum quod est directe
 contra illud dicendum quod illud ar-
 gumentum est contrariumq; viam
 quia excellens sensibile corruptum
 sensu sicut agens naturaliter corrum-
 pit passum. **V**nus ad argumentum
 dicendum quod deo volent ignis coagere
 ad alterandum non ad corrupten-
 dum. qd; aug 21. de ci. dei videtur de-
 clarare per exempla. quo quedam
 animalia etiam corruptibilia vivunt
 in igne. Et c. e. de Salamandra. licet
 si Aristoteli libro de proprietati
 elementorum. nullum animal in ig-
 ne posset vivere diu. Certum tamen
 est propter eius ab igne non posse
 sum. **V**nusque oportet dicere quod
 ignis cruciabit et tamen corpore in
 perpetuum durabit. Sed qualiter
 est ignorantia qua certum est quod illud
 oportet reducere ad miraculum si-
 gulariter. **A**d tertium de fletu dicitur
 doctores quod in fletu duo consideratur
 resolutio lacrimarum et turbatio ca-
 pitis a oculorum fletus. Quatuor ad
 primum non erit ibi fletus sed tantum
 quantum ad secundum. sicut argumentum
 bene deduxit. **A**d quartum
 de verme simili sentitur quod erit spi-
 ritualis vis remorsus conscientie quod ori-
 entur ex putrefactione peccati: me-
 thaphysice loquendo et affligit. **F**acit
 Ad quintum de tenebris dicendum
 quod dispositio inferni erit talis quod
 esse poterit maxime ad afflictionem
 damnatorum. visio vero summa se est de-
 lectabilis. sic dicit primo Metaphys. **P**er accidens vero est estable factum
 quod aliquod nocuum visu apprehenditur
 est ergo et exit dispositio inferni ta-
 lis quod nichil spectabile ibi videbitur

Sed sub quadam vmbrositate ut illa
 videatur quod anime possunt in gerere
 afflictionem. **V**nus simpliciter locum
 de magis tenebrosus quam lucidus
 quod ibi non poterit esse ignis nisi fetu-
 lentus et turbidus. **A**d sextum
 dicendum quod non solum per ignem pu-
 mentur damnati. sed sicut dicit **Basiliscus**
 filius super illud. **V**ox domini inciden-
 tia. in ultima purgatione mundi
 fiet quedam separatio in elemenis pu-
 ri ab impuro. Et quicquid est purum et nobile remanet superius ad
 gloriam electorum. quicquid est fetu-
 lentus et turbidus descendat ad in-
 fernum ad penam damnatoꝝ ut scilicet
 mis creatura dei erit electis matia
 gaudij. **I**ta damnatis ex omnibus
 creaturis fiat tormentum. Et sic in-
 telligunt nonnulli principium prece-
 ditis lectionis. Pugnabit cuius illo
 orbis terrarum et tra missatos. Et il-
 la varia mixtura multorum secum:
 sulphur potest vocari. Quia vero
 pena purgatoriū non est principa-
 liter ad affligendum sed ad purgan-
 dum. Ideo dicunt eā per solū ignem
 fieri. hoc sic autem in inferno cuius
 pena est ad affligendum. et nullo
 modo ad purgandum. **Capi-**

tulū sextū. **L. Ag.**

Elior est sapientia quam vires
 et vir prudens magis quam
 fortis. **F**imis sapiente ē

Hominē reddite dignum ad alios
 gubernandum et regendum. Et ideo
 primo ostendit quō homo possit et debe-
 at per donū sapientie alios gubernare
Secondo quō homo possit sapientiam
 impetrare c. **A**In hoc et capitulo. 6.
 spūs scūs intendit informare gub-
 natores. reges. iudices et platos

Q. 1.